

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 141

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

58. évfolyam

2015. június 5.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénztátutalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendelete (2015. május 20.) a fizetéseképtelenségi eljárásról 19

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről⁽¹⁾ 73

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 199., 2007.7.31.) 118

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/847 RENDELETE

(2015. május 20.)

a pénztátalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénztátalással megvalósuló illegális pénzáramlás árthat a pénzügyi ágazat integritásának, stabilitásának és megítélésének, továbbá fenyegetést jelenthet az Unió belső piacára és a nemzetközi fejlődésre nézve. A pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a szervezett bűnözés továbbra is jelentős probléma, amelyet uniós szinten kell kezelni. A bűnelkövetők és elkövető társaik a bűnözésből származó jövedelmek eredete elleplezésére, illetve a büntetendő cselekmények elkövetésére vagy terrorista célokra történő pénztátalásokra való törekvéssel súlyosan veszélyeztethetik a pénztátalási rendszerek biztonságosságát, integritását és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer egésze iránti bizalmat.
- (2) Amennyiben bizonyos koordinációs intézkedések nem kerülnek elfogadásra uniós szinten, a pénzmosásban részt vevők, valamint a terrorizmust finanszírozók a büntetendő cselekmények elkövetésének megkönnyítéséhez valószínűsíthetően kihasználják a tőke szabad mozgását az Unió pénzügyileg integrált térségén belül. A Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) keretein belüli nemzetközi együttműködésnek, illetve ajánlásai globális szintű végrehajtásának célja a pénztátalással megvalósuló pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megakadályozása.
- (3) A fellépés nagyságrendjénél fogva az Uniónak biztosítania kell az FATF által 2012. február 16-án elfogadott, a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemről szóló

⁽¹⁾ HL C 166., 2013.6.12., 2. o.⁽²⁾ HL C 271., 2013.9.19., 31. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. március 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. május 20-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

nemzetközi standardok (a továbbiakban: a felülvizsgált FATF-ajánlások) és különösen az elektronikus átutalásokról szóló 16. ajánlás (a továbbiakban: a 16. FATF-ajánlás), valamint annak végrehajtásához készített felülvizsgált értelmező megjegyzések egységes végrehajtását az Unió egészében és különösen azt, hogy ne legyen megkülönböztetés vagy egyéb eltérés az egyes tagállamokon belüli belföldi fizetések és a tagállamok közötti, határokon átnyúló fizetések kezelésében. A tagállamoknak a határokon átnyúló pénzáutalások terén önállóan, nem összehangolt módon történő fellépése jelentős hatást gyakorolna a fizetési rendszerek zökkenőmentes működését uniós szinten, és ezáltal árthatna a pénzügyi szolgáltatások belső piacának.

- (4) A nemzetközi szintű fellépés következtettségének előmozdítása és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának fokozása érdekében a további uniós intézkedések meghozatalánál figyelembe kell venni a nemzetközi szinten tett lépéseket, nevezetesen a felülvizsgált FATF-ajánlásokat.
- (5) E rendelet, és ennek keretében a 16. FATF-ajánlás végrehajtása és érvényesítése releváns és hatékony megoldást jelent a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre, illetve azok megakadályozására.
- (6) E rendeletnek nem szándéka, hogy felesleges terheket vagy költségeket rójon a pénzforgalmi szolgáltatókra vagy az azok szolgáltatásait igénybe vevő személyekre. E tekintetben a preventív megközelítésnek célzottnak és arányosnak kell lennie, továbbá teljes mértékben meg kell felelnie a tőke szabad mozgása Unión belül biztosított elvének.
- (7) A terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós stratégia 2008. július 17-i felülvizsgált változata (a továbbiakban: felülvizsgált stratégia) kiemelte, hogy folytatni kell a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és a terroristagyanús személyek által a saját pénzügyi források felhasználásának ellenőrzésére irányuló erőfeszítéseket. Ismeretes, hogy a FATF folyamatosan törekszik ajánlásainak javítására és közös megfigyelés kialakítására arra vonatkozóan, hogy azokat hogyan kellene végrehajtani. Az felülvizsgált stratégia leszögezi, hogy a felülvizsgált FATF-ajánlásoknak valamennyi FATF-tag és a FATF-hez hasonló típusú regionális szervek tagjai általi végrehajtása rendszeres időközönként értékelésre kerül, és hogy ebben a tekintetben fontos a tagállami végrehajtásra vonatkozó közös megközelítés.
- (8) A terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében intézkedések születtek egyes személyek, csoportok és szervezetek pénzének és gazdasági erőforrásainak befagyasztása céljából; ilyen intézkedés volt a 2580/2001/EK ⁽¹⁾, a 881/2002/EK ⁽²⁾ és a 356/2010/EU ⁽³⁾ tanácsi rendelet. Ugyanebből a célból szintén intézkedések születtek a pénzügyi rendszernek a pénz és gazdasági erőforrások terrorista célokra történő felhasználásával szembeni védelme érdekében. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve ⁽⁴⁾ több ilyen intézkedést is tartalmaz. Ezen intézkedések azonban nem akadályozzák meg teljes mértékben, hogy a terroristák vagy egyéb bűnözők pénzeik átutalása érdekében igénybe vegyék a fizetési rendszereket.
- (9) A pénzáutalások teljes körű nyomon követhetősége kiemelten fontos és értékes eszköze lehet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének, felderítésének és az arra vonatkozó nyomozásnak, valamint a korlátozó intézkedések, különösen a 2580/2001/EK rendelet, a 881/2002/EK rendelet és a 356/2010/EU rendelet szerinti intézkedéseknek az ezen intézkedéseket végrehajtó uniós rendeletek teljes körű betartásával való végrehajtásának. Ezért az adatok fizetési láncban való továbbításának a biztosítása érdekében olyan rendszert indokolt kidolgozni, amely kötelezi a pénzforgalmi szolgáltatókat, hogy a pénzáutalásokat a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok kísérik.
- (10) E rendeletnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 215. cikkén alapuló, a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóit, illetve a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatókat bizonyos, források befagyasztására irányuló, megfelelő lépések megtételére, vagy a pénzáutalásra vonatkozó külön korlátozások betartására esetlegesen kötelező rendeletek – így például a 2580/2001/EK rendelet, a 881/2002/EU rendelet és a 356/2010/EK rendelet – által előírt korlátozó intézkedések sérelme nélkül kell alkalmazandónak lennie.

⁽¹⁾ A Tanács 2580/2001/EK rendelete (2001. december 27.) a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről (HL L 344., 2001.12.28., 70. o.).

⁽²⁾ A Tanács 881/2002/EK rendelete (2002. május 27.) az Al-Qaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, (HL L 139., 2002.5.29., 9. o.).

⁽³⁾ A Tanács 356/2010/EU rendelete (2010. április 26.) a szomáliai helyzet tekintetében egyes természetes vagy jogi személyekkel, szervezetekkel vagy testületekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről (HL L 105., 2010.4.27., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (Lásd a Hivatalos Lap 73. oldalát.).

- (11) E rendelet alkalmazása nem sérti a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ átültető nemzeti jogszabályokat. Az e rendeletnek való megfelelés céljából gyűjtött személyes adatok például nem kezelhetők tovább a 95/46/EK irányelvvel összeegyeztethetetlen módon. Szigorúan meg kell tiltani mindenekelőtt a személyes adatok kereskedelmi célból történő további kezelését. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el. Így e rendelet alkalmazása során a 95/46/EK irányelv 25. cikkével összhangban a személyes adatoknak a megfelelő védelmi szintet biztosítani nem tudó harmadik országba történő továbbítását az említett irányelv 26. cikke alapján kell engedélyezni. Fontos, hogy a több joghatóság alatt működő, Unión kívüli fióktelepekkel vagy leányvállalatokkal rendelkező pénzforgalmi szolgáltatók ne legyenek akadályozva a gyanús ügyletekre vonatkozó információk azonos szervezeten belüli továbbításában, amennyiben megfelelő biztosítékokat alkalmaznak. Ezenfelül a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóinak és a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatóknak megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseket kell alkalmazniuk a személyes adatoknak azok véletlen elvesztése, megváltoztatása vagy jogosulatlan nyilvánosságra hozatala, illetve az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés elleni védelme céljából.
- (12) Azok a személyek, akik valamely pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló szerződés alapján kizárólag papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, valamint azon személyek, akik pénzforgalmi szolgáltatók számára kizárólag a pénztovábbítással kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb támogató rendszert, illetve klíring-elszámolási és elszámolási rendszert működtetnek, nem tartoznak e rendelet hatálya alá.
- (13) A 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 3. cikke a)–m) és o) pontjában hivatkozott szolgáltatásoknak megfelelő pénzáttalások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Célszerű kizárni e rendelet hatálya alól a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsony kockázatot képviselő áttalásokat is. E kivételek közé tartoznak az olyan fizetési kártyák, elektronikus pénzeszközök, mobiltelefonok vagy hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tevő egyéb digitális vagy információtechnológiai (IT) eszközök, amennyiben azokat kizárólag áruk és szolgáltatások vásárlására használják és a kártya vagy az eszköz száma minden áttalás mellett megtalálható. A fizetési kártya, az elektronikus pénzeszköz, a mobiltelefon vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tevő egyéb digitális vagy IT eszköz személyek közötti pénzáttalás végrehajtására történő felhasználása azonban e rendelet hatálya alá esik. Emellett ki kell zárni e rendelet hatálya alól a bankjegykiadó automatából történő készpénzfelvételt, az adók, a pénzbírságok vagy más illetékek befizetéseit, az elektronikus zsírórendszerben megvalósuló fizetéseket, és a digitalizált csekkek továbbításával végrehajtott áttalásokat, ideértve többek között az elektronikusan feldolgozott csekkeket és váltókat is, valamint azokat a pénzáttalásokat, amelyek esetében mind a fizető fél, mind a kedvezményezett a saját nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató.
- (14) A nemzeti fizetési rendszerek jellemzőinek figyelembevétele érdekében és feltéve, hogy a pénzáttalások minden esetben visszavezethetők a fizető félre, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy e rendelet hatálya alól kivonják az alábbiakat: az áruk és szolgáltatások vásárlására szolgáló bizonyos kis értékű, belföldi pénzáttalások, ideértve az elektronikus zsírórendszerben megvalósuló fizetéseket is.
- (15) A pénzforgalmi szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok ne hiányozzanak és ne legyenek hiányosak.
- (16) A kisebb pénzáttalási ügyletekből származó lehetséges terroristaveszély ellen alkalmazott túl szigorú azonosítási követelmények az ügyleteket illegális csatornáknak felé terelhetik, ezért ennek a kockázatnak az ellensúlyozása érdekében, valamint a fizetési rendszerek hatékonyságának csökkentését elkerülendő, azon pénzáttalások esetében, amelyeknél az adatellenőrzésre még nem került sor, a fizető fél és a kedvezményezett adatai helyességének ellenőrzésére vonatkozó követelményt csak az 1 000 EUR-t meghaladó egyedi pénzáttalásokra kell alkalmazni, kivéve, ha a pénzáttalás más olyan pénzáttalásokhoz köthető, amelyek együttes értéke meghaladná az 1 000 EUR-t, ha a pénzt a kedvezményezett készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában kapta vagy ilyen módon került számára kifizetésre, illetve, amennyiben okkal lehet arra következtetni, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.
- (17) Azon pénzáttalások esetében, amelyeknél az adatellenőrzés elvégzettnek tekinthető, a pénzforgalmi szolgáltatók nem kötelesek minden egyes pénzáttalás alkalmával megbizonyosodni a fizető fél és a kedvezményezett adatainak helyességéről, amennyiben az (EU) 2015/849 irányelvben meghatározott kötelezettségeknek eleget tesznek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

- (18) A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusokra, nevezetesen a 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és a 2007/64/EK irányelvre tekintettel az Unión belüli pénzáttalások esetében elegendő csak egyszerűsített információk, például a fizetési számlaszáma(i) vagy az egyedi ügyletazonosító megadásáról rendelkezni.
- (19) Annak érdekében, hogy harmadik országokban működő, a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságok felkutathassák az ilyen célokra használt pénz forrását, az Unióból az Unión kívülre irányuló pénzáttalásoknak tartalmazniuk kell a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok teljes körét. Ezek a hatóságok csak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás céljából kaphatnak hozzáférést a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok teljes köréhez.
- (20) A tagállamok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságainak, valamint illetékes igazgatási és büntetőszerveinek fokozniuk kell az egymással, illetve harmadik országok – köztük a fejlődő országok – illetékes hatóságaival folytatott együttműködést az átláthatóságnak, valamint az információk és a bevált gyakorlatok megosztásának további erősítése érdekében.
- (21) Annak érdekében, hogy az egyetlen fizető féltől származó, több kedvezményezettnek szánt pénzáttalásokat egyedi átutalásokat tartalmazó csoportos átutalás keretében, kötegben lehessen az Unióból az Unión kívülre küldeni, rendelkezni kell arról, hogy az ilyen egyedi átutalások esetében elegendő legyen a fizető fél fizetési számlaszámát vagy egyedi ügyletazonosítóját és a kedvezményezettre vonatkozó adatok teljes körét feltüntetni, feltéve, hogy a köteg tartalmazza a fizető félre vonatkozó, helyesség szempontjából ellenőrzött adatok teljes körét, valamint a kedvezményezettre vonatkozó, teljes mértékben visszakövethető adatok teljes körét.
- (22) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának és a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok hiányának, illetve hiányosságának felderítését célzó, hatékony eljárásokkal kell rendelkeznie annak érdekében, hogy a szolgáltató ellenőrizni tudja a pénzáttalásokat kísérő, a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó, előírt adatok meglétét, valamint elősegítendő a gyanús ügyletek azonosítását. Ezeknek az eljárásoknak adott esetben utólagos és valós idejű monitoringot is magukban kell foglalniuk. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fizetési lánc egészében megadják az előírt tranzakciós információkat az elektronikus átutalás részeként vagy egy kapcsolódó üzenetben.
- (23) Mivel az anonim pénzáttalások esetén potenciálisan fennáll a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás veszélye, helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy kérjenek a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatokat. A FATF által kidolgozott kockázatalapú megközelítéssel összhangban helyénvaló a magasabb és az alacsonyabb kockázatú területek azonosítása a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatának célzottabb kezelése érdekében. Ennek megfelelően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának és a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak hatékony kockázatalapú eljárásokkal kell rendelkeznie olyan esetekre, amikor a pénzáttalásból hiányoznak a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok, annak érdekében, hogy eldönthessék, hogy végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani vagy fel kell-e függeszteni a pénzáttalást, és milyen megfelelő nyomon követő intézkedéseket kell hozni.
- (24) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának és a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak különleges gondossággal kell eljárnia – felmérve a kockázatokat –, ha a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányát vagy hiányosságát észleli, és a gyanús ügyleteket jelentenie kell az illetékes hatóságoknak az (EU) 2015/849 irányelvben megállapított bejelentési kötelezettségekkel és az ez ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedésekkel összhangban.
- (25) A fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok nélkül vagy hiányos adatokkal érkező pénzáttalásokra vonatkozó rendelkezések minden olyan kötelezettség sérelme nélkül alkalmazandók, amelyek értelmében a pénzforgalmi szolgáltatóknak és a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatóknak fel kell függeszteniük, és el kell utasítaniuk a polgári, a közigazgatási vagy a büntetőjogi rendelkezéseket sértő pénzáttalásokat.
- (26) Célszerű, hogy az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete ⁽³⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, a továbbiakban EBH), az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 924/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

rendelete ⁽¹⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, a továbbiakban EIOPA), valamint az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete ⁽²⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság, a továbbiakban ESMA) iránymutatásokat adjon ki azzal a céllal, hogy támogassák a pénzforgalmi szolgáltatókat a fizető félre vagy kedvezményezettre vonatkozóan hiányzó vagy hiányos adatokat tartalmazó pénzáttutalási esetek azonosítására és a megfelelő utóintézkedések megtételére irányuló hatékony eljárások bevezetésében.

- (27) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem keretében történő gyors intézkedés érdekében a pénzforgalmi szolgáltatóknak haladéktalanul válaszolniuk kell a letelepedési helyük szerinti tagállam pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságainak a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatközlés iránti megkereséseire.
- (28) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának a tagállama szerinti munkanapok számát kell figyelembe vennie azon napok számának meghatározásánál, amelyen belül válaszolni kell a fizető félre vonatkozó adatközlés iránti megkeresésekre.
- (29) Mivel a büntető ügyekben folytatott nyomozások során előfordulhat, hogy csak az eredeti pénzáttutalás után hónapokkal vagy esetenként évekkel később azonosíthatók a szükséges adatok vagy az ügyletben érintett személyek, valamint annak érdekében, hogy a nyomozások keretében hozzá lehessen férni a lényeges bizonyítékokhoz, helyénvaló kötelezni a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatokat meghatározott ideig tárolják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás céljából. Ez az adattárolási időtartam nem haladhatja meg az öt évet, ezen időszakot követően pedig minden személyes adatot törölni kell, feltéve, hogy a nemzeti jog másként nem rendelkezik. Amennyiben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, illetve az azzal kapcsolatos nyomozás céljából ez szükséges, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a nemzeti büntetőjognak a büntető ügyben folyamatban lévő nyomozások és jogi eljárások esetén alkalmazandó, a bizonyítékokra vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül – az intézkedések szükségességének és arányosságának felmérését követően lehetővé tegyék vagy előírják az adatok további öt évet meg nem haladó időtartamra történő tárolását.
- (30) Az e rendeletnek való jobb megfelelés érdekében, és „A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről” című, 2010. december 9-i bizottsági közleménnyel összhangban ki kell bővíteni az illetékes hatóságok felügyeleti intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskörét, valamint szankcionálási hatáskörét. Rendelkezni kell közigazgatási szankciókról és intézkedésekről, és figyelembe véve a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fontosságát, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat és intézkedéseket kell meghatározniuk. A tagállamoknak erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot, valamint az EBH, az EIOPA és az ESMA vegyes bizottságát (a továbbiakban: az európai felügyeleti hatóságok).
- (31) Az e rendelet V. fejezetének végrehajtásához szükséges egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (32) Az Unió területén kívül eső országok és területek egy része monetáris uniót alkot valamely tagállammal, egy tagállam valutaövezetéhez tartozik, vagy monetáris egyezményt írt alá az Uniót képviselő egyik tagállammal, és vannak olyan pénzforgalmi szolgáltatóik, amelyek közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az adott tagállam fizetési és elszámolási rendszereiben. Annak elkerülése érdekében, hogy e rendeletnek az érintett tagállamok és ezen országok vagy területek között történő pénzáttutalásokra való alkalmazása következtében ezen országok vagy területek gazdaságát esetlegesen számottevő negatív hatás érje, helyénvaló lehetőséget biztosítani ahhoz, hogy ezeket a pénzáttutalásokat az adott tagállamokon belüli pénzáttutalásként kezeljék.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (33) Tekintettel a számos módosításra, amelyet e rendelet szerint az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeleten ⁽¹⁾ szükséges lenne végrehajtani, a rendeletet az egyértelműség érdekében hatályon kívül kell helyezni.
- (34) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke vagy hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló Szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (35) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, különös tekintettel a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogra (7. cikk), a személyes adatok védelméhez való jogra (8. cikk), a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogra (47. cikk), valamint a *ne bis in idem* elvre.
- (36) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni keretszabályozás zökkenőmentes bevezetésének biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet alkalmazásának kezdő időpontja megegyezzen az (EU) 2015/849 irányelv átültetési határidejével.
- (37) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 28. cikkének ⁽²⁾ bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2013. július 4-én véleményt nyilvánított ⁽³⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás céljából megállapítja a tetszőleges pénznemű pénzáttalásokat kísérő, fizető félre és kedvezményezettre vonatkozó adatokkal kapcsolatos szabályokat arra az esetre, ha a pénzáttalásban részt vevő pénzforgalmi szolgáltatók legalább egyike az Unióban letelepedett szolgáltató.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő pénzforgalmi szolgáltató által küldött vagy fogadott, bármely pénznemben megvalósuló pénzáttalásokra alkalmazandó.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a 2007/64/EK 3. cikkének a)–m) és o) pontjában felsorolt szolgáltatásokra.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a fizetési kártya, elektronikus pénzeszköz, mobiltelefon vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tévő egyéb digitális vagy IT-eszköz használatával végrehajtott pénzáttalásokra, amelyek esetében teljesülnek a következő feltételek:

a) a kártyát vagy eszközt kizárólag áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kifizetésére használják; és

b) a kártya vagy eszköz száma az ügyletből eredő minden átutalás mellett megtalálható.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1781/2006/EK rendelete (2006. november 15.) a pénzáttalásokat kísérő megbízói adatokról (HL L 345., 2006.12.8., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽³⁾ HL C 32., 2014.2.4., 9. o.

Ez a rendelet azonban alkalmazandó azokban az esetekben, amikor fizetési kártyát, elektronikus pénzeszközt, mobiltelefon vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tévő egyéb digitális vagy IT-eszközt személyek közötti átutalás végrehajtására használnak fel.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a természetes vagy jogi személyekre, akiknek vagy amelyeknek a kizárólagos tevékenysége a papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítása, és akik vagy amelyek ezen feladatot egy pénzforgalmi szolgáltatóval kötött szerződés alapján végzik, valamint azokra a természetes vagy jogi személyekre sem, akiknek vagy amelyeknek a kizárólagos tevékenysége a pénzforgalmi szolgáltatók számára a pénztövbíráshoz kapcsolódó üzenetküldési vagy egyéb támogató rendszer vagy klíring- és elszámolási rendszer működtetése.

Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan pénzáttutalásra:

- a) amely esetében a fizető fél pénzt vesz fel a saját fizetési számlájáról;
- b) amely esetében az egy tagállamon belül a hatóságok számára adók, pénzbírságok vagy más illetékek megfizetése céljából történik;
- c) amely esetében mind a fizető fél, mind a kedvezményezett a saját nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató;
- d) amely végrehajtása digitalizált csekkek továbbítása révén történik, ideértve többek között az elektronikusan feldolgozott csekkeket is.

(5) Az egyes tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák ezt a rendeletet olyan, az adott tagállamon belüli pénzáttutalások esetében, amelyek egy kedvezményezettnek a kizárólag áru- és szolgáltatásvásárlásra használható fizetési számlájára irányulnak, feltéve, hogy valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az (EU) 2015/849 irányelv hatálya alá tartozik;
- b) a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egy egyedi ügyletazonosító segítségével képes a kedvezményezetten keresztül nyomon követni a pénzáttutalást attól a természetes vagy jogi személytől számítva, aki vagy amely a kedvezményezettel az áru- vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan megállapodást kötött;
- c) a pénzáttutalás összege nem haladja meg az 1 000 EUR-t.

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- 1. „terrorizmusfinanszírozás”: a terrorizmusfinanszírozás az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározottak szerint;
- 2. „pénzmosás”: az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (3), és (4) bekezdésében említett pénzmosási tevékenységek;
- 3. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról pénzáttutalást engedélyez, vagy – fizetési számla hiányában – pénzáttutalási megbízást ad;
- 4. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az áttutalt pénzösszeg szándékolt jogosultja;
- 5. „pénzforgalmi szolgáltató”: a 2007/64/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett pénzforgalmi szolgáltatók kategóriái, az említett irányelv 26. cikke szerint mentességben részesülő természetes vagy jogi személyek és az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelvének ⁽¹⁾ 9. cikke szerint mentességben részesülő, pénzáttutalási szolgáltatást nyújtó jogi személyek;
- 6. „közvetítő pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely nem a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója, és amely pénzáttutalást fogad és továbbít a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója, vagy egy másik közvetítő pénzforgalmi szolgáltató nevében;
- 7. „fizetési számla”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének 14. pontjában meghatározott fizetési számla;
- 8. „pénz”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének 15. pontjában meghatározott pénz;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

9. „pénzátutalás”: a fizető fél nevében pénzforgalmi szolgáltatón keresztül, legalább részben elektronikusan végrehajtott ügylet, amelynek célja, hogy a pénzüsszeget egy pénzforgalmi szolgáltatón keresztül hozzáférhetővé tegye a kedvezményezett számára, függetlenül attól, hogy a fizető fél és a kedvezményezett személye azonos-e vagy sem, és függetlenül attól is, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója azonos-e, ideértve az alábbiakat:
- a) a 260/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott átutalások;
 - b) a 260/2012/EU rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott beszedések;
 - c) a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének 13. pontjában meghatározott belföldi vagy határokon átnyúló készpénzátutalások;
 - d) a fizetési kártyával, elektronikus pénzeszközzel, mobiltelefonnal vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tevő egyéb digitális vagy IT-eszközzel végrehajtott átutalások;
10. „csoportos átutalás”: több egyedi pénzátutalás, amelyek továbbítás céljára egy kötegbe kerülnek;
11. „egyedi ügyletazonosító”: a pénzforgalmi szolgáltató által – a pénzátutalás végrehajtásához használt fizetési és elszámolási rendszer vagy üzenetküldési rendszer protokolljaival összhangban – meghatározott betű-, szám- vagy szimbólumkombináció, amely lehetővé teszi az ügylet visszakövetését a fizető félig és a kedvezményezettig;
12. „személyek közötti átutalás”: két olyan természetes személy közötti ügylet, akik fogyasztókként kereskedelmi, üzleti, illetve szakmai tevékenységükön kívüli célból járnak el.

II. FEJEZET

A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓKRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójára vonatkozó kötelezettségek

4. cikk

A pénzátutalásokat kísérő adatok

(1) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a fizető félre vonatkozó következő adatok kísérik a pénzátutalást:

- a) a fizető fél neve;
- b) a fizető fél fizetési számlaszáma, valamint
- c) a fizető fél címe, vagy hivatalos személyi okmányának száma, ügyfél-azonosító száma vagy születési ideje és helye.

(2) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezettre vonatkozó következő adatok kísérik a pénzátutalást:

- a) a kedvezményezett neve; valamint
- b) a kedvezményezett fizetési számlaszáma.

(3) Az (1) bekezdés b) és a (2) bekezdés b) pontjától eltérve a nem fizetési számláról indított vagy nem fizetési számlára irányuló pénzátutalások esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának kell gondoskodnia arról, hogy a pénzátutalást a fizetési számlaszám(ok) helyett inkább egyedi ügyletazonosító kísérik.

(4) A pénz átutalása előtt a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának megbízható és független forrásból származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján ellenőriznie kell az (1) bekezdésben említett adatok helyességét.

(5) A (4) bekezdésben említett ellenőrzést megtörténtnek kell tekinteni amennyiben:

- a) a fizető fél azonosítása az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkének megfelelően megtörtént, és az azonosítás során szerzett információt az említett irányelv 40. cikkének megfelelően tárolták; vagy
- b) az (EU) 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó a fizető félre.

(6) Az 5. és 6. cikkben meghatározott eltérések sérelme nélkül a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója nem teljesíthet semmilyen pénzáttutalást mindaddig, amíg meg nem győződött arról, hogy teljes körűen betartja az e cikkben foglaltakat.

5. cikk

Pénzáttutalások az Unión belül

(1) A 4. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, ha a fizetési láncban résztvevő valamennyi pénzforgalmi szolgáltató az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a pénzáttutalást legalább a fizető fél és a kedvezményezett fizetési számlaszámának vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosítónak kell kísérnie, a 260/2012/EU rendeletben előírt adatközlési követelmények sérelme nélkül, amennyiben azok alkalmazandók.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója köteles a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltató vagy a közvetítő pénzforgalmi szolgáltató adatközlés iránti kérelmének kézhezvételétől számított három munkanapon belül rendelkezésre bocsátani a következőket:

- a) az 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzáttutalások esetében – függetlenül attól, hogy ezek az áttutalások egy ügylet vagy több, egymással összeköthető ügylet keretében kerültek végrehajtásra – a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó, 4. cikk szerinti adatokat;
- b) azon pénzáttutalások esetében, amelyek nem haladják meg az 1 000 EUR-t, és nem köthetők össze olyan más pénzáttutalásokkal, amelyek az érintett pénzáttutalással együtt meghaladnák az 1 000 EUR-t, legalább:
 - i. a fizető fél és a kedvezményezett nevét, valamint
 - ii. a fizető fél és a kedvezményezett fizetési számlaszámát vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosítót.

(3) A 4. cikk (4) bekezdésétől eltérve, az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett pénzáttutalások esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nem szükséges ellenőriznie a fizető félre vonatkozó adatokat, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója:

- a) az áttutalandó pénzösszeget készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában kapta; vagy
- b) okkal következtethet arra, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.

6. cikk

Pénzáttutalások az Unión kívülre

(1) Az egyetlen fizető féltől származó csoportos áttutalások esetén, amennyiben a kedvezményezettek pénzforgalmi szolgáltatói az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltatók, a 4. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a csoportos áttutalás részeit képező egyedi áttutalásokra, feltéve, hogy a csoportos áttutalási köteg tartalmazza a 4. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt adatokat, azokat a 4. cikk (4) és (5) bekezdése szerint ellenőrizték és az egyedi áttutalások tartalmazzák a fizető fél fizetési számlaszámát vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosítót.

(2) A 4. cikk (1) bekezdésétől eltérve és – amennyiben az alkalmazandó – a 260/2012/EU rendeletben előírt adatközlés sérelme nélkül, ha a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, azokat a pénzáttutalásokat, amelyek nem haladják meg az 1 000 EUR-t, és nem köthetők össze olyan más pénzáttutalásokkal, amelyek az érintett pénzáttutalással együtt meghaladnák az 1 000 EUR-t, legalább az alábbi adatoknak kell kísérniük:

- a) a fizető fél és a kedvezményezett neve; valamint
- b) a fizető fél és a kedvezményezett fizetési számlaszáma vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosító.

A 4. cikk (4) bekezdéstől eltérve, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nem szükséges a fizető félre vonatkozó, e bekezdésben említett adatokat ellenőriznie, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója:

- a) az áttutalandó pénzösszeget készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában kapja; vagy
- b) okkal következtethet arra, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.

2. SZAKASZ

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójára vonatkozó kötelezettségek

7. cikk

A fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányának észlelése

(1) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának hatékony eljárásokat kell alkalmaznia annak ellenőrzésére, hogy a pénzáttalások végrehajtásához használt üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszeren belül a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok bevitelére szolgáló mezőket az említett rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték-e ki.

(2) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának hatékony eljárásokat kell alkalmaznia – ideértve adott esetben az utólagos vagy valósidejű monitoringot is – a következő, fizető félre vagy kedvezményezettre vonatkozó adatok esetleges hiányának észlelésére:

- a) olyan pénzáttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, az 5. cikkben említett adatok;
- b) olyan pénzáttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatok;
- c) olyan csoportos áttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében a csoportos áttalásra vonatkozóan említett adatok.

(3) Az 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzáttalások esetén, függetlenül attól, hogy ezek az áttalások egy ügylet vagy több, egymással összeköthető ügylet keretében kerültek végrehajtásra, a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás vagy az összegnek a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása előtt, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója – a 2007/64/EK irányelv 69. és 70. cikkében foglalt követelmények sérelme nélkül – köteles megbízható és független forrásból származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján ellenőrizni a kedvezményezettre vonatkozó, az e cikk (2) bekezdésében említett adatok helyességét.

(4) Az 1 000 EUR-t meg nem haladó pénzáttalások esetében, amelyek nem köthetők össze olyan más pénzáttalásokkal, amelyek az érintett pénzáttalással együtt meghaladnák az 1 000 EUR-t, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának nem szükséges ellenőriznie a kedvezményezettre vonatkozó adatok helyességét, kivéve, ha a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója:

- a) a pénzüsszeget készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában fizeti ki; vagy
- b) okkal következtethet arra, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.

(5) A (3) és (4) bekezdésben említett ellenőrzést megtörténtnek kell tekinteni, amennyiben:

- a) a kedvezményezett azonosítása az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkének megfelelően megtörtént és az azonosítás során szerzett információt az említett irányelv 40. cikkének megfelelően tárolták; vagy
- b) az (EU) 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó a kedvezményezettre.

8. cikk

Pénzáttalások a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó hiányzó vagy hiányos adatokkal

(1) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója hatékony kockázatalapú eljárásokat alakít ki és alkalmaz – adott esetben többek között az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkében említett kockázatérzékenységen alapuló eljárások alapján – annak meghatározása céljából, hogy végrehajtani, elutasítani vagy felfüggeszteni kell-e egy olyan pénzáttalást, amelyből teljesen hiányoznak a fizető félre és kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok, valamint amelyek révén a megfelelő utóintézkedések meghatározhatók.

Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a pénzáttalás beérkezésekor azt észleli, hogy a 4. cikk (1) vagy (2) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében vagy a 6. cikkben említett adatok hiányoznak vagy hiányosak, vagy azokat nem a 7. cikk (1) bekezdésében említett üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték ki, akkor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának el kell utasítania az áttalást, vagy kockázatérzékenység alapján be kell kérnie a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatokat az összegnek a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírása vagy az összegnek a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása előtt vagy az után.

(2) Amennyiben egy pénzforgalmi szolgáltató ismételt mulasztja a fizető félre vagy kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok elküldését, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának lépéseket kell tennie, amelyek elsőként figyelemztetések küldését és határidők meghatározását jelenthetik, azt megelőzően, hogy a szolgáltató vagy visszautasítja az adott pénzforgalmi szolgáltatótól származó jövőbeli pénzáttalásokat vagy korlátozza, illetve megszünteti az érintett pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló üzleti kapcsolatát.

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának jelentenie kell az említett mulasztást és az ügyben tett lépéseket a pénzmossa és a terrorizmusfinanszírozás elleni rendelkezéseknek való megfelelés monitoringjáért felelős illetékes hatóságnak.

9. cikk

Értékelés és jelentés

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a hiányzó vagy hiányos, fizető félre vagy kedvezményezettre vonatkozó adatokat is tényezőként figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy a pénzáttalás vagy más kapcsolódó ügylet gyanús-e, és jelenteni kell-e az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban létrehozott pénzügyi információk egységnek.

3. SZAKASZ

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségek

10. cikk

A fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatoknak az áttalással való együtt tárolása

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a pénzáttalást kísérő valamennyi hozzájuk beérkezett, fizető félre és kedvezményezettre vonatkozó adatot az áttalással együtt tároljanak.

11. cikk

A fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányának észlelése

(1) A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak hatékony eljárásokat kell alkalmaznia annak észleléséhez, hogy a pénzáttalás végrehajtásához használt üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszeren belül a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok bevitelére szolgáló mezőket az adott rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték-e ki.

(2) A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak hatékony eljárásokat kell alkalmaznia – ideértve adott esetben az utólagos vagy valósidejű monitoringot is – a következő, a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok esetleges hiányának észlelésére:

- olyan pénzáttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, az 5. cikkben említett adatok;
- olyan pénzáttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatok;
- olyan csoportos áttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében a csoportos áttalás tekintetében előírt adatok.

12. cikk

Pénzáttalások a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó hiányzó adatokkal

(1) A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatók hatékony kockázatalapú eljárásokat alakítanak ki annak meghatározása céljából, hogy végrehajtani, elutasítani vagy felfüggeszteni kell-e egy olyan pénzáttalást, amelyből hiányoznak a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok, valamint amelyek révén a megfelelő utóintézkedések meghatározhatók.

Amennyiben a közvetítő pénzforgalmi szolgáltató a pénzáttalálás beérkezésekor azt észleli, hogy a 4. cikk (1) vagy (2) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében vagy a 6. cikkben említett adatok hiányoznak, vagy azokat nem a 7. cikk (1) bekezdésében említett üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték ki, akkor el kell utasítania az átutalást, vagy kockázaterékenységi alapján be kell kérnie a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatokat a pénzáttalálás továbbítása előtt vagy az után.

(2) Amennyiben egy pénzforgalmi szolgáltató ismételt elmulasztja a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok elküldését, a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak lépéseket kell tennie, amelyek elsőként figyelemztetéseket küldését és határidők meghatározását jelenthetik, azt megelőzően, hogy a szolgáltató vagy visszautasítja az adott pénzforgalmi szolgáltatótól származó jövőbeli pénzáttalalásokat vagy korlátozza, illetve megszünteti az érintett pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló üzleti kapcsolatát.

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltató köteles jelenteni az említett mulasztást és az ügyben tett lépéseket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni rendelkezéseknek való megfelelés monitoringjáért felelős illetékes hatóságnak.

13. cikk

Értékelés és jelentés

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó hiányzó adatokat tényezőként figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy a pénzáttalálás vagy más kapcsolódó ügylet gyanús-e, és az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelenteni kell-e a pénzügyi információs egységnek.

III. FEJEZET

ADATOK, ADATVÉDELEM ÉS ADATTÁROLÁS

14. cikk

Adatszolgáltatás

A pénzforgalmi szolgáltatóknak, a letelepedési helyük szerinti tagállam nemzeti jogszabályaiban megállapított eljárási szabályoknak megfelelően – az (EU) 2015/849 irányelv 45. cikkének (9) bekezdése szerinti központi kapcsolattartó ponton keresztül is, amennyiben ilyen kapcsolattartó pont kijelölésére sor került – kizárólag a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén illetékes tagállami hatóságoktól érkező, az e rendelet alapján kötelezően közzétett adatokra vonatkozó megkeresésekre kell válaszolniuk, még hozzá teljes körűen és haladéktalanul.

15. cikk

Adatvédelem

(1) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelésére a nemzeti jogba átültetett 95/46/EK irányelv irányadó. A Bizottság vagy az európai felügyeleti hatóságok által e rendelet szerint kezelt személyes adatokra a 45/2001/EK rendelet irányadó.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók személyes adatokat e rendelet alapján kizárólag a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. E rendelet alapján tilos a személyes adatok kereskedelmi célú kezelése.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatók üzleti kapcsolat létesítése vagy eseti ügylet végrehajtása előtt kötelesek az új ügyfelek számára közölni a 95/46/EK irányelv 10. cikkében előírt adatokat. Ennek részeként rendelkezésre kell bocsátani egy általános ismertetőt azokról a jogi kötelezettségekről, amelyeknek a pénzforgalmi szolgáltatók e rendelet értelmében kötelesek megfelelni a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából végzett személyesadat-kezelés során.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek biztosítani a kezelt adatok bizalmas jellegének tiszteltetését.

16. cikk

Adattárolás

(1) A fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok nem tárolhatóak a feltétlenül szükséges időn túl. A fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 4–7. cikkben előírt adatokat 5 évig köteles tárolni.

(2) Az (1) bekezdésben említett tárolási idő lejártával a pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy a személyes adatok törlésre kerüljenek, kivéve, ha a nemzeti jog, amely meghatározza, hogy a pénzforgalmi szolgáltatóknak mely körülmények között lehet vagy kell tovább tárolniuk az adatokat, másként rendelkezik. A tagállamok kizárólag azt követően tehetik lehetővé vagy írhatják elő az adatok további tárolását, hogy részletekbe menően megvizsgálták, hogy szükséges és arányos-e a további tárolás, és megítélésük szerint az indokolt azon az alapon, hogy a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése vagy az azzal kapcsolatos nyomozás céljából szükséges. Az adatok további tárolásának időtartama nem haladhatja meg a pénztutalást követő öt évet.

(3) Amennyiben 2015. június 25-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely pénzforgalmi szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti joggal összhangban 2015. június 25-től számított öt évig tárolhatja ezeket az információkat, illetve dokumentumokat. A tagállamok a bizonyítékokra vonatkozó, a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó tagállami büntetőjog sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további öt évig történő tárolását, amennyiben megállapításra került, hogy a további tárolási időszak meghosszabbítása a feltételezett pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

IV. FEJEZET

SZANKCIÓK ÉS MONITORING

17. cikk

Közigazgatási szankciók és intézkedések

(1) A tagállamok a büntetőjogi szankciók megállapításához és alkalmazásához fűződő joguk sérelme nélkül szabályokat állapítanak meg az e rendelet bármilyen megszegése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan, és megteszik az ezek végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést. Az előírt szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és meg kell felelniük az (EU) 2015/849 irányelv VI. fejezete 4. szakaszában foglaltaknak.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem állapítanak meg szabályokat az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetében alkalmazandó közigazgatási szankciókról vagy intézkedésekről, ha az adott jogsértést saját tagállami joguk büntetőjogilag szankcionálja. Ilyen esetben a tagállamok közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek pénzforgalmi szolgáltatóra vonatkoznak, e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén a szankciók vagy intézkedések – a nemzeti jogra is figyelemmel – alkalmazhatók legyenek a vezető testület tagjaira vagy bármely természetes személyre, aki a tagállami jogszabályok szerint felelős a rendelkezés megszegéséért.

(3) A tagállamok 2017. június 26-ig értesítik a Bizottságot, valamint az európai felügyeleti hatóságok Vegyes Bizottságát az (1) bekezdésben említett szabályokról. A tagállamok késedelem nélkül értesítik a Bizottságot, valamint az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát e szabályok bármely későbbi módosításáról.

(4) Az illetékes hatóságok a feladataik gyakorlásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel rendelkeznek az (EU) 2015/849 irányelv 58. cikkének (4) bekezdésével összhangban. Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek a 18. cikkben foglalt azon jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki önállóan, vagy a jogi személy valamely szervének részeként járt el, és a jogi személyben az alábbiak alapján vezető tisztséget töltött be:

- a) a jogi személy képviseletének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal jogköre; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzésgyakorlás jogköre.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek, ha az e cikk (5) bekezdésében említett személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 18. cikkben említett jogsértések egyikének a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését.

(7) Az illetékes hatóságok bármely alább felsorolt módon gyakorolhatják a közigazgatási szankciók és intézkedések e rendelet szerinti megállapítására vonatkozó hatásköreiket:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási és szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják cselekvésüket.

18. cikk

Különös rendelkezések

A tagállamok biztosítják, hogy közigazgatási szankcióik és intézkedéseik magukban foglalják legalább az (EU) 2015/849 irányelv 59. cikke (2) és (3) bekezdésében foglalt közigazgatási szankciókat és intézkedéseket e rendelet következő módon történő megsértése esetében:

- a) a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatok pénzforgalmi szolgáltató általi megadásának ismételt vagy rendszeres elmulasztása, a 4., 5. vagy 6. cikket megsértve;
- b) az adatok tárolásának a pénzforgalmi szolgáltató általi ismételt, rendszeres vagy súlyos elmulasztása, a 16. cikket megsértve;
- c) a hatékony kockázatalapú eljárások kialakításának pénzforgalmi szolgáltató általi elmulasztása, a 8. vagy 12. cikket megsértve;
- d) a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatók súlyos mulasztása a 11. vagy a 12. cikknek való megfelelés terén.

19. cikk

A szankciók és intézkedések közzététele

Az (EU) 2015/849 irányelv 60. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül közzéteszik az e rendelet 17. és 18. cikkében említett esetekben alkalmazott közigazgatási intézkedéseket és szankciókat, megnevezve a jogsértés típusát és jellegét, valamint feltüntetve a felelős személyek azonosítására vonatkozó információkat is, amennyiben ez az egyes esetek értékelése alapján szükséges és arányos.

20. cikk

Szankciók és intézkedések illetékes hatóságok általi alkalmazása

(1) A közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának, valamint a közigazgatási pénzbírságok mértékének a meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vesznek minden lényeges körülményt, ideértve az (EU) 2015/849 irányelv 60. cikke (4) bekezdésében felsoroltakat is.

(2) Az e rendelet alapján megállapított közigazgatási szankciók és intézkedések tekintetében az (EU) 2015/849 irányelv 62. cikke alkalmazandó.

21. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A tagállamok hatékony mechanizmusokat alakítanak ki az e rendelet megsértésének az illetékes hatóságoknál történő bejelentésére való ösztönzés érdekében.

Az említett mechanizmusok minimálisan magukban foglalják az (EU) 2015/849 irányelv 61. cikke (2) bekezdésében említett mechanizmusokat.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók az illetékes hatóságokkal együttműködve kialakítják a megfelelő belső eljárásokat ahhoz, hogy az alkalmazottaik vagy a hasonló helyzetben lévő személyek a jogsértéseket a kötelezett szolgáltatón belül egy külön erre szolgáló, biztonságos, független és névtelenséget biztosító, az adott pénzforgalmi szolgáltató jellegének és méretének megfelelő csatornán keresztül jelenteni tudják.

22. cikk

Monitoring

(1) A tagállamok az illetékes hatóságok számára kötelezettségként előírják, hogy hatékony monitoring révén ellenőrizzék e rendelet betartását, és ennek biztosítása érdekében tegyék meg a szükséges intézkedéseket, valamint hatékony mechanizmusokkal ösztönözzék az e rendelet előírásai megsértésének az illetékes hatóságoknál történő bejelentését.

(2) Miután a tagállamok a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban értesítették a Bizottságot, valamint az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát az e cikk (1) bekezdésében említett szabályokról, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a IV. fejezet alkalmazásáról, különös tekintettel a határon átnyúló esetekre.

V. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK

23. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

VI. FEJEZET

ELTÉRÉSEK

24. cikk

Az Unió területén kívüli országokkal és területekkel kötött megállapodások

(1) A Bizottság bármely tagállam számára engedélyezheti, hogy harmadik országgal vagy az EUSZ-nek és az EUMSZ-nek az EUMSZ 355. cikkében említett területi hatálya alá nem tartozó területtel (a továbbiakban: az érintett ország vagy terület) olyan megállapodásokat kössön, amelyek eltéréseket tartalmaznak e rendeletről, annak érdekében, hogy az adott ország vagy terület és az érintett tagállam között történő pénzáttalásokat az érintett tagállamon belüli pénzáttalásként lehessen kezelni.

Ezek a megállapodások kizárólag valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén engedélyezhetők:

- a) az érintett ország vagy terület monetáris uniót alkot az érintett tagállammal, a tagállam valutaövezetéhez tartozik, vagy monetáris egyezményt írt alá az Uniót képviselő egyik tagállammal;
- b) az érintett országban vagy területen található pénzforgalmi szolgáltatók közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az adott tagállamban működő fizetési és elszámolási rendszerekben; valamint
- c) az érintett ország vagy terület a joghatósága alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatóktól az e rendeletben megállapítottakkal megegyező szabályok alkalmazását követeli meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodást megkötni kívánó tagállam kérelmet nyújt be a Bizottsághoz, és megad számára minden, a kérelem elbírálásához szükséges információt.

(3) Az ilyen kérelemnek a Bizottsághoz történő beérkezésekor az adott tagállam és az érintett ország vagy terület közötti pénzáttalásokat átmenetileg az adott tagállamon belüli pénzáttalásként kell kezelni, amíg e cikknek megfelelően határozat nem születik.

(4) Ha a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden, a kérelem elbírálásához szükséges információval, felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és pontosan közli, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

(5) A Bizottság a kérelem elbírálásához általa szükségesnek ítélt valamennyi információnak a beérkezését követő egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és továbbítja a kérelem másolatát a többi tagállamnak.

(6) A 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság az e cikk (5) bekezdésében említett értesítéstől számított három hónapon belül határoz arról, hogy engedélyezi-e az érintett tagállam számára a kérelem tárgyát képező megállapodás megkötését.

A Bizottság az első albekezdésben említett határozatot a kérelem beérkezésétől számított tizennyolc hónapon belül mindenképpen elfogadja.

(7) Azok a tagállamok, amelyek a Bizottság 2012/43/EU végrehajtási határozata ⁽¹⁾, a Bizottság 2010/259/EU határozata ⁽²⁾, a Bizottság 2009/853/EK határozata ⁽³⁾ vagy a Bizottság 2008/982/EK határozata ⁽⁴⁾ alapján engedélyt kaptak arra, hogy egy érintett országgal vagy területtel megállapodást kössenek, az (1) bekezdés második albekezdésének c) pontja alapján történő elbírálásához szükséges naprakész információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátják legkésőbb 2017. március 26-ig.

A Bizottság az információ beérkezésétől számított három hónapon belül megvizsgálja a rendelkezésére bocsátott információkat annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy az érintett ország vagy terület a joghatósága alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatóktól valóban megköveteli az e rendeletben megállapítottakkal megegyező szabályok alkalmazását. Amennyiben a vizsgálat során a Bizottság úgy véli, hogy az (1) bekezdés második albekezdésének c) pontjában meghatározott feltétel nem teljesül, úgy a vonatkozó bizottsági határozatot vagy bizottsági végrehajtási határozatot hatályon kívül helyezi.

⁽¹⁾ A Bizottság 2012/43/EU végrehajtási határozata (2012. január 25.) az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a Dán Királyságnak a Grönlanddal, illetve a Feröer szigetekkel kötendő, a Dán Királyság és e területek közötti pénzáttalásoknak Dánián belüli pénzáttalásként való kezeléséről szóló megállapodások megkötésére történő felhatalmazásáról (HL L 24., 2012.1.27., 12. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2010/259/EU határozata (2010. május 4.) az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a Francia Köztársaságnak a Monacói Hercegséggel a Francia Köztársaság és a Monacói Hercegség közötti pénzáttalásoknak a Francia Köztársaságon belüli pénzáttalásként való kezeléséről szóló megállapodás megkötésére történő felhatalmazásáról (HL L 112., 2010.5.5., 23. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2009/853/EK határozata (2009. november 26.) az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján Franciaországnak a Saint-Pierre és Miquelonnal, Mayotte-tal, Új-Kaledóniával, Francia Polinéziával, valamint Wallis és Futunával a Franciaország és e területek közötti pénzáttalások Franciaországon belüli pénzáttalásként való kezeléséről szóló megállapodás megkötésére történő felhatalmazásáról (HL L 312., 2009.11.27., 71. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2008/982/EK határozata (2008. december 8.) az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Egyesült Királyságnak a Jerseyvel, Guernseyvel és a Man-szigettel az Egyesült Királyság és e területek közötti pénzáttalások Egyesült Királyságon belüli pénzáttalásként való kezeléséről szóló megállapodás megkötésére történő felhatalmazásáról (HL L 352., 2008.12.31., 34. o.).

25. cikk

Iránymutatások

Az európai felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1905/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az illetékes hatóságoknak és a pénzforgalmi szolgáltatóknak címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az e rendelet alapján – különösen a 7., 8., 11., és 12. cikk végrehajtásával kapcsolatosan – hozandó intézkedésekről.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezése

Az 1781/2006/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni, a mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. június 26-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. május 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az 1781/2006/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk	2. cikk
4. cikk	4. cikk, (1) bekezdés
5. cikk	4. cikk
6. cikk	5. cikk
7. cikk	7. cikk
8. cikk	7. cikk
9. cikk	8. cikk
10. cikk	9. cikk
11. cikk	16. cikk
12. cikk	10. cikk
—	11. cikk
—	12. cikk
—	13. cikk
13. cikk	—
14. cikk	15. cikk
15. cikk	17–22. cikk
16. cikk	23. cikk
17. cikk	24. cikk
18. cikk	—
19. cikk	—
—	26. cikk
20. cikk	27. cikk

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/848 RENDELETE**(2015. május 20.)****a fizetéseképtelenségi eljárásról****(átdolgozás)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Bizottság 2012. december 12-én jelentést fogadott el a 1346/2000/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ alkalmazásáról. A jelentés megállapította, hogy a rendelet általánosságban megfelelően betölti a rendeltetését, ám bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásán javítani lenne szükséges annak érdekében, hogy erősödjön a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárások hatékonysága. Mivel az említett rendeletet több alkalommal módosították és további módosításra van szükség, az áttekinthetőség érdekében célszerű azt átdolgozni.
- (2) Az Unió a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozását tűzte ki célul.
- (3) A belső piac megfelelő működése megkívánja a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárások megfelelő és hatékony működését. E cél elérése érdekében szükséges elfogadni e rendeletet, amely a Szerződés 81. cikke értelmében vett, polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatálya alá tartozik.
- (4) A vállalkozások tevékenységeinek egyre több határokon átnyúló hatása van, ezért növekvő mértékben tartoznak az uniós jog szabályozása alá. Az ilyen vállalkozások fizetéseképtelensége a belső piac megfelelő működésére is hatással van, és szükség van arra, hogy uniós jogi aktus szabályozza a fizetéseképtelen adósok vagyonával kapcsolatos intézkedések összehangolását.
- (5) A belső piac megfelelő működéséhez szükséges az olyan körülményeket elkerülni, amelyek arra ösztönzik a feleket, hogy kedvezőbb jogi helyzet elérése érdekében a vagyonukat vagy a bírósági eljárást egyik tagállamból a másikba helyezték a hitelezők összességének a hátrányára (ún. „forum shopping”).
- (6) E rendeletnek a fizetéseképtelenségi eljárások és a közvetlenül azokból eredő, azokhoz szorosan kapcsolódó keresetek megindításához szükséges joghatóságra vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmaznia. Rendelkezéseket kell tartalmaznia továbbá az ilyen eljárásokban meghozott határozatok elismerésére és végrehajtására, valamint a fizetéseképtelenségi eljárások során alkalmazandó jogra vonatkozóan. E rendeletnek ezenfelül szabályoznia kell az ugyanazon adóst, vagy ugyanannak a cégcsoportnak különböző tagjait érintő fizetéseképtelenségi eljárások koordinálását.
- (7) A magánszemélyek elleni fizetéseképtelenségi eljárások, a fizetéseképtelen gazdasági társaságok vagy más jogi személyek elleni felszámolási típusú eljárások, a bíróság által jóváhagyott megállapodások, a kényszeregyezségek és a hasonló eljárások, valamint az ilyen eljárásokhoz kapcsolódó peres eljárások nem tartoznak az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ hatálya alá. Ezeknek az eljárásoknak e rendelet hatálya alá kell tartozniuk. Ugyanakkor pusztán az a tény, hogy valamely nemzeti eljárás nem szerepel az ezen rendelet A. mellékletében lévő felsorolásban, nem jelenti azt, hogy az eljárás az 1215/2012/EU rendelet hatálya alá tartozik.

⁽¹⁾ HL C 271., 2013.9.19., 55. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. február 5-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. március 12-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Tanács 1346/2000/EK rendelete (2000. május 29.) a fizetéseképtelenségi eljárásról (HL L 160., 2000.6.30., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

- (8) A határokon átnyúló fizetésképtelenségi eljárások hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében szükséges és indokolt, hogy e területen a joghatóságra és az elismerésre, valamint az alkalmazandó jogra vonatkozó rendelkezéseket egy olyan uniós eszköz tartalmazza, amely a tagállamokban kötelező és közvetlenül alkalmazandó.
- (9) E rendeletet a benne rögzített feltételeknek megfelelő fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy az adós természetes vagy jogi személy, kereskedő vagy magánszemély. Ezeknek a fizetésképtelenségi eljárásoknak a teljes körű felsorolását az A. melléklet tartalmazza. Az A. melléklet által tartalmazott nemzeti eljárás vonatkozásában e rendeletet kell alkalmazni anélkül, hogy valamely más tagállam bírósága vizsgálná, hogy az e rendeletben lefektetett feltételek teljesülnek-e. Az A. mellékletben nem szereplő nemzeti eljárás nem tartozik ennek a rendeletnek a hatálya alá.
- (10) E rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az eljárásokra, melyek támogatják a gazdaságilag életképes, de nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentését, és amelyek a vállalkozóknak második esélyt adnak. A rendelet hatályát különösen azokra az eljárásokra kell kiterjeszteni, amelyek az adós helyreállítására irányulnak egy olyan szakaszban, melyben a fizetésképtelenség csak valószínűsíthető, valamint azokra, amelyek során az adós részben vagy egészben továbbra is rendelkezik vagyona felett, illetve folytatja üzleti tevékenységeit. E rendelet hatályát ki kell továbbá terjeszteni azokra az eljárásokra is, amelyek a fogyasztók és az önfoglalkoztató személyek vonatkozásában fennálló adósság elengedését vagy adósságállomány rendezését teszik lehetővé, például az adós által fizetendő összeg csökkentése vagy a számára megállapított fizetési határidő meghosszabbítása révén. Mivel ezek az eljárások nem feltétlenül járnak fizetésképtelenségi szakértő kijelölésével, e rendelet hatálya alá kell, hogy tartozzanak, amennyiben bíróság ellenőrzése vagy felügyelete alatt folynak. Ebben az összefüggésben „ellenőrzés” alatt azok a helyzetek értendők, amikor a bíróság kizárólag a hitelező vagy valamely egyéb érdekelt fél kérelmére avatkozik be.
- (11) A rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az eljárásokra is, amelyek ideiglenesen engedélyezik az egyes hitelezők által indított végrehajtási intézkedések felfüggesztését, olyan esetekben, amikor ezen intézkedések hátrányosan befolyásolhatják a tárgyalásokat és kedvezőtlenül érinthetik az adós üzletmenetének helyreállítását. Biztosítani kell, hogy ezek az eljárások ne legyenek hátrányosak a hitelezők összességére nézve, és – amennyiben nem sikerül megállapodásra jutni a helyreállítási tervről – ezeket az eljárásokat kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó egyéb eljárásokat megelőzően.
- (12) A rendeletet olyan eljárások esetében kell alkalmazni, amelyekben az eljárás megindítását közléstessik egyrészt annak érdekében, hogy a hitelezők tudomást szerezhessenek az eljárásról és előterjeszthessék a követeléseiket, ilyen módon biztosítva az eljárás kollektív jellegét, másrészt annak érdekében, hogy a hitelezőknek biztosítsák az eljárást megindító bíróság joghatósága fennállása megtámadásának lehetőségét.
- (13) Ennek megfelelően a bizalmas jellegű fizetésképtelenségi eljárások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Miközben az ilyen eljárások fontos szerepet tölthetnek be egyes tagállamokban, bizalmas jellegük miatt nem lehetséges, hogy egy másik tagállambeli bíróság vagy hitelező tudomással bírjon arról, hogy ilyen eljárás folyamatban van, emiatt pedig nehézségekbe ütközik annak előírása, hogy az eljárások eredményei Unió-szerte megismerhetőek legyenek.
- (14) A rendelet hatálya alá tartozó kollektív eljárások kiterjednek az adós valamennyi hitelezőjére, vagy azok azon meghatározó részére, akiknek a követelése az adós teljes tartozására, vagy egy lényeges részére vonatkozik, feltéve, hogy ez nem érinti az eljárásokban részt nem vevő hitelezők követeléseit. Az ilyen eljárások között kell szerepelniük azoknak az eljárásoknak is, amelyekben csak az adós pénzügyi hitelezői vesznek részt. Azon eljárásoknak, amelyekben nem vesz részt az adós valamennyi hitelezője, az adós megmentésére irányuló eljárásoknak kell lenniük. Az adós tevékenységének végleges megszüntetéséhez vagy az adós vagyontárgyainak az értékesítéséhez vezető eljárásokban az adós minden hitelezőjének részt kell vennie. Ezenfelül az egyes természetes személyekre vonatkozó fizetésképtelenségi eljárások bizonyos követeléseinek, így például a tartási követelések esetében a tartozáselengedés lehetőségének kizárása nem jelentheti azt, hogy ezek az eljárások nem kollektív jellegűek.
- (15) Ezt a rendeletet azokra az eljárásokra is alkalmazni kell, amelyeket egyes tagállamok joga alapján egy meghatározott időtartamban kell megindítani és vezetni ideiglenes vagy előzetes alapon, mielőtt a bíróság meghozza a határozatát az eljárás nem ideiglenes alapú lefolytatásáról. Ezeknek az eljárásoknak, előzetesként való megjelölésük ellenére is, meg kell felelniük e rendelet valamennyi egyéb előírásának.
- (16) Ezt a rendeletet azokra az eljárásokra kell alkalmazni, amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulnak. Azok az eljárások azonban, amelyeknek az alapja olyan általános társasági jog, amely nem kizárólag fizetésképtelenségi helyzetek kezelésére szolgál, nem tekinthetők fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulóknak. Hasonlóképpen, nem tartozhatnak az adósságállomány rendezése céljából megindított eljárások közé azok a speciális eljárások, amelyekben az olyan természetes személyek tartozását írják le, akik nagyon alacsony jövedelemmel és nagyon alacsony értékű vagyonnal rendelkeznek, feltéve, hogy az ilyen típusú eljárások soha nem biztosítanak kifizetést a hitelezőknek.

- (17) E rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az eljárásokra is, amelyek az adós nem pénzügyi jellegű nehézségei miatt indultak, feltéve, hogy e nehézségek olyan valós és súlyos fenyegetést idéznek elő, amely veszélyezteti az adósnak az esedékessé váló tartozásai vonatkozásában meglévő vagy a jövőbeni fizetési képességét. Az ilyen fenyegetettség meghatározásakor figyelembe veendő időtartam több hónap vagy ennél hosszabb időszak is lehet, lefedve ezzel azokat az eseteket is, amikor az adós az üzletmenetének folyamatosságát, illetve középtávon a likviditását veszélyeztető nem pénzügyi jellegű nehézségekkel néz szembe. Ilyen helyzet állhat elő például, ha az adós egy számára rendkívül fontos megbízást veszít el.
- (18) Ez a rendelet nem sértheti az Európai Unió Bíróságának a fizetésképtelen társaságoktól az állami támogatás visszakövetelésére vonatkozó szabályokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát.
- (19) Nem tartozhatnak e rendelet hatálya alá a biztosítók, a hitelintézetek, a 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó befektetési vállalkozások és más vállalkozások, intézetek és vállalatok, továbbá a kollektív befektetési vállalkozások tekintetében indított fizetésképtelenségi eljárások, mivel mindezen eljárásokra külön szabályozás vonatkozik, és a nemzeti felügyeleti hatóságok széles körű beavatkozási hatáskörrel rendelkeznek esetükben.
- (20) A fizetésképtelenségi eljárás nem szükségszerűen jár valamely igazságügyi szerv beavatkozásával. Ezért a „bíróság” kifejezést e rendelet egyes rendelkezéseiben kiterjesztően kell értelmezni, úgy, hogy az magában foglalja a nemzeti jogszabály által fizetésképtelenségi eljárás megindítására felhatalmazott személyt vagy szervet. E rendelet alkalmazhatóságához az eljárásoknak (a jogszabályban meghatározott cselekményekkel és alaki követelményekkel együtt) nemcsak e rendelet rendelkezéseinek kell megfelelniük, hanem azoknak elismertnek, és hatályosnak kell lenniük abban a tagállamban, ahol a fizetésképtelenségi eljárást megindították.
- (21) A rendelet meghatározza és a B. mellékletben felsorolja a fizetésképtelenségi szakértőket. Azoknak a fizetésképtelenségi szakértőknek a működését, akiknek a kijelölésében nem vett részt valamely igazságügyi szerv, a nemzeti jogban megfelelően szabályozni kell, felhatalmazva őket arra, hogy fizetésképtelenségi eljárásokban eljárhassanak. A nemzeti jognak megfelelő szabályokat kell biztosítani az esetleges összeférhetlenségre vonatkozóan.
- (22) E rendelet elismeri azt a tényt, hogy a jelentősen eltérő anyagi jogszabályok következtében nem valósítható meg egységes, az Unióra kiterjedő, egyetemes hatályú fizetésképtelenségi eljárások bevezetése. Az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának kivétel nélküli alkalmazása ilyen háttér nélkül gyakran nehézségekhez vezetne. Ez vonatkozik például a tagállamokban hatályban lévő, hitelbiztosítékokról szóló jogszabályokra, amelyek jelentősen különböznek egymástól. Az egyes hitelezők fizetésképtelenségi eljárásban élvezett elsőbbségi jogai néhány esetben szintén teljesen eltérőek. E rendelet következő felülvizsgálatakor további intézkedéseket kell meghatározni a munkavállalók elsőbbségi jogainak európai szinten történő megerősítése érdekében. E rendeletnek az ilyen eltérő nemzeti jogszabályokat két különböző módon kell figyelembe vennie. Egyrészt rendelkezést kell tartalmaznia az alkalmazandó jogra vonatkozó különös szabályokra a különösen jelentős jogok és jogviszonyok tekintetében (pl. dologi jogok és munkaszerződések). Másrészt az egyetemes hatályú fizetésképtelenségi főeljárások mellett engedélyeznie kell az olyan nemzeti eljárásokat is, amelyek hatálya csak az eljárás megindításának helye szerinti államban lévő vagyona terjed ki.
- (23) E rendelet lehetővé teszi, hogy abban a tagállamban indítsák meg a fizetésképtelenségi főeljárást, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja található. Ezeknek az eljárásoknak egyetemes hatályuk van, és céljuk az adós teljes vagyonának felölélése. Az érdekek sokféleségének védelme érdekében e rendelet lehetővé teszi a fizetésképtelenségi főeljárással párhuzamosan futó másodlagos fizetésképtelenségi eljárások megindítását. Másodlagos fizetésképtelenségi eljárást abban a tagállamban lehet indítani, ahol az adós telephelye van. A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás az adott államban lévő vagyona korlátozódik. A fizetésképtelenségi főeljárással való összehangolásra vonatkozó kötelező szabályok kielégítik az Unión belüli egységesség iránti igényt.
- (24) Amennyiben valamely jogi személy vagy gazdasági társaság ellen a bejegyzett székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban indult meg a fizetésképtelenségi főeljárás, az Európai Unió Bíróságának esetjogával összhangban lehetővé kell tenni a bejegyzett székhely szerinti tagállamban másodlagos fizetésképtelenségi eljárás indítását, feltéve, hogy ez utóbbi tagállamban az adós emberi és tárgyi erőforrásokkal gazdasági tevékenységet folytat.
- (25) E rendeletet csak az olyan adósok tekintetében indított eljárásokra kell alkalmazni, amelyek fő érdekeltségeinek központja az Unióban található.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 125., 2001.5.5., 15. o.).

- (26) Az e rendeletben rögzített joghatósági szabályok csak nemzetközi joghatóságot hoznak létre, azaz kijelölik azt a tagállamot, amelynek bírósági fizetéseképtelenségi eljárást indíthatnak. Adott tagállamon belüli területi illetékességet a tagállam nemzeti jogának kell meghatároznia.
- (27) A fizetéseképtelenségi eljárás megindítása előtt az eljáró bíróságnak hivatalból meg kell vizsgálnia, hogy az adós fő érdekeltségeinek központja vagy az adós telephelye valóban a bíróság joghatósági területén helyezkedik-e el.
- (28) Annak mérlegelésekor, hogy az adós fő érdekeltségeinek központja harmadik fél részéről megállapítható-e, különös figyelmet kell fordítani a hitelezőkre, valamint arra, hogy a hitelezők megítélése szerint az adós hol kezeli érdekeltségeit. Ennek keretében a fő érdekeltségek központjának megváltozása esetén szükséges lehet a megfelelő időben tájékoztatni a hitelezőket arról az új helyszínről, ahonnan az adós a tevékenységeit folytatja, azaz például fel kell hívni a figyelmet a kereskedelmi levelezéshez használt cím megváltozására, vagy az új helyszínről egyéb módon kell tájékoztatni a nyilvánosságot.
- (29) E rendeletnek több olyan biztosítékot kell tartalmaznia, amely megakadályozza annak lehetőségét, hogy az igazságszolgáltatási fórum megválasztására (forum shopping) csalás vagy visszaélésszerű magatartás útján kerüljön sor.
- (30) Ennek megfelelően megdönthető kell, hogy legyen azon vélelem, mely szerint a bejegyzett székhely, a központi ügyintézés helye és a szokásos tartózkodási hely megegyezik a fő érdekeltségek központjával, a tagállam bíróságának pedig körültekintően meg kell vizsgálnia, hogy az adós fő érdekeltségeinek központja valóban az adott tagállamban található-e. Gazdasági társaság esetében e vélelemnek megdönthetőnek kell lennie, amennyiben a központi ügyintézés helye a gazdasági társaság bejegyzett székhelyétől eltérő tagállamban található, és a vonatkozó tényezők átfogó értékelése során harmadik fél által ellenőrizhető módon megállapításra kerül, hogy a gazdasági társaság irányításának és felügyeletének tényleges központja e másik tagállamban található, valamint érdekeltségeinek kezelése is e másik tagállamban történik. Önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyek esetében e vélelemnek megdönthetőnek kell lennie például akkor, ha az adós vagyonának jelentős része a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamon kívül található, vagy ha megállapítható, hogy az áttelepülés fő oka az volt, hogy a fizetéseképtelenségi eljárást ezen új joghatóság alatt indítsák meg, és az eljárás ilyen módon történő megindítása nyilvánvalóan sértené azon hitelezők érdekeit, akikkel az adós az áttelepülést megelőzően volt kapcsolata.
- (31) Ugyanígy annak megakadályozása céljából, hogy az igazságszolgáltatási fórum csalárd vagy visszaélésszerű megválasztására (forum shopping) sor kerülhessen, nem alkalmazható az arra vonatkozó vélelem, hogy a fő érdekeltségek központja megegyezik a bejegyzett székhellyel, illetve magánszemélyek esetében a központi ügyintézés helyével vagy a szokásos tartózkodási hellyel, amennyiben az adós gazdasági társaság, jogi személy, illetve önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet folytató magánszemély a bejegyzett székhelyét a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapos időszakon belül, illetve az adós, önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem folytató magánszemély a szokásos tartózkodási helyét a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző hathónapos időszakon belül másik tagállamba helyezte át.
- (32) Minden olyan esetben, amikor az eset körülményei kérdésessé teszik a bíróság joghatóságát, a bíróságnak fel kell szólítania az adóst, hogy nyújtson be az állításait alátámasztó kiegészítő bizonyítékokat, továbbá – amennyiben a fizetéseképtelenségi eljárásra alkalmazandó jogszabályok ezt lehetővé teszik – lehetőséget kell biztosítania az adós hitelezőinek arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a joghatósággal kapcsolatban.
- (33) Amennyiben az a bíróság, amelyhez a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, azt állapítja meg, hogy a fő érdekeltségek központja nem a joghatósága területén van, nem indíthat fizetéseképtelenségi főeljárást.
- (34) Hatékony jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani továbbá az adós valamennyi hitelezőjének a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról szóló határozat ellen. A fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozat bármilyen megtámadásának következményeire a nemzeti jogot kell irányadónak tekinteni.
- (35) Azon tagállam bíróságainak, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárást megindították, joghatósággal kell rendelkezniük az olyan keresetekre, amelyek közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárásból származnak, és azzal szorosan összefüggenek. Ide kell tartozniuk a más tagállamban lévő alperesek ellen indított megtámadási kereseteknek, illetve a fizetéseképtelenségi eljárások során felmerült kötelezettségekkel – például az eljárási költségek fedezésére szolgáló előlegfizetéssel – kapcsolatos kereseteknek. Ezzel szemben azok a keresetek, amelyek az adós által az eljárás megindítását megelőzően kötött szerződésből eredő kötelezettségek teljesítésére irányulnak, nem tekinthetők úgy, hogy azok közvetlenül az eljárásból erednek. Amennyiben egy ilyen kereset egy másik, az általános polgári és kereskedelmi jogon alapuló keresethez kapcsolódik, a fizetéseképtelenségi szakértőnek lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy mindkét keresetet az alperes lakóhelye szerinti bíróságon

nyújtsa be, amennyiben úgy ítéli meg, hogy hatékonyabb ehhez a fórumhoz fordulnia. Ez például abban az esetben fordulhat elő, ha a fizetésképtelenségi szakértő össze akarja vonni a fizetésképtelenségre vonatkozó jog alapján a vezető felelősségének megállapítására irányuló keresetét egy társasági jogon, vagy kártérítési jogon alapuló keresettel.

- (36) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására illetékes bíróságnak jogosultsággal kell rendelkeznie ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére az eljárás megindítására vonatkozó kérelem benyújtásától kezdődően. A védelmi intézkedések mind a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt, mind azt követően rendkívül lényegesek a fizetésképtelenségi eljárás eredményességének biztosítása érdekében. Ezekkel kapcsolatban a rendeletnek számos lehetőséget kell biztosítania. Egyrészt a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró bíróságnak jogosultnak kell lennie ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére a más tagállamok területén található vagyona is vonatkozóan. Másrészt lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt ideiglenesen kijelölt fizetésképtelenségi szakértő azokban a tagállamokban, ahol az adósnak telephelye található, az adott tagállamok joga szerint lehetséges védelmi intézkedéseket igénybe vehesse.
- (37) Abban a tagállamban, ahol az adósnak telephelye található, a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt a fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtása jogának a helyi hitelezőkre és a hatóságokra, illetve azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor nem indítható meg a fizetésképtelenségi főeljárás annak a tagállamnak a joga szerint, ahol az adós fő érdekeltjeinek központja van. Ennek a korlátozásnak az az oka, hogy a lehető legszükségesebbre kell csökkenteni azoknak az eseteknek a számát, amelyekben a területi fizetésképtelenségi eljárást még a fizetésképtelenségi főeljárás előtt kéri.
- (38) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítását követően e rendelet nem korlátozza a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtásának a jogát abban a tagállamban, ahol az adós telephelye van. A fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő vagy az adott tagállam nemzeti joga szerint erre jogosult bármely más személy kérheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását.
- (39) E rendeletben rögzíteni kell az adós vagyona fellelhetőségének megállapítására vonatkozó szabályokat, amelyeket annak meghatározásakor kell alkalmazni, hogy mely vagyontárgyak tartoznak a fő-, illetve a másodlagos eljárás keretébe, vagy a harmadik személyek dologi jogait érintő jogviszonyokhoz. Mindenekelőtt a rendeletben rögzíteni kell, hogy az egységes hatályú uniós szabadalmakat, a közösségi védjegyeket és az egyéb hasonló jogokat – például a közösségi növényfajta-oltalmat vagy a közösségi formatervezési mintákat – csak a fizetésképtelenségi főeljárás keretében lehet érvényesíteni.
- (40) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás a helyi érdekek védelme mellett egyéb célokat is szolgálhat. Olyan esetek is felmerülhetnek, amikor az adósnak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyona túl összetett ahhoz, hogy egy egységként lehessen kezelni, vagy a vonatkozó jogrendszerek eltérései olyan nagyok, hogy nehézségek keletkezhetnek, ha az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának hatályát kiterjesztik olyan más tagállamokra, ahol a vagyontárgyak találhatók. Ezért a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását kérheti, ha a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon hatékony kezelése ezt igényli.
- (41) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás akadályozhatja a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon hatékony kezelését. Ezért ez a rendelet meghatároz két olyan konkrét helyzetet, amikor a bíróságnak, amelyhez a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, lehetővé kell tenni, hogy a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértő kérésére elhalassza vagy megtagadja az eljárás megindítását.
- (42) Ez a rendelet egyrészt lehetőséget biztosít a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértőnek arra, hogy a helyi hitelezők részére olyan értelmű kötelezettségvállalást tegyen, mely szerint e hitelezőket olyan módon fogják kezelni, mint ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindult volna. Az említett kötelezettségvállalásnak a rendeletben foglalt több feltételnek eleget kell tennie, ezek közül különösen annak, mely szerint a helyi hitelezőknek minősített többséggel kell azt jóváhagyniuk. Amennyiben ilyen kötelezettségvállalásra került sor, a bíróságnak, amelyhez a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, lehetőséget kell kapnia az említett kérelem megtagadására, amennyiben meggyőződött róla, hogy a kötelezettségvállalás megfelelően védi a helyi hitelezők általános érdekeit. Az érdekek felmérésekor a bíróságnak figyelembe kell vennie azt, hogy a kötelezettségvállalást a helyi hitelezők minősített többséggel jóváhagyták.
- (43) A helyi hitelezők részére tett kötelezettségvállalás keretében azon vagyontárgyaknak és jogoknak, amelyek abban a tagállamban találhatók, ahol az adós telephellyel rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon alkategóriáját kell képezniük, és a vagyon vagy annak értékesítéséből származó bevétel felosztásakor a fizetésképtelenségi főeljárásban eljáró fizetésképtelenségi szakértőnek tiszteletben kell tartania azokat az elsőbbségi jogokat, amelyekkel a hitelezők akkor rendelkeztek volna, ha másodlagos fizetésképtelenségi eljárást indítottak volna az adott tagállamban.

- (44) A kötelezettségvállalás jóváhagyására adott esetben a nemzeti jogot kell alkalmazni. Különösen abban az esetben, ha a nemzeti jog értelmében a helyreállítási tervek elfogadására alkalmazandó szavazási szabályok megkövetelik azt, hogy a hitelezők követeléseit előzetesen jóváhagyják, akkor az említett követeléseket elfogadottnak kell tekinteni a kötelezettségvállalásról történő szavazás szempontjából. Amennyiben a nemzeti jog értelmében több különböző eljárás is alkalmazható a helyreállítási terv elfogadására, a tagállamoknak ki kell jelölniük az ebben az összefüggésben alkalmazandó konkrét eljárást.
- (45) A rendeletben elő kell írni másrészt annak lehetőségét, hogy amennyiben a fizetéseképtelenségi főeljárásban engedélyezték az egyéni végrehajtási eljárások ideiglenes felfüggesztését, a fizetéseképtelenségi főeljárás felfüggesztése eredményességének megőrzése érdekében a bíróság ideiglenesen felfüggeszse a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítását. Lehetővé kell tenni a bíróság számára, hogy akkor rendelje el az ideiglenes felfüggesztést, ha meggyőződött róla, hogy megfelelő intézkedések védik a helyi hitelezők összességének érdekeit. Ebben az esetben minden olyan hitelezőt, amelyet érinthet a helyreállítási tervről szóló tárgyalások kimenetele, tájékoztatni kell a tárgyalásokról, és biztosítani kell számára a tárgyalásokban való részvétel lehetőségét.
- (46) A helyi érdekek hatékony védelme érdekében a fizetéseképtelenségi főeljárásban eljáró fizetéseképtelenségi szakértő nem lehet jogosult a telephely szerinti tagállamban található vagyon visszaélészerű értékesítésére vagy áthelyezésére, különösen, ha ezzel az a célja, hogy megghiúsítsa az ilyen érdekek tényleges érvényesítésének a lehetőségét egy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás későbbi megindítása esetén.
- (47) E rendelet nem akadályozhatja a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás helye szerinti tagállam bíróságait abban, hogy szankciókat állapítsanak meg, ha az adós vezetői kötelezettségzegést követtek el, amennyiben ezek a bíróságok a nemzeti jog alapján joghatósággal bírnak az ilyen jogviták elbírálására.
- (48) A fizetéseképtelenségi főeljárás és a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás abban az esetben járulhat hozzá az adós fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonának hatékony kezeléséhez vagy a teljes vagyon tényleges értékesítéséhez, ha az összes párhuzamosan folyó eljárásban részt vevő szereplők megfelelően együttműködnek egymással. A megfelelően együttműködés a különböző fizetéseképtelenségi szakértők és az érintett bíróságok szoros együttműködését vonja maga után, elsősorban megfelelő mennyiségű információ cseréje révén. A fizetéseképtelenségi főeljárás meghatározó szerepének biztosításához az ezen eljárásban eljáró fizetéseképtelenségi szakértő számára különféle lehetőségeket kell biztosítani az egyidejűleg folyamatban lévő másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásba való beavatkozásra. A fizetéseképtelenségi szakértőnek jogosultnak kell lennie különösen arra, hogy helyreállítási tervre vagy kényszeregyezésre tegyen javaslatot, vagy a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás során kérje a vagyon értékesítésének a felfüggesztését. A fizetéseképtelenségi szakértőknek és a bíróságoknak az együttműködésük során figyelembe kell venniük a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi esetekben való együttműködésre vonatkozó bevált módszereket, amint azok a fizetéseképtelenségi joggal foglalkozó európai és nemzetközi szervezetek által elfogadott kapcsolattartási és együttműködési elvekben és iránymutatásokban szerepelnek, valamint különösen az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága (UNCITRAL) által a témával kapcsolatban összeállított iránymutatásokat.
- (49) Erre az együttműködésre figyelemmel a fizetéseképtelenségi szakértők és a bíróságok számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodásokat kössenek és protokollban állapodjanak meg annak érdekében, hogy megkönnyítsék a különböző tagállamokban ugyanazon adós vagy gazdasági társaságok ugyanazon csoportjának tagjai ellen párhuzamosan folyó fizetéseképtelenségi eljárásokkal kapcsolatos határokon átnyúló együttműködést, amennyiben ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal. A szóban forgó megállapodások és protokollok különbözhetnek formájukban (írásbeli vagy szóbeli) és hatályukat tekintve (általános vagy adott tárgyra vonatkozó), valamint aszerint, hogy azokat mely felek kötik meg. Az egyszerű, általános hatályú megállapodásokban ki lehet emelni, hogy a megállapodás célja a felek közötti szoros együttműködés megvalósítása, és nem szükséges kitérni a részletkérdésekre, míg az ennél részletesebb, adott tárgyra vonatkozó megállapodások a többszörös fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében irányadó elvi keretet hozhatnak létre, és azokat – amennyiben a nemzeti jog ezt előírja – az érintett bíróságok is jóváhagyhatják. Az említett megállapodások tartalmazhatják a felek arra vonatkozó egyetértését, hogy megtesznek bizonyos lépéseket vagy intézkedéseket, illetve, hogy tartózkodnak ezen lépések vagy intézkedések megtételétől valamint meghozatalától.
- (50) Hasonlóképpen, a különböző tagállamok bíróságai együttműködhetnek egymással a fizetéseképtelenségi szakértők kijelölésének koordinálása révén. Ennek során kijelölhetnek egyetlen fizetéseképtelenségi szakértőt több, ugyanazon adóssal vagy gazdasági társaságok ugyanazon csoportjának tagjaival szemben indított fizetéseképtelenségi eljáráshoz, feltéve, hogy ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal, különösen a fizetéseképtelenségi szakértőre vonatkozó bármely, a képesítését és működésének engedélyezését szabályozó követelménnyel.
- (51) E rendeletnek biztosítania kell egy cégcsoport különböző tagjait érintő fizetéseképtelenségi eljárások hatékony lebonyolítását.

- (52) Amennyiben ugyanazon csoporthoz tartozó több gazdasági társaság esetében indult fizetéseképtelenségi eljárás, az eljárásokban részt vevő szereplőknek megfelelően együtt kell működniük egymással. A részt vevő különböző fizetéseképtelenségi szakértőket és bíróságokat ezért az ugyanazon adóst érintő fizetéseképtelenségi főeljárásokban és másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásokban eljáró fizetéseképtelenségi szakértőkhöz és bíróságokhoz hasonlóan kötelezni kell arra, hogy működjenek együtt és tájékoztassák egymást. A fizetéseképtelenségi szakértők közötti együttműködés nem sértheti az egyes eljárásokban érintett hitelezők érdekeit, továbbá ezen együttműködés során a csoporton belüli szinergiákat erősítő megoldásra kell törekedni.
- (53) A gazdasági társaságok csoportjaival szemben indított fizetéseképtelenségi eljárásokra vonatkozó szabályok bevezetése nem korlátozhatja a bíróságot abban, hogy ugyanazon csoport több tagja esetében egyetlen joghatóság alatt indítson fizetéseképtelenségi eljárásokat, amennyiben a bíróság megállapítja, hogy az említett társaságok fő érdekeltiségének központja ugyanazon tagállamban van. Ilyen esetekben a bíróság számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben valamennyi érintett eljárásban ugyanazt a fizetéseképtelenségi szakértőt nevezze ki, amennyiben ez nem ellentétes az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal.
- (54) A gazdasági társaságok ugyanazon csoportjába tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások jobb koordinálása, valamint a csoport koordinált helyreállításának lehetővé tétele érdekében e rendelettel meg kell teremteni a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjába tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások koordinálására vonatkozó eljárási szabályokat. A koordináció kialakításakor arra kell törekedni, hogy az hatékony legyen, ugyanakkor tartsa tiszteletben az egyes csoporttagok különálló jogi személyiségét.
- (55) A gazdasági társaságok valamely csoportjának tagjával szemben indított fizetéseképtelenségi eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy csoportos koordinációs eljárás megindítását kérje. Mindazonáltal, amennyiben a fizetéseképtelenségre vonatkozó jog ezt előírja, az említett fizetéseképtelenségi szakértőnek a kérelem benyújtása előtt be kell szereznie a szükséges felhatalmazást. A kérelemnek tartalmaznia kell a koordináció alapvető elemeit, különösen a koordinációs terv ismertetését, a kijelölendő koordinátor személyére vonatkozó javaslatot, valamint a koordináció várható költségeit.
- (56) A csoportos koordinációs eljárás önkéntes jellegének biztosítása érdekében a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy meghatározott határidőn belül kifogást emeljenek az eljárásban való részvétel ellen. Annak érdekében, hogy az érintett fizetéseképtelenségi szakértők megalapozott döntést hozhassanak a csoportos koordinációs eljárásban való részvételtől, már korai szakaszban tájékoztatást kell kapniuk a koordináció lényeges elemeiről. Ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy azok a fizetéseképtelenségi szakértők, akik eredetileg elutasították a csoportos koordinációs eljárásban való részvételt, utólag kérelmezhesék az abba való bevonásukat. Ilyen esetben a koordinátornak kell döntenie arról, hogy helyt ad-e a kérelemnek. Minden fizetéseképtelenségi szakértőt, beleértve a kérelmet benyújtó fizetéseképtelenségi szakértőt is, értesíteni kell a koordinátor döntéséről, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróság előtt megtámadja a döntést.
- (57) A csoportos koordinációs eljárásban mindig arra kell törekedni, hogy az eljárás megkönnyítse a csoporttagokkal szembeni fizetéseképtelenségi eljárás hatékony lebonyolítását, és hogy az ilyen eljárások általánosan kedvező következményekkel járjanak a hitelezőkre nézve. E rendeletnek ezért biztosítania kell, hogy az a bíróság, amelyhez a csoportos koordinációs eljárás iránti kérelmet benyújtották a csoportos koordinációs eljárás megindítása előtt értékelje az említett kritériumokat.
- (58) A csoportos koordinációs eljárás költségeinek nem szabad túlzottnak lenniük az eljárás előnyeire képest. Ezért biztosítani kell, hogy a koordináció költségei, valamint az azokból a költségekből a csoport egyes tagjaira háruló részek megfelelőek, arányosak és ésszerűek legyenek, és azokat a csoportos koordinációs eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogával összhangban határozzák meg. A részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy az említett költségeket már az eljárás kezdeti szakaszától kezdve ellenőrizzék. Amennyiben a nemzeti jog előírja, a költségeknek az eljárás korai szakaszától történő ellenőrzés alatt tartása azt is jelentheti, hogy a fizetéseképtelenségi szakértőnek a bíróság vagy a hitelezői bizottság jóváhagyását kell kérnie.
- (59) Amennyiben a koordinátor úgy ítéli meg, hogy feladatainak teljesítése az eredeti költségbeccsléssel összehasonlítva lényegesen magasabb költségekkel jár, és minden olyan esetben, amikor a tényleges költségek 10 %-kal meghaladják a költségek előzetesen becsült értékét, a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak kell felhatalmaznia a koordinátort a költségek túllépésére. A döntés meghozatala előtt a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak lehetőséget kell biztosítania arra, hogy a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértők a bíróság előtt ismertessék álláspontjukat, annak érdekében, hogy megtehesék észrevételeiket a koordinátor kérelmének helyénvalóságával kapcsolatban.

- (60) A rendeletnek biztosítania kell, hogy a cégcsoport azon tagjai, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban, alternatív mechanizmust vehessenek igénybe a csoport koordinált helyreállítási lehetővé tétele érdekében. A gazdasági társaságok csoportjának valamely tagját érintő eljáráshoz kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőnek jogosultnak kell lennie arra, hogy kérje a vagyon értékesítésével kapcsolatos intézkedések felfüggesztését a csoport azon egyéb tagjai vonatkozásában megindított eljárásban, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban. Az intézkedések felfüggesztése csak akkor kérhető, ha bemutatásra került a csoport érintett tagjaira vonatkozó helyreállítási terv, ha a terv az abban az eljárásban érintett hitelezők érdekét szolgálja, amellyel kapcsolatban a fizetéseképtelenségi szakértő az intézkedések felfüggesztését kérte, és a felfüggesztésre azért van szükség, hogy biztosítani lehessen a terv megfelelő végrehajtását.
- (61) E rendelet nem tilthatja meg, hogy a tagállamok a cégcsoporthoz tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében az e rendeletben meghatározott szabályokat kiegészítő nemzeti együttműködési, kapcsolattartási és koordinációs szabályokat fogadjanak el, feltéve, hogy ezeknek a nemzeti szabályoknak a hatálya a tagállami joghatóságra korlátozódik, és alkalmazásuk nem csökkenti az e rendeletben meghatározott szabályok hatékonyságát.
- (62) A cégcsoporthoz tartozó tagokkal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében e rendeletben megállapított együttműködési, kapcsolattartási és koordinációs szabályok csak akkor alkalmazhatók, ha a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjához tartozó különböző tagokkal szembeni eljárásokat egynél több tagállamban indították meg.
- (63) Bármely hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az Unióban van, jogosultnak kell lennie arra, hogy előterjessze követeléseit valamennyi, az Unióban folyamatban lévő, az adós vagyona vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárásban. E jogosultságnak ki kell terjednie az adóhatóságokra és a társadalombiztosítási intézményekre is. E rendelet nem tilthatja azt, hogy a fizetéseképtelenségi szakértő hitelezők csoportjai, például az alkalmazottak nevében terjesszen elő követelést, amennyiben a nemzeti jog erről rendelkezik. Azonban a hitelezők egyenlő elbírálásának biztosításához össze kell hangolni a bevételek elosztását. Minden hitelezőnek meg kell tudnia tartani azt, amit a fizetéseképtelenségi eljárás során kapott, ugyanakkor csak abban az esetben lehet jogot biztosítani nekik arra, hogy más eljárások keretében részt vegyenek a teljes vagyon felosztásában, ha az azonos helyzetű hitelezők már hozzájutottak a követeléseiknek megfelelő azonos részhez.
- (64) Elengedhetetlen, hogy az a hitelező, amelynek a szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az Unióban van, tájékoztatást kapjon az adós vagyona vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról. Annak biztosítása érdekében, hogy az információk mielőbb eljussanak a hitelezőkhöz, az 1393/2007/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ nem kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor e rendelet a hitelezők tájékoztatására vonatkozó kötelezettségre utal. Az Unió intézményeinek összes hivatalos nyelvén rendelkezésre álló formanyomtatványok használata várhatóan megkönnyíti a hitelezők számára, hogy egy másik tagállamban indított eljárásban előterjesszék a követeléseiket. A formanyomtatványok hiányos kitöltésének következményeiről a nemzeti jogban kell rendelkezni.
- (65) E rendeletnek rendelkeznie kell a hatálya alá tartozó fizetéseképtelenségi eljárások megindítására, lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatok, továbbá a közvetlenül az ilyen fizetéseképtelenségi eljárásokkal kapcsolatban hozott határozatok azonnali elismeréséről. Az automatikus elismerés ezért azt jelenti, hogy az eljárás megindításának helye szerinti tagállam joga értelmében az eljáráshoz fűződő hatások az összes többi tagállamra kiterjednek. A tagállamok bíróságai által hozott határozatok elismerésének a kölcsönös bizalom elvén kell alapulnia. Az el nem ismerés okait ennek érdekében a szükséges minimumra kell csökkenteni. Ennek alapján kell megoldani minden egyéb olyan vitát, amelyben két tagállam bírósága egyaránt illetékesnek tartja magát a fizetéseképtelenségi főeljárás megindítására. Az eljárást elsőként megindító bíróság határozatát a többi tagállamnak el kell ismernie, és a bírósági határozatot az említett tagállamok nem vizsgálhatják felül.
- (66) E rendeletnek a hatálya alá tartozó ügyekre vonatkozóan az egységes kollíziós szabályokat kell rögzítenie, amelyek alkalmazási területükön az egyes államok nemzetközi magánjogi rendelkezéseinek helyébe lépnek. Eltérő rendelkezés hiányában az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni (*lex fori concursus*). Ennek a kollíziós szabálynak mind a fizetéseképtelenségi főeljárások, mind a helyi eljárások esetében érvényesülnie kell. A *lex fori concursus* határozza meg a fizetéseképtelenségi eljárások minden – mind anyagi, mind eljárási – joghatását az érintett személyek és jogviszonyok tekintetében. Ez szabályozza a fizetéseképtelenségi eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének valamennyi feltételét.
- (67) A fizetéseképtelenségi eljárás – amelyre általában az eljárás megindításának helye szerinti állam joga alkalmazandó – automatikus elismerése összeütközésbe kerülhet azokkal a szabályokkal, amelyek alapján az ügyleteket bonyolítják más tagállamokban. Annak érdekében, hogy az eljárás megindításának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban a jogos elvárások védelme és a folyó ügyletek biztonsága biztosított legyen, rendelkezni kell számos, a főszabály alóli kivétellel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1393/2007/EK rendelete (2007. november 13.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 324., 2007.12.10., 79. o.).

- (68) A dologi jogok esetében különösen szükség van az eljárás megindításának helye szerinti állam jogától eltérő speciális kapcsoló szabályra, mivel ezeknek a dologi jogoknak nagy jelentőségük van a hitelnyújtásnál. Egy ilyen dologi jog alapját, érvényességét és hatályát ezért általában a *lex situs* szerint kell meghatározni, és azt nem befolyásolhatja a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása. A dologi jog jogosultja számára ezért továbbra is lehetőséget kell biztosítani, hogy a biztosíték tárgyának elkülönítésére vagy az abból való külön kielégítésre való jogát érvényesítse. Ha a vagyontárgyak a fekvés helye szerinti tagállam joga szerint dologi jogokkal terheltek, de a fizetéseképtelenségi főeljárás egy másik tagállamban folyik, a fizetéseképtelenségi főeljárásban eljáró fizetéseképtelenségi szakértőnek másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást kell tudnia kérelmezni azon tagállamban, amelynek területén a dologi jogok fennállnak, ha az adós rendelkezik telephellyel e tagállamban. Ha nem indítanak másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást, a dologi joggal érintett vagyontárgyak eladásából fennmaradó bármilyen többletet a fizetéseképtelenségi főeljárásban eljáró fizetéseképtelenségi szakértő számára kell kifizetni.
- (69) A rendelet számos rendelkezésében írja elő a bíróságnak, hogy felfüggeszse az eljárás megindítását vagy a végrehajtási eljárást. Az eljárások felfüggesztése nem lehet hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira.
- (70) Ha az eljárás megindításának helye szerinti állam joga szerint nincs lehetőség a követelések beszámítására, a hitelezőnek akkor is jogosultnak kell lennie a beszámításra, feltéve, hogy a fizetéseképtelen adós követelésére alkalmazandó jog lehetőséget biztosít erre. Ilyen módon a beszámítás egyfajta jogi rendelkezéseken alapuló garanciális funkcióval bírna, amelyben az érintett hitelező a követelés keletkezésekor bízhat.
- (71) A fizetési rendszerek és pénzügyi piacok esetében is különleges védelemre van szükség. Ez vonatkozik például az ilyen rendszerekben található pozíciólezáró megállapodásokra és nettósítási megállapodásokra, valamint az értékpapírok eladására és az ilyen ügyletek számára előírt garanciákra, amelyeket különösen a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szabályoz. Az ilyen ügyleteknél az egyetlen irányadó jog az érintett rendszerre vagy piacra alkalmazandó jog. Ennek a jognak az a célja, hogy egy üzleti partner fizetéseképtelensége esetén megakadályozza a fizetési és beszámítási rendszerekben, valamint a tagállamok szabályozott pénzügyi piacain az ügyletek fizetése és lebonyolítása tekintetében előírt mechanizmusok megváltoztatásának lehetőségét. A 98/26/EK irányelv olyan különös rendelkezéseket tartalmaz, amelyek az e rendeletben meghatározott általános szabályokhoz képest elsőbbséget élveznek.
- (72) A munkavállalók és munkahelyek védelme érdekében a fizetéseképtelenségi eljárásnak a munkaviszony folytatására vagy befejezésére, valamint az ilyen jogviszony valamennyi résztvevőjének jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatásait az adott munkaviszonyra vonatkozó megállapodásra alkalmazandó jognak kell meghatározni, összhangban az általános kollíziós szabályokkal. Mindemellett azokban az esetekben, amikor a foglalkoztatási szerződések felmondását bíróságnak vagy közigazgatási hatóságnak kell jóváhagynia, az ilyen jóváhagyásra vonatkozó joghatóságot annak a tagállamnak kell fenntartani, amelyben az adós telephellyel rendelkezik, még akkor is, ha az adott tagállamban nem került sor fizetéseképtelenségi eljárás megindítására. A fizetéseképtelenségi joggal kapcsolatos minden egyéb kérdést, mint például azt, hogy védik-e elsőbbségi jogok a munkavállalók követeléseit, és ezeknek az elsőbbségi jogoknak mi lehet a státusa, annak a tagállamnak a jogszabályaiban kell meghatározni, amelyben a (fő-, illetve a másodlagos) fizetéseképtelenségi eljárást megindították, kivéve a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás elkerülése érdekében ezen rendelet rendelkezéseivel összhangban tett kötelezettségvállalások esetében.
- (73) Az adós fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonának részét képező vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő peres vagy választott bírósági eljárásra a fizetéseképtelenségi eljárások által gyakorolt hatások tekintetében annak a tagállamnak a joga alkalmazandó, ahol a peres eljárás folyamatban van vagy ahol a választott bíróság székhelye található. Ez a szabály azonban nem érintheti a választott bírósági ítéletek elismerésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti szabályokat.
- (74) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az egyes tagállamok bírósági rendszereinek speciális eljárási szabályait, az e rendeletben rögzített bizonyos szabályok tekintetében rugalmasságot kell biztosítani. Ennek megfelelően a valamely tagállam igazságügyi szerve által küldött értesítésekre való hivatkozásoknak magukban kell foglalniuk – azokban az esetekben, ahol az adott tagállamban alkalmazandó eljárási szabályok ezt előírják – az adott igazságügyi szervnek az értesítés megküldését előíró végzésére való hivatkozást.
- (75) Az eljárást megindító határozat tartalmának lényegét üzleti megfontolásokból, a fizetéseképtelenségi szakértő kérelmére, a határozatot hozó bíróság tagállamától különböző tagállamban közzé kell tenni. Ha az érintett tagállamban telephely található, akkor a közzététel kötelező. Az ilyen közzététel azonban semmilyen esetben sem lehet előfeltétele a külföldi eljárás elismerésének.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

- (76) Az érintett hitelezők és bíróságok tájékoztatásának javítása, és a párhuzamos fizetéseképtelenségi eljárások megindításának megelőzése érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy nyilvánosan elérhető elektronikus nyilvántartásban tegyék közzé a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi esetekkel kapcsolatos tájékoztatást. Annak érdekében, hogy a más tagállamban lakó vagy található hitelezők és bíróságok könnyebben érthessék el az ilyen információkat, e rendeletnek rendelkeznie kell az ilyen fizetéseképtelenségi nyilvántartásoknak az európai e-igazságügyi portálon keresztül történő összekapcsolásáról. A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy több nyilvántartásban is szabadon közzétehessek a vonatkozó információkat, továbbá lehetővé kell tenni tagállamonként több nyilvántartás összekapcsolását.
- (77) E rendeletben meg kell határozni a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban közzéteendő adatok minimális körét. Amennyiben az adós magánszemély, a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban csak a nyilvántartási számot kell feltüntetni, ha az adós önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet folytat. A nyilvántartási szám az adott önálló üzleti vagy szakmai tevékenység jegyzékben közzétett egyedi nyilvántartási számaként értendő.
- (78) A fizetéseképtelenségi eljárás bizonyos aspektusaira vonatkozó információk alapvető jelentőséggel bírnak a hitelezők számára; ilyen információ például a követelések előterjesztésének vagy a határozatok megtámadásának a határideje. Ez a rendelet azonban nem írhatja elő a tagállamoknak, hogy a határidőket eseti alapon kiszámítsák. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kötelezettségeiket az európai e-igazságügyi portálra mutató hivatkozással teljesítsék, ahol megtalálhatók a határidők kiszámításának kritériumaira vonatkozó egyértelmű információk.
- (79) Az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó információk megfelelő védelme érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ilyen információkhoz való hozzáférést kiegészítő keresési kritériumoktól – mint például az adós személyi azonosító száma, lakcíme, születési ideje vagy az illetékes bíróság illetékességi területe – tegyék függővé, vagy a hozzáférés feltételeként előírják az illetékes hatósághoz benyújtott kérelmet vagy a jogi érdek ellenőrzését.
- (80) A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy a fizetéseképtelenségi nyilvántartásaikban az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekről ne tüntessenek fel információkat. Ilyen esetben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelezők egyéni értesítés formájában kapják meg a vonatkozó információt, és hogy az eljárás ne érintse azon hitelezők követeléseit, akik nem kapták meg az információt.
- (81) Előfordulhat olyan eset, amikor néhány érintett személynek nincs tudomása a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról, és jóhiszeműen oly módon cselekszik, amely ellentétes az új körülményekkel. Az ilyen személyek védelmében, akik azért az adósnak teljesítettek kifizetést a fizetéseképtelenségi szakértő helyett, mert nem tudták, hogy külföldi eljárás indult, biztosítani kell az ilyen kifizetés adósságcsökkentő hatását.
- (82) E rendelet egységes feltételekkel történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (83) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Ez a rendelet különösen törekszik a személyes adatok védelméről, a tulajdonhoz való jogról, illetve a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogról szóló 8., 17. és 47. cikk alkalmazásának az előmozdítására.
- (84) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾, és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ alkalmazni kell a személyes adatoknak e rendelet keretében történő feldolgozására.
- (85) Ez a rendelet nem sérti az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendelete (1971. június 3.) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

- (86) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok a határokon átnyúló fizetésképtelenségi eljárások megfelelő lefolytatását szolgáló jogi keretek létrehozása miatt jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (87) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és (4a) cikkének (1) bekezdésével összhangban e tagállamok bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (88) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (89) Az európai adatvédelmi biztos a vele folytatott konzultációt követően 2013. március 27-én nyilvánított véleményt ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet olyan nyilvános, valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) eljárásokra kell alkalmazni – ideértve az előzetes eljárásokat is – amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulnak, és amelyekben az adós megmentése, az adósságállomány rendezése, reorganizáció vagy felszámolás céljából

- a) az adóst vagyona feletti rendelkezési jogától teljes mértékben vagy részlegesen megfosztják, és fizetésképtelenségi szakértőt jelölnek ki;
- b) az adós vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói bíróság ellenőrzése vagy felügyelete alá kerülnek; vagy
- c) bíróság engedélyezi az egyedi végrehajtási eljárás ideiglenes felfüggesztését, vagy az a törvény erejénél fogva bekövetkezik, ezzel lehetőséget adva az adós és a hitelezők közötti tárgyalásokra, feltéve, hogy azok az eljárások, amelyekben a felfüggesztésre sor került, a hitelezők összességének védelmére alkalmas intézkedéseket nyújtanak, és az eljárások – ha nem sikerül bennük megállapodást elérni – az a) vagy b) pontban megjelölt eljárás előzetes eljárásaként szolgálnak.

Amennyiben az ebben a bekezdésben említett eljárás abban a helyzetben is indítható, ha a fizetésképtelenség csak valószínűsíthető, akkor azt a célt szolgálja, hogy megakadályozza az adós fizetésképtelenségét vagy az üzleti tevékenységének megszűnését.

Az e bekezdés szerinti eljárások felsorolását az A. melléklet tartalmazza.

(2) Ez a rendelet nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett eljárásokra, ha azok a következőket érintik:

- a) biztosítók;
- b) hitelintézetek;
- c) befektetési vállalkozások és más vállalkozások, intézetek és vállalatok, amennyiben a 2001/24/EK irányelv vonatkozik rájuk; vagy
- d) kollektív befektetési vállalkozások.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- 1. „kollektív eljárás”: olyan eljárás, amely az adós minden hitelezőjének vagy hitelezői jelentős részének a részvételével történik, feltéve, hogy az utóbbi esetben az eljárás az abban részt nem vevő hitelezők követeléseit nem befolyásolja;

⁽¹⁾ HL C 358., 2013.12.7., 15. o.

2. „kollektív befektetési vállalkozások”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott alternatív befektetési alapok (ABA).
3. „vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós”: olyan adós, amelynek esetében olyan fizetéseképtelenségi eljárás indult, amely nem vonja maga után szükségszerűen fizetéseképtelenségi szakértő kijelölését, illetve az adós vagyonának kezeléséhez fűződő jogok és köteleességek teljes átadását fizetéseképtelenségi szakértő részére, és ahol az adós ennél fogva teljes mértékben vagy legalább részben továbbra is rendelkezik vagyona és üzleti tevékenységei felett;
4. „fizetéseképtelenségi eljárások”: az A. mellékletben felsorolt eljárások;
5. „fizetéseképtelenségi szakértő”: bármely olyan személy vagy szerv, akinek vagy amelynek – akár átmeneti alapon – az a feladata, hogy
 - i. ellenőrizze és befogadja a fizetéseképtelenségi eljárás keretében benyújtott követeléseket;
 - ii. képviselje a hitelezők együttes érdekeit;
 - iii. az adós rendelkezése alól kivont vagyontárgyakat részben vagy egészben kezelje;
 - iv. a iii. pontban említett vagyontárgyakat értékesítse; vagy
 - v. felügyelje az adós üzleti tevékenységeinek, illetve tranzakcióinak kezelését.Az első albekezdésben említett személyeknek és szervezeteknek a felsorolását a B. melléklet tartalmazza;
6. „bíróság”:
 - i. az 1. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. és a 6. cikkben, a 21. cikk (3) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésének j) pontjában, a 36. és a 39. cikkben, valamint a 61–77. cikkben valamely tagállam igazságügyi szerve;
 - ii. minden más cikkben a tagállamban fizetéseképtelenségi eljárás megindítására, a megindítás jóváhagyására vagy az ilyen eljárások során határozathozatalra felhatalmazott igazságügyi vagy bármely egyéb, hatáskörrel rendelkező szerv;
7. „fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozat” magában foglalja:
 - i. bármely bíróság fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról vagy ilyen eljárás megindításának jóváhagyásáról szóló határozatát; és
 - ii. a bíróság határozatát a fizetéseképtelenségi szakértő kijelöléséről.
8. „az eljárás megindításának időpontja”: az az időpont, amikor a fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozat hatályba lép, függetlenül attól, hogy a határozat jogerős-e vagy sem;
9. „a tagállam, amelynek területén a vagyon található” a következőket jelenti:
 - i. gazdasági társaságok névre szóló, nem a ii. pont szerinti részvényei esetében az a tagállam, amelynek területén a részvényt kibocsátó gazdasági társaság bejegyzett székhelye van;
 - ii. olyan pénzügyi eszközök esetében, melyek tulajdonjogát egy közvetítőnél vagy annak képviseletében vezetett nyilvántartásban vagy számlán szereplő tétel bizonyítja („számlán szereplő értékpapírok”): az a tagállam, amelyikben azt a nyilvántartást vagy számlát vezetik, amelyen a tétel szerepel;
 - iii. hitelintézetnél vezetett számlán lévő pénzeszköz esetében a számla IBAN-számában megadott tagállam, illetve hitelintézetnél vezetett, IBAN-számmal nem rendelkező számlán lévő pénzeszköz esetében az a tagállam, ahol a számlát vezető hitelintézet központi ügyvezetése található, fióktelepnél, képviseletnél vagy más telephelynél vezetett számla esetében pedig az a tagállam, ahol a fióktelep, képviselet, illetve más telephely található;
 - iv. az i. pontban említettektől eltérő azon vagyontárgyak és jogok esetében, amelyek a tulajdonjog vagy a jogosultság fennállta a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött: az a tagállam, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik;
 - v. európai szabadalmak esetében azon tagállam, amelyre vonatkozóan az európai szabadalmat megadták;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

- vi. szerzői jog és szomszédos jogok esetében az a tagállam, amelynek területén a jogtulajdonos szokásos tartózkodási helye, illetve bejegyzett székhelye található;
 - vii. az i–iv. pontban említettektől eltérő materiális eszközök esetében: az a tagállam, amelynek a területén a vagyontárgy található;
 - viii. a iii. pontban szereplő vagyontárgyakhoz kapcsolódó követeléseket kivéve, a harmadik féllel szembeni követelések esetében: az a tagállam, amelynek területén a követeléseket teljesíteni köteles harmadik fél fő érdekeltségeinek központja található a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban;
10. „telephely” bármely olyan működési hely, ahol az adós emberi és tárgyi erőforrásokkal nem átmeneti jellegű gazdasági tevékenységet folytat, vagy a fizetéseképtelenségi főeljárás megindítására irányuló kérelmet megelőző háromhónapos időszakban ilyet folytatott;
11. „helyi hitelező”: olyan hitelező, akinek, illetve amelynek az adóssal szemben fennálló követelése egy, az adós fő érdekeltségei központjának fekvése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban levő telephely működéséből vagy azzal összefüggésben keletkeztek;
12. „külföldi hitelező”: olyan hitelező – beleértve a tagállamok adóhatóságait és társadalombiztosítási intézményeit –, amelynek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállamban van;
13. „cégcsoport”: egy anyavállalat és annak minden leányvállalata;
14. „anyavállalat”: egy vagy több leányvállalatot közvetlenül vagy közvetetten kontrolláló vállalkozás. Az olyan vállalkozás, amely a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásokat állít össze, anyavállalatnak minősül.

3. cikk

Nemzetközi joghatóság

(1) A fizetéseképtelenségi eljárás („fizetéseképtelenségi főeljárás”) megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltségeinek központja található. A fő érdekeltségek központja az a hely, ahol az adós érdekeltségeinek kezelését rendszeresen végzi, és ez harmadik személy részéről megállapítható.

Gazdasági társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a bejegyzett székhelyet kell vélelmezni a fő érdekeltségek központjának. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha a bejegyzett székhely a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül nem került át másik tagállamba.

Önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző magánszemély esetében az ellenkező bizonyításáig az adott magánszemély székhelyét kell a fő érdekeltségi központjának vélelmezni. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha az adott magánszemély székhelye a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül nem került át másik tagállamba.

Egyéb magánszemély esetében az ellenkező bizonyításáig az adott magánszemély szokásos tartózkodási helyét kell a fő érdekeltségi központjának vélelmezni. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha az adott magánszemély szokásos tartózkodási helye a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző hat hónapon belül nem került át másik tagállamba.

(2) Ha az adós fő érdekeltségeinek központja egy tagállam területén helyezkedik el, egy másik tagállam bírósága csak akkor rendelkezik joghatósággal az adós elleni fizetéseképtelenségi eljárás megindítására, ha az adós telephellyel rendelkezik a másik tagállam területén. Ennek az eljárásnak a hatásai az adós utóbbi tagállam területén található vagyonára korlátozódnak.

(3) Ha a fizetéseképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerint indították, bármilyen utóbb indítandó eljárás a (2) bekezdés alapján csak másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lehet.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

(4) A (2) bekezdésben említett területi fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt kizárólag akkor lehet megindítani, ha:

- a) az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi eljárást azok miatt a feltételek miatt nem lehet megindítani, amelyeket annak a tagállamnak a jogszabályai állapítanak meg, amelynek területén az adós fő érdekeltégeinek központja található; vagy
- b) a területi fizetésképtelenségi eljárás megindítását az alábbiak kérelmezik:
 - i. olyan hitelező, akinek a követelése egy olyan telephely működéséből vagy a vele való kapcsolatból ered, amely annak a tagállamnak a területén található, ahol a területi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották; vagy
 - ii. olyan hatóság, amely a telephely szerinti tagállam joga értelmében jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtani.

Amikor fizetésképtelenségi főeljárás megindítására kerül sor, a területi fizetésképtelenségi eljárás másodlagos fizetésképtelenségi eljárássá alakul át.

4. cikk

A joghatóság vizsgálata

(1) A bíróságnak, amelyhez a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, hivatalból meg kell vizsgálnia, hogy rendelkezik-e a 3. cikk értelmében joghatósággal. A fizetésképtelenségi eljárás megindításáról szóló határozatában a bíróságnak nevesítenie kell joghatósága alapját és különösen azt, hogy a joghatósága a 3. cikk (1) vagy a (2) bekezdésén alapul-e.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás a nemzeti jog szerint nem bírósági határozat alapján indul, a tagállamok megbízhatják az ilyen eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt annak vizsgálatával, hogy a 3. cikk szerint rendelkezik-e az a tagállam joghatósággal, amelyben a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották. Ebben az esetben a fizetésképtelenségi szakértőnek az eljárást megindító határozatban nevesítenie kell a joghatóság alapját és különösen azt, hogy a joghatóság a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdésén alapul-e.

5. cikk

A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozat bírósági felülvizsgálata

(1) Az adós vagy bármely hitelező nemzetközi joghatósági szempontból bíróság előtt megtámadhatja a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozatot.

(2) Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozat az (1) bekezdésben említettektől eltérő felek által is, illetve a nemzetközi joghatóság hiányától eltérő okból is megtámadható.

6. cikk

A közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származó és azzal szorosan összefüggő keresetekre vonatkozó joghatóság

(1) Azon tagállam bíróságai, amelynek területén a 3. cikk szerint a fizetésképtelenségi eljárást megindították, joghatósággal rendelkeznek az összes olyan keresetre, amelyek közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származnak, és azzal szorosan összefüggenek, mint például a megtámadási keresetek.

(2) Amennyiben egy, az (1) bekezdésben említett kereset összefügg egy ugyanazon alperessel szembeni másik, polgári és kereskedelmi ügyre vonatkozó keresettel, a fizetésképtelenségi szakértő mindkét keresetet benyújthatja azon tagállam bíróságain, amelynek területén az alperes lakóhelye/székhelye van, vagy több alperessel szembeni kereset esetében azon tagállam bíróságain, amelynek területén bármelyik alperes lakóhelye/székhelye van, feltéve, hogy ezek a bíróságok rendelkeznek joghatósággal az 1215/2012/EU rendelet értelmében.

Az első albekezdés vonatkozik a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adósra is, feltéve, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós számára kereset indítását a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon tekintetében.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a keresetek akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni.

7. cikk

Az alkalmazandó jog

(1) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (az eljárás megindításának helye szerinti állam).

(2) Az eljárás megindításának helye szerinti állam joga határozza meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meghatározza a következőket:

- a) mely adós ellen lehet fizetésképtelenségi eljárást indítani jogképessége tekintetével;
- b) a vagyontárgyakat, amelyek a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon részét képezik, és az adós által a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően szerzett vagy rá háramló vagyontárgyak kezelését;
- c) az adóst és a fizetésképtelenségi szakértőt megillető jogokat;
- d) azokat a feltételeket, amelyek alapján beszámításokat lehet igényelni;
- e) a fizetésképtelenségi eljárásnak azokra a hatályos szerződésekre gyakorolt hatásait, amelyekben az adós szerződő fél;
- f) a fizetésképtelenségi eljárásnak az egyes hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásait, a folyamatban lévő peres eljárások kivételével;
- g) az adósnak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonával szemben előterjesztendő követeléseket és a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelését;
- h) a követelések előterjesztésének, igazolásának és elfogadásának szabályait;
- i) a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztásának szabályait, a követelések közötti rangsorolást, és azon hitelezők jogait, akik dologi jog vagy beszámítás alapján a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően részleges kielégítést nyertek;
- j) a fizetésképtelenségi eljárás – különösen egyezség által történő – befejezésének feltételeit és joghatásait;
- k) a hitelezőket a fizetésképtelenségi eljárás befejezése után megillető jogokat;
- l) a fizetésképtelenségi eljárás során felmerült költségek és kiadások viselését;
- m) a hitelezők összességének hátrányt okozó jogügyletek semmisségére, megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályokat.

8. cikk

Harmadik személyek dologi jogai

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira az adós olyan materiális és immateriális, ingó és ingatlan vagyontárgyai tekintetében, amelyek az eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén találhatók, legyen szó akár meghatározott vagyontárgyról, akár meghatározatlan, változó összetételű vagyontárgyak összességéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok különösen a következők:

- a) a vagyontárgy közvetlen vagy közvetett elidegenítésének joga, az e vagyontárgyból származó bevételből vagy jövedelemből történő kielégítés joga, különösen zálogjog vagy jelzálogjog alapján;
- b) kizárólagos jog követelés behajtására, különösen követelésen alapított zálogjog vagy követelés biztosíték célú engedményezése révén;
- c) vagyontárgyak visszakövetelésének joga mindenkivel szemben, aki az arra jogosult fél akarata ellenére birtokolja vagy használja azokat;
- d) hasznélvezeti jog.

(3) A közhiteles nyilvántartásba bejegyzett és harmadik személlyel szemben érvényesíthető jog, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak tekintendő.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

9. cikk

Beszámítás

(1) A fizetéseképtelenségi eljárás megindítása nincsen hatással a hitelezőknek arra a jogára, hogy követeléseik beszámítását kérjék az adós követeléseivel szemben, amennyiben a fizetéseképtelen adós követelésére alkalmazandó jog az ilyen beszámítást megengedi.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

10. cikk

Tulajdonjog fenntartása

(1) Egy vagyontárgy vevője elleni fizetéseképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a tulajdonjog fenntartásán alapuló eladói jogokra, ha az eljárás megindításának időpontjában a vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(2) A vagyontárgy átadása után a vagyontárgy eladója elleni fizetéseképtelenségi eljárás megindítása nem szolgálhat az adásvételtől történő elállás alapjául, és nem akadályozza a vevő tulajdonszerzését, ha az eljárás megindításának időpontjában az eladott vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra és végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

11. cikk

Az ingatlanra vonatkozó szerződések

(1) A fizetéseképtelenségi eljárásnak az ingatlan megszerzésére vagy használatára irányuló szerződésre gyakorolt hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található.

(2) A fizetéseképtelenségi főeljárást megindító bíróság rendelkezik joghatósággal az ilyen szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására amennyiben:

- a) az e cikkben említett szerződésekre alkalmazandó tagállami jogszabály úgy rendelkezik, hogy az ilyen szerződés csak a fizetéseképtelenségi eljárást megindító bíróság jóváhagyásával mondható fel vagy módosítható, és
- b) az adott tagállamban nem indítottak fizetéseképtelenségi eljárást.

12. cikk

Fizetési rendszerek és pénzügyi piacok

(1) A 8. cikk sérelme nélkül a fizetéseképtelenségi eljárás által a fizetési vagy elszámolási rendszerek tagjainak vagy pénzügyi piacok feleinek jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatások tekintetében kizárólag a tagállamnak az adott rendszerre vagy piacra alkalmazandó joga irányadó.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a fizetések vagy jogügyletek semmisségét, megtámadhatóságát vagy végrehajthatatlanságát az érintett fizetési rendszerre vagy pénzügyi piacra irányadó jogszabályi rendelkezések alapján.

13. cikk

Munkaszerződések

(1) A fizetéseképtelenségi eljárásnak munkaszerződésekre és munkaviszonyokra gyakorolt hatásait kizárólag a tagállam munkaszerződésekre alkalmazandó joga szabályozza.

(2) Az e cikkben említett szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására vonatkozó joghatóságát megtartja a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának lehetséges helyszínéül szolgáló tagállami bíróság még abban az esetben is, ha az adott tagállamban nem indult fizetéseképtelenségi eljárás.

Az első albekezdést kell alkalmazni azokra a hatóságokra is, amelyek a nemzeti jog értelmében hatáskörrel rendelkeznek az e cikkben említett szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására.

14. cikk

A nyilvántartásba vételhez kötött jogokra gyakorolt hatások

A fizetéseképtelenségi eljárásnak az adós ingatlanon, hajón vagy légi járműn fennálló, közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött jogaira gyakorolt hatásaira annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

15. cikk

Egységes hatályú európai szabadalmak és közösségi védjegyek

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában egységes hatályú európai szabadalmat, közösségi védjegyet vagy az uniós jogszabályok által bevezetett más hasonló jogot csak a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokban lehet érvényesíteni.

16. cikk

Hátrányt okozó jogügyletek

A 7. cikk (2) bekezdésének m) pontját nem kell alkalmazni, ha az összes hitelező számára hátrányos jogügylet által előnyhöz jutó személy bizonyítja, hogy

- a) az adott jogügyletre az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam joga irányadó; és
- b) ez az említett tagállam joga a vonatkozó esetben nem teszi lehetővé a jogügylet semmilyen megtámadását.

17. cikk

Harmadik személy vevők védelme

Amennyiben a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően létrejött jogügylet révén az adós visszterhesen elidegenít:

- a) ingatlant
- b) olyan hajót vagy légi járművet, amelyet közhiteles nyilvántartásba kell bejegyezni, vagy
- c) olyan értékpapírt, amelyek létezéséhez szükséges a jogszabály által meghatározott nyilvántartásba való bejegyzés,

az ilyen jogügylet érvényességét annak az államnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található, vagy amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

18. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárások hatása a folyamatban lévő peres és választott bírósági eljárásokra

A fizetéseképtelenségi eljárásoknak az adós fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonának részét képező vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő peres vagy folyamatban lévő választott bírósági eljárásra gyakorolt hatásaira kizárólag annak a tagállamnak a joga alkalmazandó, ahol a peres eljárás folyamatban van vagy ahol a választott bíróság székhelye található.

II. FEJEZET

A FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS ELISMERÉSE

19. cikk

Alapelv

(1) A 3. cikk alapján joghatósággal rendelkező tagállam bírósága által hozott, fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozatot az összes többi tagállamban attól kezdve kell elismerni, hogy az hatályossá válik az eljárás megindításának helye szerinti államban.

Az első albekezdésben meghatározott szabályt akkor is alkalmazni kell, ha az adós ellen perképesége hiánya miatt a fizetéseképtelenségi eljárás más tagállamokban nem volna megindítható.

(2) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás elismerése nem zárja ki, hogy egy másik tagállam bírósága a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást indítson. Az utóbbi eljárás a III. fejezet értelmében vett másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás.

20. cikk

Az elismerés joghatásai

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említettek szerint fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozat, minden további alaki követelmény nélkül, bármely más tagállamban az eljárás megindításának helye szerinti állam joga szerinti joghatásokkal rendelkezik, feltéve, hogy e rendelet eltérően nem rendelkezik és amennyiben a másik tagállamban nem indítottak a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás joghatását egy másik tagállamban nem kifogásolhatják. A hitelezők jogainak bármilyen korlátozása, különösen a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, csak a hozzájárulásukat adó hitelezők esetében van hatással másik tagállam területén található vagyponra.

21. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértő hatásköre

(1) A 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő gyakorolhatja az eljárás megindításának helye szerinti állam joga által ráruházott összes hatáskört egy másik tagállamban, amennyiben ott nem indítottak másik fizetéseképtelenségi eljárást, és ezzel ellentétes védelmi intézkedést se hoztak fizetéseképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem alapján. A 8. és 10. cikkre figyelemmel, a fizetéseképtelenségi szakértő elvheti az adós vagyontárgyait annak a tagállamnak a területéről, ahol azok találhatóak.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő bármely más tagállamban bíróság előtti vagy bíróságon kívüli eljárásban hivatkozhat arra, hogy az ingó vagyont a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását követően az eljárás megindításának helye szerinti állam területéről a másik tagállam területére helyezték át. A fizetéseképtelenségi szakértő a hitelezők érdekében bármely megtámadási keresettel élhet.

(3) Hatáskörének gyakorlásakor a fizetéseképtelenségi szakértő annak a tagállamnak a joga szerint jár el, amelynek a területén intézkedéseket készül hozni, különös tekintettel a vagyon értékesítését szolgáló eljárásokra. E hatáskör nem terjedhet ki kényszerintézkedések alkalmazására – kivéve, ha azt az említett tagállam bírósága rendeli el –, illetve jogvitákban vagy egyéb vitákban való döntésre.

22. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértő kijelölésének igazolása

A fizetéseképtelenségi szakértő kijelölését az eredeti kijelölési határozat hiteles másolatával vagy a joghatósággal rendelkező bíróság által kiadott bármely más tanúsítvánnyal igazolják.

Előírható annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordítás, amelynek a területén el fog járni. Hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény nem írható elő.

23. cikk

Visszatérítés és beszámítás

(1) Az a hitelező, akinek a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás megindítását követően bármely módon, különösen végrehajtással, részlegesen vagy teljesen kielégítésre került egy követelése az adós egy másik tagállam területén található vagyontárgyából, a 8. és 10. cikkre is figyelemmel visszatéríti a fizetéseképtelenségi szakértőnek azt, amit megszerzett.

(2) A hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az a hitelező, amely a fizetéseképtelenségi eljárás során megkapta követelése arányos kielégítését, csak akkor részesedik a más eljárásokban keletkezett felosztásból, ha azonos besorolású vagy kategóriájú hitelezők ezekben az egyéb eljárásokban egyenértékű vagyონrészt kaptak.

24. cikk

Fizetéseképtelenségi nyilvántartások létrehozása

(1) A tagállamok létrehozhatnak és fenntartanak a területükön egy vagy több olyan nyilvántartást, amelyekben közzéteszik a fizetéseképtelenségi eljárásokkal kapcsolatos információkat (a továbbiakban: fizetéseképtelenségi nyilvántartások). Ezeket az információkat az eljárás megindítását követően a lehető leghamarabb közzé kell tenni.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt a 27. cikkben meghatározott feltételek mellett a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni, és annak magában kell foglalnia az alábbiakat („kötelező információ”):

- a) a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának időpontja;
- b) a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról határozó bíróság és adott esetben az ügy hivatkozási száma;
- c) a megindított fizetéseképtelenségi eljárásnak az A. melléklet szerinti típusa, valamint adott esetben a nemzeti joggal összhangban megindított ilyen eljárások megfelelő altípusa;
- d) az eljárás megindítását lehetővé tevő joghatóság a 3. cikk (1), (2) vagy (4) bekezdésén alapul-e;
- e) amennyiben az adós gazdasági társaság vagy jogi személy, az adós neve, nyilvántartási száma, bejegyzett székhelye, illetve – amennyiben az ettől eltérő – postai címe;
- f) amennyiben az adós – akár önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző, akár nem végző – magánszemély, az adós neve, adott esetben nyilvántartási száma, postai címe, vagy amennyiben a cím védett, születési helye és ideje;
- g) adott esetben az eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő neve, postai címe vagy e-mail címe;
- h) a követelések előterjesztésének határideje, amennyiben van ilyen, illetve a határidő meghatározására szolgáló kritériumokra való utalás;
- i) adott esetben a fizetéseképtelenségi főeljárás befejezésének időpontja;
- j) az a bíróság, amely előtt a fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat az 5. cikkel összhangban megtámadható és adott esetben ennek határideje, illetve a határidő meghatározására szolgáló kritériumokra való utalás.

(3) A (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a tagállamok saját nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásaikban dokumentumokat vagy további információkat szerepeltessenek, például a vezetők a fizetéseképtelenséggel összefüggő eltiltásával kapcsolatban.

(4) A tagállamok nem kötelesek az e cikk (1) bekezdésében említett, önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó információkat feltüntetni a fizetéseképtelenségi nyilvántartásaikban, illetve ezeket az információkat közzétenni az e nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, amennyiben az e cikk (2) bekezdése j) pontjában említett elemekről az 54. cikk alapján tájékoztatják az ismert külföldi hitelezőket.

Amennyiben valamelyik tagállam él az első albekezdésben említett lehetőséggel, a fizetésképtelenségi eljárás nem érintheti azon külföldi hitelezők követeléseit, akik/amelyek nem kapták meg az első albekezdésben említett információkat.

(5) Az információk nyilvántartásokban való, e rendelet szerinti közzétételének nem lehet a nemzeti jogban és az 55. cikk (6) bekezdésében meghatározottaktól eltérő joghatása.

25. cikk

A fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló decentralizált rendszert hoz létre. Ennek a rendszernek a fizetésképtelenségi nyilvántartásokból és az európai e-igazságügyi portálból kell állnia, amelynek nyilvános központi elektronikus hozzáférési pontként kell szolgálnia a rendszerben tárolt információkhoz. A rendszernek az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelvén keresési szolgáltatást kell biztosítania annak érdekében, hogy elérhetővé váljanak a kötelező információk, valamint a fizetésképtelenségi nyilvántartásokban található mindazon egyéb dokumentumok vagy információk, amelyeket a tagállamok az európai e-igazságügyi portálon keresztül hozzáférhetővé kívánnak tenni.

(2) A Bizottság 2019. június 26-ig a 87. cikk szerinti eljárással összhangban végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az alábbiakat:

- a) a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer interfészének leírása alapján az elektronikus kommunikáció és információcsere módjait meghatározó műszaki leírás;
- b) azon technikai intézkedések, amelyek biztosítják az információtechnológiai biztonsági minimumkövetelmények betartását a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerben való információáramlás és -megosztás tekintetében;
- c) az európai e-igazságügyi portál által nyújtott, a 24. cikk szerinti információkon alapuló keresési szolgáltatással kapcsolatos minimális kritériumok;
- d) a 24. cikk szerinti információkon alapuló ilyen keresések eredményeinek megjelenítésével kapcsolatos minimális kritériumok;
- e) az összekapcsolásra szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének eszközei és műszaki feltételei;
- f) az A. mellékletben felsorolt nemzeti fizetésképtelenségi eljárások tömör magyarázatát tartalmazó glosszárium.

26. cikk

A fizetésképtelenségi nyilvántartások létrehozásának és összekapcsolásának költségei

(1) A fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer létrehozását, fenntartását és jövőbeli fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.

(2) Minden tagállam maga viseli a nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásai létrehozásának és az európai e-igazságügyi portállal való interoperábilissá tételének, valamint azok kezelésének, üzemeltetésének és fenntartásának költségeit. Mindez nem érinti azt, hogy e tevékenységek elősegítésére az Unió pénzügyi programjai keretében támogatást lehet igényelni.

27. cikk

Az információkhoz az összekapcsolásra szolgáló rendszeren keresztül való hozzáférés feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 24. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett kötelező információk térítésmentesen hozzáférhetőek legyenek a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül.

(2) Ez a rendelet nem zárja ki, hogy a tagállamok méltányos díjat számítsanak fel a 24. cikk (3) bekezdésében említett dokumentumokhoz, illetve további információkhoz a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül való hozzáférésért.

(3) A tagállamok a 25. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett minimális kritériumokon túlmenően az adószra vonatkozó kiegészítő keresési kritériumok megadásához köthetik az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó kötelező információkhoz, valamint az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző magánszemélyekre vonatkozó kötelező információkhoz való hozzáférést, amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás nem az adott tevékenységhez kapcsolódik.

(4) A tagállamok a (3) bekezdésben említett információkhoz való hozzáférés feltételeként előírhatják, hogy ezt az illetékes hatóságtól kérelmezni kell. A tagállamok a hozzáférés feltételeként azt is előírhatják, hogy ellenőrizni kell, fűződik-e jogos érdek az ezen információkhoz való hozzáféréshez. A kérelmező személy számára lehetővé kell tenni, hogy az információnyújtás iránti kérelmét egy formanyomtatvány révén elektronikus úton nyújthassa be az európai e-igazságügyi portálon keresztül. Amennyiben a jogos érdek megléte követelmény, a kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy a kérelmét a vonatkozó dokumentumok elektronikus másolatával támassza alá. Az illetékes hatóságnak három munkanapon belül választ kell adnia a kérelmező számára.

A kérelmező nem kötelezhető arra, hogy fordítást nyújtson be a kérelmét alátámasztó dokumentumokról, vagy hogy viselje az illetékes hatóság részéről esetlegesen felmerülő fordítási költségeket.

28. cikk

Közzététel más tagállamban

(1) A fizetéseképtelenségi szakértőnek vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adósnak kérnie kell, hogy a fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozatot és adott esetben a fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölő határozatot – az adott tagállamban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően – tegyék közzé bármely más olyan tagállamban, ahol az adósnak telephelye van. A közzétételben adott esetben meg kell nevezni a kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőt, továbbá meg kell határozni, hogy a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti joghatósági szabályt alkalmazták.

(2) A fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett információt – az adott tagállamban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően – tegyék közzé bármely más olyan tagállamban, ahol a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós azt szükségesnek tartja.

29. cikk

Más tagállam közhiteles nyilvántartásába való bejegyzés

(1) Amennyiben annak a tagállamnak a joga, amelyben az adós telephellyel rendelkezik, és ahol az említett telephely szerepel e tagállam valamely közhiteles nyilvántartásában, vagy amennyiben annak a tagállamnak a joga, amelynek területén az adós ingatlana található, előírja, hogy a 28. cikkben említett, a fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó információkat közzé kell tenni az ingatlan-nyilvántartásban, a cégnyilvántartásban vagy más közhiteles nyilvántartásban, a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós minden szükséges intézkedést megtesz a nyilvántartásba való bejegyzés biztosítására.

(2) A fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós bármely más tagállamban kérheti a nyilvántartásba való bejegyzést, amennyiben az ilyen bejegyzést a nyilvántartás helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi.

30. cikk

Költségek

A 28. és 29. cikkben előírt közzététel és bejegyzés költségeit az eljárás során felmerült költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

31. cikk

Kötelezettség teljesítése az adós számára

(1) Ha egy tagállamban egy kötelelem alapján olyan adós javára teljesítettek, aki ellen egy másik tagállamban fizetéseképtelenségi eljárást indítottak, miközben a kötelezettséget annak az eljárásnak a fizetéseképtelenségi szakértője számára kellett volna teljesíteni, a kötelelem alapján teljesítő személyt, ha nem tudott az eljárás megindításáról, úgy kell tekinteni, mint aki szabadult a kötelemből.

(2) Ha egy ilyen kötelezettséget még a 28. cikkben előírt közzétételt megelőzően teljesítenek, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy nem tudott a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról; ha az ilyen közzétételt követően teljesít, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy tudott az eljárás megindításáról.

32. cikk

Egyéb bírósági határozatok elismerése és végrehajthatósága

(1) Minden további alaki követelmény nélkül el kell ismerni az olyan bíróság által hozott, fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, valamint jóváhagyott egyezségeket, amelynek az eljárás megindítására vonatkozó határozatát a 19. cikkel összhangban elismerték. Az ilyen határozatokat az 1215/2012/EU rendelet 39–44. cikkének és 47–57. cikkének megfelelően kell végrehajtani.

Az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.

Az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását követően hozott, vagy azzal összefüggő védelmi intézkedésekre vonatkozó határozatokra is alkalmazni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő határozatok elismerését és végrehajtását az 1215/2012/EU rendelet szabályozza, feltéve, hogy az említett rendelet alkalmazandó.

33. cikk

Közrend

Bármely tagállam elutasíthatja egy másik tagállamban indított fizetéseképtelenségi eljárás elismerését vagy az ilyen eljárásokkal kapcsolatban hozott határozat végrehajtását, ha az ilyen elismerés vagy végrehajtás hatása nyilvánvalóan ellentétes az adott állam közrendjével, különösen az alapvető elvekkel vagy az alkotmányos jogokkal és az egyéni szabadságjogokkal.

III. FEJEZET

MÁSODLAGOS FIZETÉSEKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSOK

34. cikk

Az eljárás megindítása

Ha egy tagállam bírósága fizetéseképtelenségi főeljárást indít, amelyet egy másik tagállam elismer, a másik tagállamnak a 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága e fejezet rendelkezéseivel összhangban másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indíthat. Amennyiben a fizetéseképtelenségi főeljáráshoz szükséges, hogy az adós fizetéseképtelen legyen, az esetlegesen másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indító tagállamban az adós fizetéseképtelensége nem vizsgálható újra. A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásnak a hatásai az adós azon tagállam területén található vagyontárgyaira korlátozódnak, amelynek területén az eljárást megindították.

35. cikk

Alkalmazandó jog

Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást megindítják.

36. cikk

Kötelezettségvállaláshoz való jog a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás elkerülése érdekében

(1) A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának elkerülése érdekében a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője egyoldalú kötelezettségvállalást (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) tehet azon vagyontárgyak tekintetében, amelyek abban a tagállamban találhatók, ahol másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást lehetne indítani, arra vonatkozóan, hogy e vagyontárgyak vagy az értékesítésükből származó bevétel felosztása során tiszteletben tartja a nemzeti jog szerinti azon felosztási és elsőbbségi jogokat, amelyekkel a hitelezők akkor bírtak volna, ha másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indítottak volna az adott tagállamban. A kötelezettségvállalásban meg kell határozni az annak alapjául szolgáló ténybeli feltevéseket, különös tekintettel az érintett tagállamban található vagyontárgyak értékére és az ezek értékesítésére rendelkezésre álló lehetőségekre.

(2) Az e cikkkel összhangban tett kötelezettségvállalás esetén az (1) bekezdésben említett vagyontárgyak értékesítéséből származó bevétel felosztására, a hitelezők követeléseinek rangsorolására és az (1) bekezdésben említett vagyontárgyakra vonatkozó hitelezői jogokra azon tagállam joga az irányadó, amelyben másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lett volna indítható. Az (1) bekezdésben említett vagyontárgyak meghatározása vonatkozásában az irányadó időpont a kötelezettségvállalás időpontja.

(3) A kötelezettségvállalást azon tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell megtenni, amelyben másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lett volna indítható, illetve amennyiben az adott tagállamnak több hivatalos nyelve van, annak a területnek a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, ahol másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás lett volna indítható.

(4) A kötelezettségvállalást írásban kell megtenni. A kötelezettségvállalásra a fizetéseképtelenségi főeljárás megindítása szerinti állam bármely egyéb alaki követelményei, valamint – amennyiben léteznek – a felosztásra vonatkozó jóváhagyási követelményei alkalmazandók.

(5) A kötelezettségvállalást az ismert helyi hitelezőknek jóvá kell hagyniuk. A helyreállítási tervek elfogadására a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítására jogosult tagállamnak a joga értelmében alkalmazandó, a minősített többséggel és a szavazással kapcsolatos szabályokat a kötelezettségvállalás jóváhagyására is alkalmazni kell. Amennyiben a nemzeti jog azt lehetővé teszi, a hitelezőknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy távközlési eszközök segítségével részt vehessenek a szavazásban. A fizetéseképtelenségi szakértőnek tájékoztatnia kell az ismert helyi hitelezőket a kötelezettségvállalásról, valamint az annak jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó szabályokról és eljárásokról.

(6) Azt a kötelezettségvállalást, amelyet ennek a cikknek megfelelően tettek meg és hagytak jóvá, a vagyon vonatkozásában kötelezőnek kell tekinteni. Amennyiben a 37. és a 38. cikknek megfelelően másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítására kerül sor, a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője átad a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértőjének minden olyan vagyontárgyat, amelyet a kötelezettségvállalás megtételét követően vitt el az adott tagállam területéről, vagy amennyiben már értékesítették ezeket a vagyontárgyakat, az azokból származó bevételt.

(7) Amennyiben a fizetéseképtelenségi szakértő kötelezettségvállalást tett, a vagyontárgyak és a bevétel (1) bekezdés szerinti felosztása előtt értesíti a helyi hitelezőket a tervezett felosztásról. Ha a tájékoztatás nem felel meg a kötelezettségvállalás feltételeinek vagy az alkalmazandó jognak, bármelyik helyi hitelező megtámadhatja a felosztást azon tagállam bírósága előtt, amelyben a fizetéseképtelenségi főeljárást megindították annak érdekében, hogy a felosztásra a kötelezettségvállalás feltételeivel és az alkalmazandó joggal összhangban kerüljön sor. Ilyen esetben addig nem kerülhet sor felosztásra, amíg a bíróság határozatot nem hozott a felosztás megtámadásával kapcsolatban.

(8) A helyi hitelezők kérhetik azon tagállam bíróságát, amelyben a fizetéseképtelenségi főeljárást megindították, hogy kötelezze a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjét arra, hogy hozza meg a fizetéseképtelenségi főeljárás megindítása szerinti állam joga alapján alkalmazható azon megfelelő intézkedéseket, amelyek szükségesek a kötelezettségvállalás feltételeinek való megfelelés biztosításához.

(9) A helyi hitelezők is fordulhatnak annak a tagállamnak a bíróságához, amelyben másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást lehetett volna indítani, annak érdekében, hogy kérelmezzék a bíróságtól olyan ideiglenes vagy biztosítási intézkedések meghozatalát, amelyek révén biztosítható, hogy a fizetéseképtelenségi szakértő tiszteletben tartsa a kötelezettségvállalás feltételeit.

(10) A fizetéseképtelenségi szakértő felel minden olyan kárért, amelyet az e cikkben meghatározott kötelezettségek és előírások be nem tartásával a helyi hitelezőknek okozott.

(11) E cikk alkalmazásában az a hatóság, amelynek a székhelye abban a tagállamban van, amelyikben másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást lehetett volna indítani, és amely a 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően köteles garantálni a munkavállalók munkaszerződéséből vagy munkaviszonyokból származó fennálló követeléseinek kifizetését, helyi hitelezőnek tekintendő, amennyiben a nemzeti jog ezt írja elő.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/94/EK irányelve (2008. október 22.) a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről (HL L 283., 2008.10.28., 36. o.).

37. cikk

Másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezéséhez való jog

- (1) Másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítását kérheti:
- a) a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője;
 - b) bármely más személy vagy hatóság, aki, illetve amely jogosult fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítását kéri.
- (2) Amennyiben egy kötelezettségvállalás a 36. cikkel összhangban jogilag kötelező erejűvé vált, a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet a kötelezettségvállalás jóváhagyásáról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított 30 napon belül lehet előterjeszteni.

38. cikk

A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat

- (1) Az a bíróság, amelyhez a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, azonnal értesíti a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjét vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adóst, és lehetővé teszi számára a kérelemmel kapcsolatos álláspontjának ismertetését.
- (2) Amennyiben a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője a 36. cikkel összhangban kötelezettségvállalást tett, az e cikk (1) bekezdésében említett bíróság a fizetéseképtelenségi szakértő kérésére nem indít másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást abban az esetben, ha meggyőződött arról, hogy a kötelezettségvállalás megfelelően védi a helyi hitelezők általános érdekeit.
- (3) Amennyiben az egyéni végrehajtási eljárások ideiglenes felfüggesztésére került sor annak érdekében, hogy az adós és hitelezői tárgyalásokat folytathassanak egymással, a bíróság a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós kérésére legfeljebb három hónapra felfüggesztheti a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítását, feltéve ha megfelelő intézkedések védik a helyi hitelezők érdekeit.

Az (1) bekezdésben említett bíróság a helyi hitelezők érdekeinek védelme érdekében elrendelhet biztosítási intézkedéseket, amelyeknek keretében arra utasíthatja a fizetéseképtelenségi szakértőt vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adóst, hogy az adós telephelye szerinti tagállamból ne vigyen el vagyontárgyat, vagy mellőzze az ott található vagyontárgyak elidegenítését, kivéve, ha erre a rendes üzletmenet keretében kerül sor. A bíróság ezen túlmenően más intézkedéseket is elrendelhet azért, hogy védje a helyi hitelezők érdekeit az eljárás felfüggesztése alatt, kivéve, ha az összeegyeztethetetlen a polgári eljárásról szóló nemzeti szabályokkal.

A bíróság hivatalból vagy bármelyik hitelező kérelmére megszünteti a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának felfüggesztését, amennyiben a felfüggesztés ideje alatt az első albekezdésben említett tárgyalások során megállapodást sikerült elérni.

A bíróság hivatalból vagy bármelyik hitelező kérelmére megszüntetheti a felfüggesztést, ha a felfüggesztés hatályban maradása sérti a hitelezők jogait, különösen akkor, ha a tárgyalások megszakadtak vagy értelmetlenné vált az, hogy eredményes lezárásukra nincs esély, vagy ha a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós nem tartotta be a vagyontárgyai elidegenítésére vagy a telephely szerinti tagállamból való eltávolítására vonatkozóan elrendelt tilalmat.

- (4) A fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjének kérelmére az (1) bekezdésben említett bíróság indíthat az eredeti kérelemben szereplőtől eltérő típusú, az A. mellékletben felsorolt fizetéseképtelenségi eljárást, feltéve, hogy teljesülnek az említett típusú eljárás megindítására vonatkozó, az adott nemzeti jog szerint fennálló feltételek, és feltéve, hogy az említett típusú eljárás a legmegfelelőbb a helyi hitelezők érdekei, valamint a fő- és másodlagos eljárás közötti koherencia szempontjából. A 34. cikk második mondatát alkalmazni kell.

39. cikk

A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat bírósági felülvizsgálata

A fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője megtámadhatja a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozatot a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága előtt arra hivatkozva, hogy a bíróság nem tett eleget a 38. cikkben foglalt feltételeknek és követelményeknek.

40. cikk

A költségek és kiadások előlegezése

Ha a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása kérelmezésének helye szerinti tagállam a joga megköveteli, hogy az adós vagyona elegendő legyen az eljárás költségeinek és kiadásainak teljes vagy részleges fedezésére, a bíróság az ilyen kérelem kézhezvételekor kérheti, hogy a kérelmező előlegezze meg a költségeket, vagy nyújtson megfelelő biztosítékot.

41. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanarra az adósra vonatkozó fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője és másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője vagy szakértői olyan mértékben működnek együtt egymással, ami nem ellentétes az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal. A szóban forgó együttműködés bármilyen formában megvalósulhat, beleértve az erre vonatkozó megállapodások vagy protokollok megkötését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során a fizetéseképtelenségi szakértők:

- a) a lehető leghamarabb közlik egymással a másik eljárás szempontjából esetleg releváns információkat, különösen a követelések előterjesztésével és ellenőrzésével kapcsolatos fejleményekről, valamint az adós megmentésére és helyreállítására, vagy az eljárás megszüntetésére irányuló minden intézkedésről, feltéve, hogy megfelelő intézkedésekre kerül sor a bizalmas információk védelme érdekében;
- b) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség az adós helyreállítására, és amennyiben van, koordinálják a helyreállítási terv kidolgozását és végrehajtását;
- c) koordinálják az adós vagyonának, üzleti tevékenységeinek és tranzakcióinak értékesítésével vagy használatával kapcsolatos igazgatást; a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője időben lehetőséget nyújt a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjének, hogy javaslatokat nyújtson be a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban szereplő vagyontárgyak értékesítésére vagy hasznosítására.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó olyan helyzetekben, amikor az ugyanarra az adósra vonatkozó és ugyanakkor megindított fő- vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban vagy a területi fizetéseképtelenségi eljárások valamelyikében az adós megőrzi a vagyona feletti rendelkezési jogát.

42. cikk

A bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanazon adóst érintő fő-, területi és másodlagos fizetéseképtelenségi eljárások közötti koordináció megkönnyítése érdekében az a bíróság, amelyhez fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyik megindított ilyen eljárást, az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal összeegyeztethető mértékben együttműködik minden más olyan bírósággal, amelyhez fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyik megindított ilyen eljárást. E célból a bíróságok adott esetben kijelölhetnek egy független, utasításaik alapján eljáró személyt vagy testületet, feltéve, hogy ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során az (1) bekezdés szerinti bíróságok vagy a nevükben való eljárásra kijelölt személyek vagy testületek közvetlenül tarthatják a kapcsolatot egymással, illetve közvetlenül kérhetnek egymástól információkat vagy segítséget, feltéve, hogy az ilyen kapcsolattartás az eljárásban részes felek eljárási jogainak, és az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával történik.

(3) Az (1) bekezdésben említett együttműködés bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon történhet. Az együttműködés különösen az alábbiakra terjedhet ki:

- a) a fizetéseképtelenségi szakértők kijelölése során folytatott koordináció;
- b) információk közlése bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon;
- c) az adós vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói feletti igazgatás és felügyelet összehangolása;
- d) a tárgyalások lebonyolításának összehangolása;
- e) adott esetben a protokollok jóváhagyásának összehangolása.

43. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanazon adós tekintetében indított fő-, területi és másodlagos fizetéseképtelenségi eljárások koordinálásnak megkönnyítése érdekében

- a) a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart folytat bármely olyan bírósággal, amelyhez másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely megindított ilyen eljárást,
- b) a területi vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart bármely olyan bírósággal, amelyhez fizetéseképtelenségi főeljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely megindított ilyen eljárást, és
- c) a területi vagy a másodlagos eljárás fizetéseképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart bármely olyan bírósággal, amelyhez másik területi vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely indított ilyen eljárást,

addig a mértékig, ameddig a szóban forgó együttműködés és kapcsolattartás összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal és nem jár összeférhetetlenség kialakulásával.

(2) Az (1) bekezdés szerinti együttműködés bármely megfelelő módon történhet, ideértve a 42. cikk (3) bekezdése szerinti módszereket is.

44. cikk

Az együttműködés és kapcsolattartás költségei

A 42. és a 43. cikkben meghatározott követelmények nem járhatnak azzal a következménnyel, hogy a bíróságok az együttműködés és a kapcsolattartás címén díjat számítsanak fel egymásnak.

45. cikk

A hitelezői jogok gyakorlása

(1) Bármely hitelező előterjesztheti követelését a fizetéseképtelenségi főeljárásban és bármely másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban.

(2) A fizetéseképtelenségi főeljárás és bármely másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője abban az esetben terjesztenek elő a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már előterjesztettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van az ilyen előterjesztést ellenezni vagy a követeléseik előterjesztését visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jog így rendelkezik.

(3) A fő- vagy másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás fizetéseképtelenségi szakértője jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, így jogosult jelen lenni különösen a hitelezők gyűlésén.

46. cikk

A vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztése

(1) A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást megindító bíróság a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjétől kapott kérelem kézhezvételekor a vagyontárgyak értékesítését egészében vagy részlegesen felfüggeszti. Ebben az esetben kérheti a fizetéseképtelenségi főeljárás fizetéseképtelenségi szakértőjét, hogy tegyen meg minden megfelelő intézkedést a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás hitelezői és az egyes hitelezői csoportok érdekeinek biztosítására. A fizetéseképtelenségi szakértőtől kapott ilyen kérelmet csak akkor lehet elutasítani, ha az nyilvánvalóan nem szolgálja a fizetéseképtelenségi főeljárás hitelezőinek érdekeit. A vagyontárgyak értékesítésének ilyen felfüggesztését három hónapos időszakra terjedően lehet elrendelni. Azonos időszakokra lehet meghosszabbítani vagy megújítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett bíróság megszünteti a vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztését a következő esetekben:

- a) a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére;
- b) hivatalból eljárva, egy hitelező kérelmére vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére, ha ez az intézkedés a továbbiakban nem látszik indokoltnak, különösen a fizetésképtelenségi főeljárásban vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokban szereplő hitelezői érdekek szempontjából.

47. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatásköre helyreállítási tervekre vonatkozó javaslatok megtételére

(1) Abban az esetben, ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi az ilyen eljárásoknak helyreállítási tervvel, egyezségkötéssel vagy hasonló intézkedéssel történő felszámolás nélküli lezárását, a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét fel kell hatalmazni arra, hogy az adott tagállam eljárásával összhangban tegyen javaslatot ilyen intézkedésre.

(2) A hitelezői jogok bármely korlátozása, amely az (1) bekezdésben említett, másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban javasolt intézkedésből származik, így például a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, az összes érdekelt hitelező hozzájárulása nélkül nem lehet hatással az adósnak ebben az eljárásban nem érintett vagyontárgyaira.

48. cikk

A fizetésképtelenségi eljárás lezárásának hatása

(1) A 49. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárás befejezése nem akadályozza meg az ugyanazon adós vonatkozásában az adott időpontban még folyamatban lévő más fizetésképtelenségi eljárások folytatását.

(2) Amennyiben a jogi személy vagy gazdasági társaság vonatkozásában a jogi személy, illetve a gazdasági társaság bejegyzett székhelye szerinti tagállamban megindított fizetésképtelenségi eljárás a jogi személy, illetve a gazdasági társaság megszűnését vonná maga után, a jogi személy, illetve a gazdasági társaság nem szűnhet meg addig, amíg az ugyanazon adós vonatkozásában folytatott összes fizetésképtelenségi eljárás be nem fejeződik, vagy amíg ezen eljárások fizetésképtelenségi szakértője vagy szakértői hozzájárulásukat nem adták a megszűnéshez.

49. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban fennmaradó vagyontárgyak

Ha a vagyontárgyak értékesítése révén a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban az ezen eljárás szerint nyilvántartott összes követelést ki lehet elégíteni, az eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő haladéktalanul átad minden fennmaradó vagyontárgyat a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének.

50. cikk

A fizetésképtelenségi főeljárás utólagos megindítása

Ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás egy másik államban történő megindítását követően indították meg, a 41., a 45–47. és a 49. cikket kell alkalmazni az elsőként megindított eljárásra, amennyiben az eljárás menete ezt lehetővé teszi.

51. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás átalakítása

(1) A fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére a másodlagos eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága elrendelheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásnak egy másik típusú, az A. mellékletben felsorolt fizetésképtelenségi eljárássá való átalakítását, feltéve, hogy teljesülnek az említett típusú eljárás megindítására vonatkozó, az adott nemzeti jog szerint fennálló feltételek, és feltéve, hogy az említett típusú eljárás a legmegfelelőbb a helyi hitelezők érdekei, valamint a fő- és a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás közötti koherencia szempontjából.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelem elbírálásakor a bíróság kérhet tájékoztatást mindkét eljárás fizetéseképtelenségi szakértőjétől.

52. cikk

Védelmi intézkedések

Ha a tagállamnak a 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága ideiglenes vagyontárgyat jelöl ki az adós vagyontárgyai megóvásának biztosítására, ennek az ideiglenes vagyontárgynak az adós egy másik tagállamban elhelyezett bármely vagyontárgyának a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem és az eljárás megindítását elrendelő határozat közötti időszakban történő biztosítása és megóvása érdekében jogában áll valamennyi olyan intézkedést kérelmeznie, amely az adott tagállam joga szerint kérhető.

IV. FEJEZET

A HITELEZŐK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS A KÖVETELÉSEIK ELŐTERJESZTÉSE

53. cikk

A követelések előterjesztésének joga

Bármely külföldi hitelező bármilyen, az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogában elfogadott módon előterjesztheti követeléseit a fizetéseképtelenségi eljárásban. Kizárólag követelések előterjesztésének céljából nem lehet kötelezővé tenni az ügyvédi vagy egyéb jogi képviselőt.

54. cikk

Tájékoztatási kötelezettség a hitelezők irányában

(1) Amikor valamely tagállamban fizetéseképtelenségi eljárást indítanak, ezen állam joghatósággal rendelkező bírósága vagy az említett bíróság által kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő haladéktalanul tájékoztatja az ismert külföldi hitelezőket.

(2) Az (1) bekezdésben említett, egyedi értesítésben nyújtott tájékoztatás különösen a határidőket, a határidők tekintetében megállapított jogkövetkezményeket, a követelés előterjesztésének elfogadására jogosult testületet vagy hatóságot és az egyéb megállapított intézkedéseket tartalmazza. Az ilyen értesítésben azt is meg kell jelölni, hogy azoknak a hitelezőknek, akiknek követeléseik elsőbbséget élveznek, vagy dologi biztosítékkal rendelkeznek, elő kell-e terjeszteniük követeléseiket. Az értesítéshez mellékelni kell a követelések előterjesztésére szolgáló, az 55. cikkben említett egységes formanyomtatvány egy példányát, vagy tájékoztatást kell adni arról, hogy a formanyomtatványt hol lehet beszerezni.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkat a 88. cikkel összhangban kidolgozandó egységes értesítési formanyomtatvány felhasználásával kell a hitelezők rendelkezésére bocsátani. Ezt az „Értesítés fizetéseképtelenségi eljárásról” címmel ellátott formanyomtatványt az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelven közzé kell tenni az európai e-gazdaságügyi portálon. A formanyomtatványt az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelven kell továbbítani, vagy abban az esetben, ha a szóban forgó tagállamnak több hivatalos nyelve is van, a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti hivatalos nyelven vagy több hivatalos nyelv esetén e hivatalos nyelvek egyikén, vagy pedig egy másik, a szóban forgó állam által az 55. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadható nyelvként megjelölt nyelven, amennyiben feltételezhető, hogy ez a nyelv a külföldi hitelezők számára könnyebben érthető.

(4) Az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekkel kapcsolatos fizetéseképtelenségi eljárások során az e cikkben említett egységes formanyomtatvány használata nem kötelező, ha a hitelezők követeléseiknek az eljárásban való figyelembevétele érdekében nem kötelesek előterjeszteni a követeléseiket.

55. cikk

A követelések előterjesztése

(1) A külföldi hitelezők a 88. cikkel összhangban kidolgozandó, a követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványon terjeszthetik elő követelésüket. A formanyomtatványt az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelven a „Követelések előterjesztése” címmel kell ellátni.

(2) A követelések előterjesztésére szolgáló, az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) az (1) bekezdésben említett külföldi hitelező nevét, postai címét, ha van e-mail címét, ha van személyi azonosító számát, valamint banki adatait;
- b) a követelés összegét, feltüntetve a tőke és adott esetben a kamatok összegét, valamint azok felmerülésének napját, és amennyiben eltérő az esedékessé válás napját;
- c) amennyiben a követelés kamatkövetelést is tartalmaz, az alkalmazandó kamatlábat, azt, hogy a kamatkövetelés jogszabályi előírás vagy szerződéses kikötés alapján jött-e létre, azt az időszakot, amelyre vonatkozóan kamatköveteléssel élnek, valamint a kamat tőkésített összegét;
- d) amennyiben a követelésnek az eljárás megindítása előtti érvényesítése során felmerült költségek is részét képezik a követelésnek, e költségek összegét és részletezését;
- e) a követelés jellegét;
- f) azt, hogy igényel-e elsőbbségi hitelezői státust, és az igényt megalapozó tényeket;
- g) azt, hogy a követeléssel kapcsolatban van-e dologi biztosíték vagy tulajdonjog-fenntartás, és amennyiben igen, milyen vagyontárgyakra vonatkozó biztosítékokra hivatkozik, a biztosíték nyújtásának napját, és azt, hogy a biztosítékok hol vették nyilvántartásba, a nyilvántartási számot; valamint
- h) azt, hogy igényel-e beszámítást, és amennyiben igen, a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának napján fennálló kölcsönös követelések összegét, a követelések esedékessé válásának napját, valamint a beszámítást követően fennmaradó követelés nettó összegét.

A követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványhoz mellékelni kell az igazoló dokumentumok másolatát.

(3) A követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványon fel kell tüntetni azt, hogy a (2) bekezdés a) pontjában említett, a hitelező banki adatainak és személyi azonosító számának a rendelkezésre bocsátása nem kötelező.

(4) Amennyiben a hitelező nem az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványt használja fel követelésének előterjesztésére, a követelésében fel kell tüntetnie a (2) bekezdésben említett információkat.

(5) A követeléseket az Unió intézményeinek bármelyik hivatalos nyelvén elő lehet terjeszteni. A bíróság, a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós megkövetelheti a hitelezőtől, hogy csatolja a követelés fordítását az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvén, vagy abban az esetben, ha a szóban forgó tagállamban több hivatalos nyelv van, a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelvek egyikén, vagy egy másik olyan nyelven, amelyet a szóban forgó tagállam elfogadhatóként jelölt meg. Minden tagállam feltünteti, hogy a saját hivatalos nyelvén kívül elfogadja-e az uniós intézmények bármelyik hivatalos nyelvét a követelések előterjesztéséhez.

(6) A követeléseket az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában előírt határidőn belül kell előterjeszteni. Külföldi hitelező esetében a határidő nem lehet rövidebb a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának a megindítás helye szerinti állam fizetéseképtelenségi nyilvántartásában való közzétételtől számított 30 napnál. Amennyiben valamely tagállam a 24. cikk (4) bekezdésére hivatkozik, ez a határidő nem lehet rövidebb a hitelező 54. cikk szerinti értesítésétől számított 30 napnál.

(7) Amennyiben a bíróság, a fizetéseképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós kétségbe vonja az e cikkel összhangban előterjesztett követelést, lehetőséget kell biztosítani a hitelezőnek arra, hogy további bizonyítékokat szolgáltatson a követelés fennállásával és összegével kapcsolatban.

V. FEJEZET

FIZETÉSEKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS CÉGCSOPORT TAGJAI ESETÉBEN

1. SZAKASZ

Együttműködés és kapcsolattartás

56. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Amennyiben a fizetéseképtelenségi eljárás cégcsoport kettő vagy több tagját érinti, a csoport valamely tagját érintő eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő együttműködik az ugyanazon csoport más tagját érintő eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértővel, addig a mértékig, ameddig ez alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának

növelésére, összhangban van az ilyen eljárásokra vonatkozó szabályokkal és nem eredményez összeférhetetlenséget. Ez az együttműködés bármilyen formában megvalósulhat, beleértve erre vonatkozó megállapodások vagy protokollok megkötését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során a fizetéseképtelenségi szakértők:

- a) a lehető leghamarabb tájékoztatják egymást az olyan információkról, melyek jelentőséggel bírhatnak a másik eljárás szempontjából, feltéve, hogy megfelelő intézkedések történtek a bizalmas információk védelme érdekében;
- b) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség a fizetéseképtelenségi eljárással érintett csoporttagok ügyeinek intézését és felügyeletét koordinálni, és amennyiben van, gondoskodnak az ügyintézés és a felügyelet koordinálásáról;
- c) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség a fizetéseképtelenségi eljárással érintett csoporttagoknál a helyreállításra, és ha van, az ezt célzó összehangolt tervre irányuló javaslatot és a tervvel kapcsolatos tárgyalások lefolytatását illetően összehangolják tevékenységüket;

A b) és a c) pont alkalmazásában az (1) bekezdésben említett fizetéseképtelenségi szakértők mindegyike vagy azok közül néhány megállapodhat abban, hogy az eljárások egyikében kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőnek további hatásköröket biztosítanak, amennyiben az egyes eljárásokra irányadó szabályok ezt lehetővé teszik. A fizetéseképtelenségi szakértők arról is megállapodhatnak, hogy felosztanak egymás között egyes feladatokat, amennyiben az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályok ezt lehetővé teszik.

57. cikk

A bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Amennyiben cégcsoport két vagy több tagját érinti fizetéseképtelenségi eljárás, az a bíróság, amelyik megindította az eljárást, együttműködik bármely más olyan bírósággal, amelyhez a csoport másik tagját érintő eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztettek elő, vagy amelyik ilyen eljárást indított meg, amennyiben az ilyen együttműködés alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, összhangban van az ilyen eljárásokra vonatkozó szabályokkal, és nem eredményez összeférhetetlenséget. E célból a bíróságok adott esetben kijelölhetnek egy független, az utasításaik alapján eljáró személyt vagy testületet, feltéve, hogy ez összeegyeztethető a rájuk vonatkozó szabályokkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során az (1) bekezdés szerinti bíróságok vagy a nevükben való eljárásra kijelölt személyek vagy testületek közvetlenül tarthatják a kapcsolatot egymással, illetve közvetlenül kérhetnek egymástól információkat vagy segítséget, feltéve, hogy az ilyen kapcsolattartás az eljárásban részes felek eljárási jogainak és az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával történik.

(3) Az (1) bekezdésben említett együttműködés bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon történhet. Különösen az alábbiakat ideértve:

- a) a fizetéseképtelenségi szakértők kijelölése során folytatott koordináció;
- b) információk közlése bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon;
- c) a csoporttagok vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói feletti igazgatás és felügyelet összehangolása;
- d) a tárgyalások lebonyolításának összehangolása;
- e) adott esetben a protokollok jóváhagyásának összehangolása.

58. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

A cégcsoport egy tagját érintő fizetéseképtelenségi eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő

- a) együttműködik és kapcsolatot tart minden olyan bírósággal, amelyhez a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjához tartozó másik taggal összefüggésben eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztettek elő, vagy amely ilyen eljárást indított; és
- b) tájékoztatást kérhet ettől a bíróságtól a csoport másik tagját érintő eljárásról, vagy a bíróság közreműködését kérheti abban az eljárásban, amelyikben kijelölték,

addig a mértékig, ameddig az ilyen együttműködés és kapcsolattartás alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, nem eredményez összeférhetetlenséget és összeegyeztethető az eljárásokra alkalmazandó szabályokkal.

59. cikk

A célcsoport tagjait érintő eljárások vonatkozásában folytatott együttműködés és kapcsolattartás költségei

Az 56–50. cikkben előírt együttműködés és kapcsolattartás címén a fizetéseképtelenségi szakértőnél vagy a bíróságnál felmerült költségeket az adott eljárás során keletkezett költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

60. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértő hatáskörei a gazdasági társaságok csoportjának tagjait érintő eljárásokban

(1) A célcsoport valamely tagja vonatkozásában megindított fizetéseképtelenségi eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő, amennyiben ez az eljárásban a hatékony ügyintézés elősegítése érdekében célszerű,

- a) az ugyanezen csoport bármely más tagja vonatkozásában megindított bármely eljárásban meghallgatható;
- b) kérheti a vagyontárgyak értékesítésével kapcsolatos intézkedések felfüggesztését az ugyanazon csoport bármely másik tagja vonatkozásában megindított eljárásban, feltéve, hogy:
 - i. az 56. cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében helyreállítási tervet terjesztenek elő a csoport fizetéseképtelenségi eljárás által érintett valamennyi vagy néhány tagja vonatkozásában, és ésszerű esély mutatkozik arra, hogy a helyreállítás sikerrel zárul;
 - ii. az intézkedések felfüggesztése a helyreállítási terv megfelelő végrehajtásához szükséges;
 - iii. a helyreállítási terv a felfüggesztés hatálya alá tartozó eljárásban érintett hitelezők szempontjából előnyös; és
 - iv. sem a fizetéseképtelenségi eljárás, amelynek a lefolytatására az e cikk (1) bekezdésében említett fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölték, sem pedig az eljárás, amely tekintetében a felfüggesztést kérték nem tárgya az e fejezet 2. szakasza szerinti koordinációnak;
- c) kérheti a 61. cikk szerinti csoportos koordinációs eljárás megindítását.

(2) Az a bíróság, amelyik megindította az (1) bekezdés b) pontjában említett eljárásokat, részben vagy teljes egészében felfüggeszti a vagyontárgyaknak az eljárás keretében való értékesítésével kapcsolatos intézkedéseket abban az esetben, ha meggyőződött arról, hogy teljesülnek az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételek.

A felfüggesztés elrendelése előtt a bíróságnak meg kell hallgatnia az abban az eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőt, amelynek vonatkozásában a felfüggesztést kérelmezték. A felfüggesztés elrendelhető a bíróság által megfelelőnek tartott bármely hosszúságú, de három hónapot meg nem haladó időtartamra, feltéve, hogy az összhangban van az eljárásra alkalmazandó szabályokkal.

A felfüggesztést elrendelő bíróság kötelezheti az (1) bekezdésben említett fizetéseképtelenségi szakértőt arra, hogy tegyen meg minden olyan megfelelő és a nemzeti jogban rendelkezésre álló intézkedést, amely szükséges az eljárásban részt vevő hitelezők érdekeinek érvényesítéséhez.

A Bíróság, ha ezt indokoltnak tartja, a felfüggesztést további időtartamra vagy időtartamokra meghosszabbíthatja, amennyiben ez az időtartam vagy ezek az időtartamok összeegyeztethetőek az eljárásokra vonatkozó szabályokkal, feltéve, hogy az (1) bekezdés b) pontjának ii–iv. pontjában említett feltételek továbbra is teljesülnek és a felfüggesztés teljes időtartama (vagyis az először elrendelt időtartam és a későbbi meghosszabbítások együttesen) nem haladja meg a hat hónapot.

2. SZAKASZ

Koordináció

1. alszakasz

Eljárás

61. cikk

Csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelem

(1) Csoportos koordinációs eljárás megindítását a csoport valamely tagja tekintetében megindított fizetéseképtelenségi eljárásban kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő bármely, a csoport valamelyik tagját érintő fizetéseképtelenségi eljárás tekintetében joghatósággal rendelkező bíróságnál kérelmezheti.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmet az arra az eljárásra alkalmazandó jog szerint megállapított feltételeknek megfelelően kell előterjeszteni, amely eljárás keretében a fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölték.

(3) A (1) bekezdésben említett kérelemhez mellékelni kell a következőket:

- a) a csoportos koordinátor (a továbbiakban: a koordinátor) személyére vonatkozó javaslat, a koordinátor alkalmasságát a 71. cikk szerint alátámasztó adatok, a szakképzettségére vonatkozó információk, valamint a koordinátorként jelölt személy írásbeli nyilatkozata arról, hogy vállalja a koordinátori szerep betöltését;
- b) a javasolt csoportos koordináció körvonalazása és különösen annak – indokolással együtt történő – alátámasztása, hogy a 63. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek;
- c) a csoport tagjai tekintetében kijelölt fizetéseképtelenségi szakértők jegyzéke, illetve – adott esetben – a csoporttagokat érintő fizetéseképtelenségi eljárásokban részt vevő bíróságok és illetékes hatóságok felsorolása;
- d) a javasolt csoportos koordináció becsült költségeinek a bemutatása, illetve egy arra vonatkozó becslés, hogy a csoport egyes tagjainak a költségek mekkora részét kell megfizetniük.

62. cikk

Elsőbbségi szabály

A 66. cikk sérelme nélkül azokban az esetekben, ahol a csoportos koordinációs eljárás megindítását különböző tagállamok bíróságainál kérelmezik, valamennyi bíróságnak le kell mondania joghatóságáról annak a bíróságnak a javára, amelynél az eljárás megindítását elsőként kérelmezték.

63. cikk

Értesítés attól a bíróságtól, amelyhez az eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották

(1) A bíróság, amelyhez a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, mielőbb köteles értesíteni a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelemről és a javasolt koordinátor személyéről a csoport tagjai tekintetében kijelölt és a 61. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett kérelemben feltüntetett fizetéseképtelenségi szakértőt, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) az eljárás megindítása megfelelően elősegíti a hatékony ügyintézés a csoport különböző tagjaival kapcsolatos fizetéseképtelenségi eljárásban,
- b) az eljárásban várhatóan részt vevő csoporttagok egyik hitelezője sem kerül valószínűsíthetően pénzügyileg hátrányos helyzetbe az adott csoporttagnak az eljárásba való bevonása miatt; valamint
- c) a javasolt koordinátor megfelel a 71. cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésben fel kell tüntetni a 61. cikk (3) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt elemeket.

(3) Az (1) bekezdésben említett értesítést tértivevényes ajánlott küldeményként kell elküldeni.

(4) A bíróság, amelyhez a kérelmet benyújtották, lehetőséget biztosít a fizetéseképtelenségi szakértők számára, hogy ismertessék álláspontjukat.

64. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők kifogásai

(1) A csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő kifogást emelhet a következőkkel kapcsolatban:

- a) annak a fizetéseképtelenségi eljárásnak a csoportos koordinációs eljárásba történő felvétele, amelynek a lefolytatására a fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölték, vagy
- b) a koordinátornak javasolt személy.

(2) Az e cikk (1) bekezdése alapján emelt kifogásokat a 63. cikkben említett bíróságnál kell előterjeszteni, legkésőbb 30 nappal a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelemről szóló értesítésnek az e cikk (1) bekezdésében említett fizetéseképtelenségi szakértő általi kézhezvételét követően.

A kifogásokat a 88. cikk szerinti formanyomtatványon lehet benyújtani.

(3) Mielőtt az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően döntést hozna arról, hogy részt vesz-e a koordinációban, a fizetéseképtelenségi szakértőnek be kell szereznie valamennyi jóváhagyást, amelyet annak az eljárásnak a megindítása szerinti állam joga ír elő, amelynek a lefolytatására a fizetéseképtelenségi szakértőt kijelölték.

65. cikk

A csoportos koordinációba történő felvétel elutasításának a következményei

(1) Amennyiben a fizetéseképtelenségi szakértő kifogást emel az ellen, hogy a csoportos koordinációs eljárásba felvegyék azt az eljárást, amelynek lefolytatására kijelölték, az említett eljárást nem veszik fel a csoportos koordinációs eljárásba.

(2) A 68. cikkben említett bíróságnak vagy a koordinátornak a fenti eljárásokból eredő hatáskörei nem terjednek ki a szóban forgó csoporttagra, és az adott csoporttag számára nem jelentenek semmilyen költséget.

66. cikk

Joghatóság kikötése csoportos koordinációs eljárások során

(1) Amennyiben a csoport tagjaival szembeni fizetéseképtelenségi eljárások lefolytatására kijelölt fizetéseképtelenségi szakértők legalább kétharmada megállapodik abban, hogy valamely más tagállam joghatósággal rendelkező bírósága a legmegfelelőbb bíróság a csoportos koordinációs eljárás megindítására, ez a bíróság kizárólagos joghatósággal fog rendelkezni.

(2) A bíróság kijelölése közös írásbeli vagy írásban megerősített megállapodással történik. A bírósággal kapcsolatos megállapodásra addig kerülhet sor, amíg a csoportos koordinációs eljárást a 68. cikkel összhangban meg nem indítják.

(3) Valamennyi bíróság köteles lemondani joghatóságáról annak a bíróságnak a javára, amelyhez az eljárás iránti kérelmet az (1) bekezdés alapján benyújtották.

(4) A csoportos koordinációs eljárás megindítására irányuló kérelmet ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amelynek kijelölésével kapcsolatban a 61. cikk értelmében megállapodás született.

67. cikk

A javasolt koordinátor elutasításának a következményei

Amennyiben valamely fizetéseképtelenségi szakértő kifogást emelt a koordinátornak javasolt személy ellen, ugyanakkor nem él kifogással az ellen, hogy a csoportos koordinációs eljárásba felvegyék azt a tagot, amelynek tekintetében kijelölték, a bíróság eltekinthet a szóban forgó személy kijelölésétől és felkérheti a kifogással élő fizetéseképtelenségi szakértőt, hogy a 61. cikk (3) bekezdésével összhangban új kérelmet nyújtson be.

68. cikk

A csoportos koordinációs eljárást megindító határozat

(1) A 64. cikk (2) bekezdésében említett időszak leteltét követően a bíróság megindíthatja a csoportos koordinációs eljárást, amennyiben meggyőződött arról, hogy a 63. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek teljesültek. Ebben az esetben a bíróság

- a) kijelöli a koordinátort;
- b) határozatot hoz a koordinációs eljárás főbb pontjairól; és
- c) határoz a költségbecslésről és az egyes csoporttagok által fizetendő összegekről.

(2) A csoportos koordinációs eljárás megindításáról szóló határozatról értesíteni kell a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőket és a koordinátort is.

69. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértők utólagos felvétel iránti kérelme

- (1) A rá vonatkozó nemzeti joggal összhangban, a 68. cikkben említett bírósági határozatot követően, bármely fizetéseképtelenségi szakértő kérelmezheti annak az eljárásnak a felvételét, amelynek lefolytatására kijelölték, amennyiben
- a) korábban kifogást emeltek a fizetéseképtelenségi eljárásnak a csoportos koordinációs eljárásba való felvétele ellen; vagy
 - b) a csoport valamely tagja tekintetében azt követően indult fizetéseképtelenségi eljárás, hogy a bíróság megindította a csoportos koordinációs eljárást.
- (2) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a koordinátor az érintett fizetéseképtelenségi szakértőkkel folytatott konzultációt követően abban az esetben adhat helyt az ilyen kérelmeknek, ha
- a) meggyőződött arról, hogy – figyelembe véve azt, hogy a kérelem benyújtásakor a csoportos koordinációs eljárás milyen szakaszban volt – a 63. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában rögzített kritériumok teljesültek; vagy
 - b) valamennyi érintett fizetéseképtelenségi szakértő a saját nemzeti jogában megállapított feltételek mellett hozzájárulását adja.
- (3) A koordinátor köteles tájékoztatni a bíróságot és a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőket a (2) bekezdés szerint meghozott döntéséről, valamint a döntést megalapozó indokokról.
- (4) Bármelyik részt vevő fizetéseképtelenségi szakértő, vagy bármely olyan fizetéseképtelenségi szakértő, melynek a csoportos koordinációs eljárásba való bevonására irányuló kérelmét elutasították, megtámadhatja a (2) bekezdésben említett határozatot azon tagállam joga szerinti eljárásnak megfelelően, amelyben a csoportos koordinációs eljárás megindult.

70. cikk

Ajánlások és a csoportos koordinációs terv

- (1) A fizetéseképtelenségi eljárásaik lefolytatása során a fizetéseképtelenségi szakértőknek mérlegelniük kell a koordinátor ajánlásait és a 72. cikk (1) bekezdésében említett csoportos koordinációs terv tartalmát.
- (2) A fizetéseképtelenségi szakértők nem kötelesek sem teljes mértékben, sem pedig részben követni a koordinátor ajánlásait vagy a csoportos koordinációs tervben foglaltakat.
- Amennyiben a fizetéseképtelenségi szakértő nem követi a koordinátor ajánlásait vagy a csoportos koordinációs tervben foglaltakat, ezt a döntését indokolnia kell a koordinátor számára, valamint azon személyek, illetve testületek számára, akik, illetve amelyek irányában a rá vonatkozó nemzeti jog értelmében jelentéstételi kötelezettséggel tartozik.

2. alszakasz

Általános rendelkezések

71. cikk

A koordinátor

- (1) A koordinátor olyan személy lehet, aki valamely tagállam joga szerint fizetéseképtelenségi szakértői tevékenység folytatására jogosult.
- (2) A koordinátor nem lehet a csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetéseképtelenségi szakértő, és nem állhat fenn összeférhetetlenség a koordinátor és a csoport tagjai, azok hitelezői, illetve a csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetéseképtelenségi szakértők között.

72. cikk

A koordinátor feladatai és jogai

- (1) A koordinátor
- a) azonosítja és nagy vonalakban meghatározza a fizetéseképtelenségi eljárás összehangolt lefolytatására irányuló javaslatokat;
 - b) javaslatot tesz a csoportos koordinációs tervre, amely a csoporttagok fizetéseképtelensége megszüntetése érdekében szükséges összehangolt, átfogó intézkedéscsomagot határoz meg, ír le és javasol. A terv különösen a következőkre irányuló javaslatokat tartalmazhat:

- i. a csoport vagy annak bármely része gazdasági teljesítményének és pénzügyi stabilitásának helyreállítása érdekében hozandó intézkedések;
 - ii. a csoporton belüli viták rendezése, a csoporton belüli ügyleteket és a megtámadási keresetet érintő viták esetében;
 - iii. a fizetéseképtelen csoporttagok fizetéseképtelenségi szakértői közötti megállapodások.
- (2) A koordinátor ezen kívül
- a) részt vehet és felszólalhat a csoport bármely tagja vonatkozásában megindított bármely eljáráson és különösen a hitelezők ülésein;
 - b) közvetíthet a csoport tagjainak két vagy több fizetéseképtelenségi szakértője között felmerülő bármely vitában;
 - c) előterjesztheti az általa javasolt csoportos koordinációs tervet azon személyek, illetve testületek számára, akik, illetve amelyek felé a rá vonatkozó nemzeti jog értelmében jelentéstételi kötelezettséggel tartozik, és magyarázatot fűzhet a tervhez,
 - d) a csoport bármelyik tagját illetően információkat kérhet bármelyik fizetéseképtelenségi szakértőtől abban az esetben, ha ezek az információk hasznosak vagy hasznosak lehetnek az eljárások koordinálására irányuló stratégiák és intézkedések azonosítása és körvonalazása céljából; valamint
 - e) kérheti a csoport bármely tagja vonatkozásában megindított eljárás legfeljebb hat hónapra történő felfüggesztését, feltéve, hogy az intézkedések felfüggesztése a terv megfelelő végrehajtásához szükséges és az a felfüggesztés hatálya alá tartozó eljárásban érintett hitelezők szempontjából előnyös, illetve kérheti bármely hatályos felfüggesztés megszüntetését is. Az ilyen kérelmeket annál a bíróságnál kell benyújtani, amely megindította azt az eljárást, amelynek a tekintetében a felfüggesztést kérelmezik.
- (3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett terv nem tartalmaz az eljárások vagy a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon összevonására irányuló javaslatot.
- (4) A koordinátornak az e cikkben meghatározott feladatai és jogai nem vonatkoznak a csoport azon tagjaira, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban.
- (5) A koordinátor részrehajlás nélkül és kellő gondossággal látja el a feladatát.
- (6) Amennyiben a koordinátor úgy ítéli meg, hogy feladatainak a teljesítése a 61. cikk (3) bekezdése d) pontjában említett költségbecsléssel összehasonlítva lényegesen magasabb költségekkel járna, és minden olyan esetben, amikor a tényleges költségek 10 %-kal meghaladják a költségek előzetesen becsült értékét, a koordinátor köteles
- a) haladéktalanul tájékoztatni a részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőket, és
 - b) előzetes jóváhagyást kérni a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságtól.

73. cikk

Nyelvek

- (1) A koordinátornak a részt vevő csoporttag fizetéseképtelenségi szakértőjével a fizetéseképtelenségi szakértővel való megállapodás szerinti nyelven kell kommunikálnia, megállapodás hiányában pedig az Unió intézményeinek azon hivatalos nyelvén, vagy azon hivatalos nyelveinek egyikén, amelyet az eljárást az adott csoporttag tekintetében megindító bíróság használ.
- (2) A koordinátornak a bíróságokkal azok hivatalos nyelvén kell kommunikálnia.

74. cikk

Együttműködés a fizetéseképtelenségi szakértők és a koordinátor között

- (1) A csoporttagok vonatkozásában kijelölt fizetéseképtelenségi szakértőknek és a koordinátornak együtt kell működniük egymással addig a mértékig, ameddig a szóban forgó együttműködés összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal.
- (2) A fizetéseképtelenségi szakértőknek ezen belül közölniük kell valamennyi, a koordinátor feladatainak ellátása szempontjából lényeges információt.

75. cikk

A koordinátor kijelölésének visszavonása

A bíróság hivatalból vagy valamely részt vevő csoporttag fizetéseképtelenségi szakértőjének a kérelmére visszavonja a koordinátor kijelölését, amennyiben:

- a) a koordinátor valamely részt vevő csoporttag hitelezői számára hátrányt okozva jár el; vagy
- b) a koordinátor nem tesz eleget az e fejezet szerinti kötelezettségeinek.

76. cikk

A vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós

Az e fejezet alapján a fizetéseképtelenségi szakértőre alkalmazandó rendelkezéseket adott esetben alkalmazni kell a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adósra is.

77. cikk

Költségek és költségmegosztás

- (1) A koordinátornak megfelelő, az elvégzett feladatokkal arányos és az ésszerű költségeket tükröző javadalmazásban kell részesülnie.
- (2) Feladatainak elvégzését követően a koordinátornak el kell készítenie a végleges költségkimutatást, feltüntetve az egyes tagok által fizetendő összegeket, és e kimutatást be kell nyújtania minden egyes részt vevő fizetéseképtelenségi szakértőnek és a koordinációs eljárást megindító bíróságnak.
- (3) Amennyiben a fizetéseképtelenségi szakértők a (2) bekezdésben említett kimutatás kézhezvételétől számított 30 napon belül nem emelnek kifogást, úgy kell tekinteni, hogy a költségekről és az egyes tagok által fizetendő összegekről megállapodás született. A kimutatást megerősítés céljából be kell nyújtani a koordinációs eljárást megindító bíróságnak.
- (4) Kifogás esetén a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak kell – a koordinátor vagy bármelyik részt vevő fizetéseképtelenségi szakértő kérelmére – határozatot hoznia a költségekről és az egyes tagok által fizetendő összegről, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokkal összhangban és a 68. cikk (1) bekezdésében, valamint adott esetben a 72. cikk (6) bekezdésében említett költségbecslés figyelembevételével.
- (5) Bármelyik részt vevő fizetéseképtelenségi szakértő megtámadhatja a (4) bekezdésben említett határozatot azon tagállam joga szerinti eljárásnak megfelelően, amelyben a csoportos koordinációs eljárás megindult.

VI. FEJEZET

ADATVÉDELEM

78. cikk

Adatvédelem

- (1) A személyes adatok e rendelet alapján történő tagállami feldolgozására a 95/46/EK irányelvet végrehajtó nemzeti szabályokat kell alkalmazni, feltéve, hogy az nem a 95/46/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett feldolgozási műveleteket érint.
- (2) A személyes adatoknak a Bizottság által e rendelet értelmében történő feldolgozására a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

79. cikk

A tagállamok felelőssége a személyes adatoknak a nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban történő feldolgozása során

- (1) Minden tagállam az európai e-igazságügyi portálon való közzététel céljából közli a Bizottsággal annak a természetes vagy jogi személynek, hatóságnak, ügynökségnek vagy bármely más a nemzeti jog által kijelölt szervnek a nevét, aki vagy amely betölti a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelő szerepét.

- (2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a 24. cikkben említett nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban feldolgozott személyes adatok biztonságát garantáló technikai intézkedések végrehajtását.
- (3) A tagállamok felelnek annak ellenőrzésért, hogy a nemzeti jog által a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontjával összhangban kijelölt adatkezelő tiszteletben tartja-e az adatok minőségére vonatkozó elveket, különösen a nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban tárolt adatok pontossága és aktualizálása tekintetében.
- (4) A 95/46/EK irányelvnek megfelelően a tagállamok felelnek az adatok gyűjtéséért és a nemzeti adatbázisban való tárolásáért, valamint a szóban forgó adatoknak az összekapcsolt és az európai e-igazságügyi portálon keresztül megtekinthető nyilvántartásban való közzétételével kapcsolatos határozatokért.
- (5) Azon tájékoztatás részeként, amelyet az érintettek részére jogaik – különösen az adattörléshez való jog – gyakorlásának lehetővé tétele érdekében kell nyújtani, a tagállamok tájékoztatják az érintetteket arról, hogy a fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban tárolt személyes adataikhoz való hozzáférés céljára milyen időtartam áll a rendelkezésükre.

80. cikk

A Bizottság felelőssége a személyes adatok feldolgozásával összefüggésben

- (1) A Bizottság az ebben a cikkben meghatározott felelősségi köreinek megfelelően gyakorolja a 45/2001/EK rendelet 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelő felelősségi körét.
- (2) A Bizottság meghatározza a szükséges adatkezelési politikát és alkalmazza az adatkezelői szerepkörében felmerülő felelősségi körének megfelelő ellátásához szükséges technikai megoldásokat.
- (3) A Bizottság végrehajtja a személyes adatok átvitel alatti biztonságának garantálásához szükséges technikai intézkedéseket, különös tekintettel az európai e-igazságügyi portál irányába vagy a portálról való adatátvitel során az adatok bizalmosságának és integritásának megőrzése érdekében szükséges intézkedésekre.
- (4) A Bizottság kötelezettségei nem érintik a tagállamoknak és egyéb szervezeteknek az általuk üzemeltetett összekapcsolt nemzeti adatbázisok tartalmával és működésével kapcsolatos felelősségét.

81. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek

A 45/2001/EK rendelet 11. és 12. cikkének megfelelően az érintetteknek nyújtandó tájékoztatás sérelme nélkül a Bizottság az európai e-igazságügyi portálon való közzététel útján tájékoztatja az érintetteket az adatok feldolgozásában betöltött szerepéről, valamint arról, hogy ezeket az adatokat milyen célokra fogják feldolgozni.

82. cikk

A személyes adatok tárolása

Az összekapcsolt nemzeti adatbázisokból származó információkat illetően, az érintettekkel kapcsolatos személyes adatokat tilos az európai e-igazságügyi portálon tárolni. Minden ilyen adatot a tagállamok vagy egyéb szervek által üzemeltetett nemzeti adatbázisokban kell tárolni.

83. cikk

A személyes adatokhoz való hozzáférés az európai e-igazságügyi portálon keresztül

A 24. cikkben említett nemzeti fizetéseképtelenségi nyilvántartásokban tárolt személyes adatoknak mindaddig elérhetőnek kell lenniük az európai e-igazságügyi portálon keresztül, ameddig azokhoz a nemzeti jog szerint hozzá lehet férni.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

84. cikk

Időbeli hatály

(1) E rendelet rendelkezéseit csak a 2017. június 26-át követően megindított fizetéseképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni. Az említett időpont előtt az adós által megtett cselekményekre a továbbiakban is azok a jogszabályok irányadók, amelyeket megtételük idején kellett alkalmazni ezekre a cselekményekre.

(2) E rendelet 91. cikkétől eltérve az 1346/2000/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell az annak hatálya alá tartozó, 2017. június 26. előtt megindított fizetéseképtelenségi eljárásokra.

85. cikk

Megállapodásokhoz való viszony

(1) Ez a rendelet a hatálya alá tartozó ügyek tekintetében a tagállamok közötti viszonyban a két vagy több tagállam között kötött egyezmények, így különösen a következő egyezmények helyébe lép:

- a) Egyezmény Belgium és Franciaország között a joghatóságról és a bírósági határozatok, választott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1899. július 8-án;
- b) Egyezmény Belgium és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról, egyezségekről és kifizetések felfüggesztéséről (az 1973. június 13-i kiegészítő jegyzőkönyvvel), kelt Brüsszelben, 1969. július 16-án;
- c) Egyezmény Belgium és Hollandia között a területi illetékességről, csődről és a bírósági határozatok, választott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Brüsszelben, 1925. március 28-án;
- d) Szerződés Németország és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról és egyezségekről, kelt Bécsben, 1979. május 25-én;
- e) Egyezmény Franciaország és Ausztria között az illetékességről, a csőddel kapcsolatos határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1979. február 27-én;
- f) Egyezmény Franciaország és Olaszország között a bírósági határozatok végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Rómában, 1930. június 3-án;
- g) Egyezmény Olaszország és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról és kiegyezésekről, kelt Rómában, 1977. július 12-én;
- h) Egyezmény a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági határozatok és más kötelezettséget tartalmazó okiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1962. augusztus 30-án;
- i) Egyezmény az Egyesült Királyság és a Belga Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a határozatok kölcsönös végrehajtásáról, jegyzőkönyvvel együtt, kelt Brüsszelben, 1934. május 2-án;
- j) Egyezmény Dánia, Finnország, Norvégia, Svédország és Izland között a csődről, kelt Koppenhágában, 1933. november 7-én;
- k) Európai egyezmény a csőd egyes nemzetközi szempontjairól, kelt Isztambulban, 1990. június 5-én;
- l) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Görög Királyság között a bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Athénban, 1959. június 18-án;
- m) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kereskedelmi ügyekben hozott választott bírósági határozatok és egyezségek kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Belgrádban, 1960. március 18-án;

- n) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Olasz Köztársaság között a kölcsönös igazságügyi együttműködésről polgári és közigazgatási ügyekben, kelt Rómában, 1960. december 3-án;
- o) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Belga Királyság között az igazságügyi együttműködésről polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Belgrádban, 1971. szeptember 24-én;
- p) Egyezmény Jugoszlávia Kormánya és Franciaország Kormánya között a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Párizsban, 1971. május 18-án;
- q) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1980. október 22-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Görögország között;
- r) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1982. április 23-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Ciprus között;
- s) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya és Francia Köztársaság Kormánya között a jogsegélyről és a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári, családjogi és kereskedelmi ügyekben kelt Párizsban, 1984. május 10-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Franciaország között;
- t) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és az Olasz Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Prágában, 1985. december 6-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Olaszország között;
- u) Megállapodás a Lett Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról, kelt Tallinnban, 1992. november 11-én;
- v) Megállapodás Észtország és Lengyelország között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Tallinnban, 1998. november 27-én;
- w) Megállapodás a Litván Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1993. január 26-án;
- x) Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, valamint annak jegyzőkönyvéről, kelt Bukarestben, 1972. október 19-én;
- y) Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Francia Köztársaság között a polgári és kereskedelmi jogsegélyről, kelt Párizsban, 1974. november 5-én;
- z) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1976. április 10-én;
- aa) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1983. április 29-én;
- ab) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság kormánya és a Francia Köztársaság kormánya között a kölcsönös polgári jogsegélyről, kelt Szófiában, 1989. január 18-án;
- ac) Szerződés Románia és a Cseh Köztársaság között a polgári jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1994. július 11-én;
- ad) Szerződés Románia és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári ügyekben, kelt Bukarestben, 1999. május 15-én.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyezmények az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépését megelőzően indított eljárások tekintetében továbbra is alkalmazandók.

(3) E rendeletet nem kell alkalmazni:

- a) egy tagállamban annyiban, amennyiben összeegyeztethetetlen az adott tagállam által az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépését megelőzően egy vagy több harmadik országgal kötött egyezményből eredő csőddel kapcsolatos valamely kötelezettséggel;
- b) az Egyesült Királyságban és Észak-Írországon annyiban, amennyiben ez az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépésekor összeegyeztethetetlen volt a nemzetközösségi megállapodásokból eredő, a csőddel és a fizetéseképtelen társaságok felszámolásával kapcsolatos valamely kötelezettséggel.

86. cikk

Tájékoztatás a nemzeti és az uniós fizetésképtelenségi jogról

- (1) A tagállamok a közvélemény tájékoztatása céljából a 2001/470/EK tanácsi határozat⁽¹⁾ által a polgári és kereskedelmi ügyekben létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat keretein belül rendelkezésre bocsátják – különösen a 7. cikk (2) bekezdésében felsorolt kérdésekkel kapcsolatban – a fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jogszabályaik és eljárásaik rövid leírását.
- (2) A tagállamok gondoskodnak az (1) bekezdésben említett tájékoztatás rendszeres naprakésszé tételéről.
- (3) A Bizottság az ezzel a rendelettel kapcsolatos információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

87. cikk

A nyilvántartások összekapcsolásának létrehozása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a fizetésképtelenségi nyilvántartások 25. cikkben említettek szerinti összekapcsolásának létrehozásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 89. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbi-zottsági eljárás keretében kell elfogadni.

88. cikk

A formanyomtatványok kidolgozása és későbbi módosítása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák, illetve szükség esetén módosítják a 27. cikk (4) bekezdésében, az 54. és 55. cikkben, valamint a 64. cikk (2) bekezdésében említett formanyomtatványokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 89. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

89. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

90. cikk

Felülvizsgálati záradék

- (1) A Bizottság legkésőbb 2027. június 27-ig, majd azt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot kell mellékelni.
- (2) A Bizottság legkésőbb 2022. június 27-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a csoportos koordinációs eljárás alkalmazásáról. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot kell mellékelni.
- (3) A Bizottság legkésőbb 2016. január 1-jéig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az igazgatók felelősségével és diszkvalifikációjával kapcsolatos határokon átnyúló kérdésekről.
- (4) A Bizottság legkésőbb 2020. június 27-ig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az igazságszolgáltatási fórum visszaélészerűen történő megválasztásának (forum shopping) kérdéséről.

⁽¹⁾ A Tanács 2001/470/EK határozata (2001. május 28.) az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben (HL L 174., 2001.6.27., 25. o.).

91. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1346/2000/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, az e rendelet D. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

92. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. június 26-tól kell alkalmazni, az alábbiak kivételével:

- a) a 86. cikk, amelyet 2016. június 26-tól kell alkalmazni;
- b) a 24. cikk (1) bekezdése, amelyet 2018. június 26-tól kell alkalmazni; és
- c) a 25. cikk, amelyet 2019. június 26-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2015. május 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

A. MELLÉKLET

A 2. cikk (4) pontjában említett fizetéseképtelenségi eljárások

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo da insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

B. MELLÉKLET

A 2. cikk (5) pontjában említett fizetéseképtelenségi szakértők

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador de insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

C. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és az egymást követő módosításainak jegyzéke

A Tanács 1346/2000/EK rendelete

(HL L 160., 2000.6.30., 1. o.)

A Tanács 603/2005/EK rendelete

(HL L 100., 2005.4.20., 1. o.)

A Tanács 694/2006/EK rendelete

(HL L 121., 2006.5.6., 1. o.)

A Tanács 1791/2006/EK rendelete

(HL L 363., 2006.12.20., 1. o.)

A Tanács 681/2007/EK rendelete

(HL L 159., 2007.6.20., 1. o.)

A Tanács 788/2008/EK rendelete

(HL L 213., 2008.8.8., 1. o.)

A Tanács 210/2010/EU végrehajtási rendelete

(HL L 65., 2010.3.13., 1. o.)

A Tanács 583/2011/EU végrehajtási rendelete

(HL L 160., 2011.6.18., 52. o.)

A Tanács 517/2013/EU rendelete

(HL L 158., 2013.6.10., 1. o.)

A Tanács 663/2014/EU végrehajtási rendelete

(HL L 179., 2014.6.19., 4. o.)

A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozása feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány

(HL L 236., 2003.9.23., 33. o.)

D. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szöveg	2. cikk, bevezető szöveg
2. cikk, a) pont	2. cikk, 4. pont
2. cikk, b) pont	2. cikk, 5. pont
2. cikk, c) pont	—
2. cikk, d) pont	2. cikk, 6. pont
2. cikk, e) pont	2. cikk, 7. pont
2. cikk, f) pont	2. cikk, 8. pont
2. cikk, g) pont, bevezető szöveg	2. cikk, 9. pont, bevezető szöveg
2. cikk, g) pont, első franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, vii. alpont
2. cikk, g) pont, második franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, iv. alpont
2. cikk, g) pont, harmadik franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, viii. alpont
2. cikk, h) pont	2. cikk, 10. pont
—	2. cikk, 1–3. és 11–13. pont
—	2. cikk, 9. pont, i–iii., v., vi. alpont
3. cikk	3. cikk
—	4. cikk
—	5. cikk
—	6. cikk
4. cikk	7. cikk
5. cikk	8. cikk
6. cikk	9. cikk
7. cikk	10. cikk
8. cikk	11. cikk, (1) bekezdés
—	11. cikk, (2) bekezdés
9. cikk	12. cikk
10. cikk	13. cikk, (1) bekezdés
—	13. cikk, (2) bekezdés
11. cikk	14. cikk
12. cikk	15. cikk
13. cikk, első franciabekezdés	16. cikk, a) pont
13. cikk, második franciabekezdés	16. cikk, b) pont
14. cikk, első franciabekezdés	17. cikk, a) pont
14. cikk, második franciabekezdés	17. cikk, b) pont

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
14. cikk, harmadik franciabekezdés	17. cikk, c) pont
15. cikk	18. cikk
16. cikk	19. cikk
17. cikk	20. cikk
18. cikk	21. cikk
19. cikk	22. cikk
20. cikk	23. cikk
—	24. cikk
—	25. cikk
—	26. cikk
—	27. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
22. cikk	29. cikk
23. cikk	30. cikk
24. cikk	31. cikk
25. cikk	32. cikk
26. cikk	33. cikk
27. cikk	34. cikk
28. cikk	35. cikk
—	36. cikk
29. cikk	37. cikk, (1) bekezdés
—	37. cikk, (2) bekezdés
—	38. cikk
—	39. cikk
30. cikk	40. cikk
31. cikk	41. cikk
—	42. cikk
—	43. cikk
—	44. cikk
32. cikk	45. cikk
33. cikk	46. cikk
34. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	—
—	48. cikk
35. cikk	49. cikk
36. cikk	50. cikk
37. cikk	51. cikk

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
38. cikk	52. cikk
39. cikk	53. cikk
40. cikk	54. cikk
41. cikk	55. cikk
42. cikk	—
—	56. cikk
—	57. cikk
—	58. cikk
—	59. cikk
—	60. cikk
—	61. cikk
—	62. cikk
—	63. cikk
—	64. cikk
—	65. cikk
—	66. cikk
—	67. cikk
—	68. cikk
—	69. cikk
—	70. cikk
—	71. cikk
—	72. cikk
—	73. cikk
—	74. cikk
—	75. cikk
—	76. cikk
—	77. cikk
—	78. cikk
—	79. cikk
—	80. cikk
—	81. cikk
—	82. cikk
—	83. cikk
43. cikk	84. cikk, (1) bekezdés
—	84. cikk, (2) bekezdés
44. cikk	85. cikk
—	86. cikk
45. cikk	—
—	87. cikk
—	88. cikk

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
—	89. cikk
46. cikk	90. cikk, (1) bekezdés
—	90. cikk, (2)–(4) bekezdés
—	91. cikk
47. cikk	92. cikk
A. melléklet	A. melléklet
B. melléklet	—
C. melléklet	B. melléklet
—	C. melléklet
—	D. melléklet

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/849 IRÁNYELVE

(2015. május 20.)

a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére, ⁽¹⁾

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, ⁽²⁾

rendes jogalkotási eljárás keretében, ⁽³⁾

mivel:

- (1) Az illegális pénzáramlás árthat a pénzügyi ágazat integritásának, stabilitásának és megítélésének, továbbá fenyegetést jelenthet az Unió belső piacára és a nemzetközi fejlődésre nézve. A pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a szervezett bűnözés továbbra is jelentős probléma, amelyet uniós szinten kell kezelni. A büntetőjogi megoldás uniós szintű továbbfejlesztésén túl elengedhetetlen, emellett kiegészítő eredményekkel járhat a pénzügyi rendszer pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra történő felhasználásának a célzott és arányos megelőzése.
- (2) A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények biztonságosságát, integritását és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer egésze iránti bizalmat súlyosan veszélyeztethetik a bűnözőknek és elkövető társaiknak azon erőfeszítései, amelyek célja a bűnözésből származó bevételek eredetének leplezése, illetve a legális vagy illegális pénzeknek terrorista célokra való átirányítása. A pénzmosásban részt vevők, valamint a terrorizmus finanszírozói büntetendő cselekményeik megkönnyítése érdekében megpróbálhatják kihasználni a tőke szabad mozgását és a pénzügyi szolgáltatásnyújtás szabadságát, amelyek az Unió egységes pénzügyi térségének velejárói. Ezért bizonyos koordinációs intézkedések szükségesek uniós szinten. Mindeközben egyensúlyra kell törekedni a társadalom bűnözéstől való megvédésére és az uniós pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának védelmére irányuló célkitűzések, valamint egy olyan szabályozási környezet megteremtésének szükségessége között, amely lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy aránytalan jogszabályi megfelelési költségek nélkül fokozzák üzleti tevékenységeiket.
- (3) Ez az irányelv a negyedik olyan irányelv, amely a pénzmosás jelentette fenyegetéssel foglalkozik. A 91/308/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ a pénzmosást a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények szempontjából határozta meg, és

⁽¹⁾ HL C 166., 2013.6.12., 2. o.

⁽²⁾ HL C 271., 2013.9.19., 31. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. március 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. május 20-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ A Tanács 91/308/EGK irányelve (1991. június 10.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 166., 1991.6.28., 77. o.).

kizárólag a pénzügyi ágazatra rótt kötelezettségeket. A 2001/97/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ kiterjesztette a 91/308/EGK irányelv hatályát az az által szabályozott bűncselekmények, valamint foglalkozások és tevékenységek tekintetében is. A Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2003 júniusában módosította ajánlásait, hogy azokat a terrorizmus finanszírozására is kiterjessze, és részletesebb követelményeket vezetett be az ügyfelek azonosításával és kitélik ellenőrzésével kapcsolatban, valamint azokra a helyzetekre vonatkozóan, amikor a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás nagyobb kockázata fokozott intézkedéseket tehet indokoltá, illetve amikor a kisebb kockázat kevésbé szigorú ellenőrzést is lehetővé tesz. Ezeket a módosításokat tükrözte a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾, továbbá a 2006/70/EK bizottsági irányelv ⁽³⁾.

- (4) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. A kizárólag nemzeti vagy akár uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül, nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért az Unió által e téren elfogadott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi fórumokon tett egyéb lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúnak kell lenniük. Az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a FATF által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni harcban tevékenykedő más nemzetközi testületek által alkalmazott eszközökre. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának megerősítése céljából a vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben össze kell hangolni a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító elterjedése elleni küzdelemtől szóló, a FATF által 2012 februárjában elfogadott nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a módosított FATF-ajánlások).
- (5) Ezenkívül a pénzügyi rendszerrel az illegális, bűncselekményből származó vagy akár legális pénzek terrorista célok felé irányítása által való visszaélés egyértelmű kockázatot jelent a pénzügyi rendszer integritására, megfelelő működésére, megítélésére és stabilitására nézve. Ennek megfelelően az ezen irányelvben meghatározott megelőző intézkedéseknek a súlyos bűncselekményekből származó pénzek felhasználásával, és pénzeknek vagy vagyonnak a terrorizmus céljaira történő gyűjtésével kell foglalkozniuk.
- (6) A nagy összegű készpénzfizetések esetén igen magas a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a kockázata. Az elővigyázatosság fokozása és az ilyen készpénzfizetések kockázatainak csökkentése céljából az irányelv hatályát indokolt kiterjeszteni az árukkal kereskedő természetes és jogi személyekre is, amennyiben legalább 10 000 EUR összegben teljesítenek vagy fogadnak készpénzfizetést. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ennél alacsonyabb küszöbértékeket fogadjanak el, valamint hogy további általános korlátozásokat vezessenek be a készpénzforgalom tekintetében, és szigorítsák a meglévő rendelkezéseket.
- (7) Az elektronikuspénz-termékeket egyre szélesebb körben tekintik a bankszámlát helyettesítő eszközöknek, amely jelenség, a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ által meghatározott intézkedések mellett indokoltá teszi, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya e termékekre is kiterjedjen. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egyes, bizonyítottan alacsony kockázatú helyzetekben és szigorú kockázatsökkentési feltételek mellett kivonják az elektronikuspénz-termékeket egyes ügyfél-átvilágítási intézkedések hatálya – például az ügyfél és a tényleges tulajdonos azonosítása és kitélik igazoló ellenőrzése – alól, azonban az ügyletek vagy az üzleti kapcsolat figyelemmel kísérése tekintetében nem adható mentesség az említett termékek számára. A kockázatsökkentési feltételeknek tartalmazniuk kell olyan követelményt, amely értelmében az említett intézkedések hatálya alól kivont elektronikuspénz-termékek kizárólag áruk vagy szolgáltatások vásárlására használható, valamint hogy az elektronikusan tárolt összegnek elég alacsonynak kell lennie ahhoz, hogy az kizárja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok kijátszását. Az ilyen intézkedések alkalmazása alól való felmentés nem érintheti a tagállamok számára azzal kapcsolatban biztosított mérlegelési jogkört, hogy lehetővé tegyék a kötelezett szolgáltatók számára az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek más, alacsonyabb kockázatú elektronikuspénz-termékek tekintetében történő alkalmazását a 15. cikkel összhangban.
- (8) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó, kötelezett szolgáltatók vonatkozásában az ingatlanügynökök kategóriájába adott esetben a bérbeadással foglalkozó ügynökök is beleérthetők.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/97/EK irányelve (2001. december 4.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljaira való felhasználásának megelőzéséről szóló 91/308/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 344., 2001.12.28., 76. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2006/70/EK irányelve (2006. augusztus 1.) a „politikai közszereplők” fogalmát, valamint az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási eljárások és az alkalmi vagy nagyon korlátozott alapon folytatott pénzügyi tevékenység alapján nyújtott mentesség technikai követelményeit illetően a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó végrehajtási intézkedések megállapításáról (HL L 214., 2006.8.4., 29. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

- (9) A tagállamok meghatározása szerinti jogi hivatások képviselőinek indokolt ezen irányelv hatálya alá tartozniuk, ha pénzügyi vagy társasági ügyletekben vesznek részt, ideértve az adótanácsadást is, mivel ezekben az esetekben a legnagyobb kockázata annak, hogy a jogi hivatások képviselőinek a szolgáltatásaival visszaélnek a büntetendő cselekményből származó jövedelem tisztára mosása vagy a terrorizmus finanszírozása céljából. Mentességet kell azonban nyújtani az igazságszolgáltatási eljárás előtt, az eljárás folyamán és azt követően, vagy az ügyfél jogi helyzetének tisztázása során szerzett információkra vonatkozó bejelentési kötelezettség alól. A jogi tanácsadásra ezért továbbra is vonatkozni kell a szakmai titoktartási kötelezettségnek, kivéve, ha a jogi hivatás képviselője pénzmossási vagy terrorizmusfinanszírozási tevékenységekben vesz részt, ha a jogi tanácsadás nyújtása pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történik, vagy ha a jogi hivatás képviselője tudatában van annak, hogy az ügyfél a jogi tanácsot pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás érdekében kéri.
- (10) A közvetlenül összehasonlítható szolgáltatások tekintetében ugyanolyan módon kell eljárni, amennyiben azokat az ezen irányelv hatálya alá tartozó szakemberek bármelyike nyújtja. Az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Alapjogi Charta) garantált jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, egyes tagállamokban az ügyfelet igazságszolgáltatási eljárásokban védeni vagy képviselni, illetve az ügyfél jogi helyzetét tisztázni jogosult könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók esetében az általuk e feladatok ellátása során szerzett információknak nem kell az ezen irányelvben meghatározott bejelentési kötelezettségek hatálya alá tartozniuk.
- (11) Kifejezetten fontos kiemelni, hogy a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó „adóbűncselekmények” a módosított FATF-ajánlásokkal összhangban bekerültek a „büntetendő cselekmény” ezen irányelvben található tág fogalom meghatározásába. Tekintve, hogy az egyes tagállamokban eltérő adóbűncselekmények lehetnek az ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének f) pontjában említett szankciókkal büntetendő cselekmények, az adóbűncselekmények fogalmának a nemzeti jogban szereplő meghatározása a különböző tagállamokban eltérhet egymástól. Az adóbűncselekmények fogalmának a tagállamok nemzeti jogában szereplő meghatározásainak az összehangolása ugyan nem cél, a tagállamoknak azonban – a nemzeti joguk szerinti lehető legnagyobb mértékben – lehetővé kell tenniük az uniós pénzügyi információs egységek közötti információcserét és segítségnyújtást.
- (12) Szükség van azoknak a természetes személyeknek az azonosítására, akik valamely jogi entitásnak a tulajdonosai, vagy afölött irányítást gyakorolnak. A tényleges átláthatóság biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a területükön bejegyzett vagy bármely más mechanizmus útján létrehozott jogi személyeknek a lehető legnagyobb része az irányelv hatálya alá tartozzon. Bár a meghatározott részvényesi vagy tulajdonosi részesedés arányának ismerete nem eredményezi automatikusan a tényleges tulajdonos személyének megállapítását, ez is egy olyan bizonyító tényező, amelyet – más tényezőkkel együtt – figyelembe kell venni. A tagállamok mindazonáltal dönthetnek úgy, hogy egy alacsonyabb százalékos arányú részesedés is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra.
- (13) A tényleges tulajdonosok azonosítását és kilétét igazoló ellenőrzését adott esetben ki kell terjeszteni az olyan jogi entításokra, amelyek tulajdonosai más jogi entításoknak, a kötelezett szolgáltatóknak pedig azon természetes személy(ek)et kell felkutatniuk, aki(k) tulajdonosi érdekeltségen keresztül vagy más módon végső irányítást gyakorol(nak) azon jogi entitás fölött, amely az ügyfelük. A más módon gyakorolt irányítás magában foglalhatja többek között az összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatások elkészítésének céljából alkalmazott irányításra vonatkozó olyan kritériumokat, mint például a részvényesi megállapodás útján gyakorolt irányítás, a meghatározó befolyás gyakorlása vagy a vezető tisztségviselő(k) kinevezésére vonatkozó hatáskör. Előfordulhatnak olyan esetek, amikor nem azonosítható olyan természetes személy, aki valamely jogi entitás végső tulajdonosa lenne vagy végső irányítást gyakorolna fölötté. Az ilyen kivételes esetekben a kötelezett szolgáltatók a vezető tisztségviselő(ke)t tekinthetik a tényleges tulajdonos(ok)nak, ha már minden más azonosítási módot kimerítettek, és feltéve, hogy nincs ok a gyanúra.
- (14) A tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos és naprakész információ szükségessége alapvető tényező azon bűnözők felderítése során, akik kilétüket egyébként valamely társasági struktúra mögé rejthetik. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti jognak megfelelően a területükön létrehozott szervezetek – az olyan alapvető információkon túl, mint például a vállalat neve és címe, valamint az alapítást és a jog szerinti tulajdonosi szerkezetet tanúsító okirat – megfelelő, pontos és naprakész információkat szerezzenek a tényleges tulajdonosokról, és ezeket az információkat megőrizték. A jogi entitásokkal való visszaélések elleni küzdelmet elősegítő nagyobb átláthatóság érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat a vállalaton kívül található központi nyilvántartásban tárolják, az uniós joggal teljes összhangban. Erre a célra a tagállamok számára lehetővé kell tenni egy központi, a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat összegyűjtő adatbázis, vagy a cégnyilvántartás, illetve valamely más központi nyilvántartás használatát. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy határozhassanak, hogy a kötelezett szolgáltatók feladata a nyilvántartás kitöltése. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezek az információk minden esetben elérhetőek legyenek az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek számára, továbbá hogy azokat átadják a kötelezett szolgáltatóknak, amikor azok ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tesznek. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy azok az egyéb személyek, akik a pénzmossás, a terrorizmusfinanszírozás és az ezekhez kapcsolódó adóbűncselekmények – például a korrupció, az adóbűncselekmények és a csalás – tekintetében jogos érdeküket igazolni tudják, az adatvédelmi szabályokkal összhangban

hozzáférhessenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz. Azoknak a személyeknek, akik jogos érdeküket igazolni tudják, hozzáférést kell biztosítani a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó – megfelelő mélységű – információkhoz.

- (15) Az említett célból a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően az ebben az irányelvben előírt hozzáférésnél szélesebb körű hozzáférést engedélyezhetnek.
- (16) A tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz kellő időben való hozzáférést oly módon kell biztosítani, hogy elkerülhető legyen az érintett vállalat figyelmeztetésének a kockázata.
- (17) A jogi formák különböző típusai közötti egyenlő feltételek biztosítása érdekében a vagyonkezelőknek is információkat kell szerezniük a tényleges tulajdonosokra vonatkozóan, és ezeket az információkat meg kell őrizniük és át kell adniuk az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tevő kötelezett szolgáltatóknak, valamint továbbítaniuk kell az információkat a központi nyilvántartásba vagy központi adatbázisba, továbbá nyilatkozniuk kell státusukról a kötelezett szolgáltatók felé. A fentiekkel megegyező követelményeknek kell vonatkozniuk az olyan jogi entitásokra is, mint például az alapítványok és a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások.
- (18) Ezen irányelv a hatálya alá tartozó kötelezett szolgáltatók által végzett olyan tevékenységekre is alkalmazandó, melyeket az interneten keresztül folytatnak.
- (19) Az új technológiák idő- és költséghatékony megoldásokat kínálnak mind a vállalkozások, mind az ügyfelek számára, és ezért a kockázateértékelés során célszerű figyelembe venni őket. Az illetékes hatóságoknak és a kötelezett szolgáltatóknak proaktívan kell fellépniük a pénzmosás új és innovatív módszerei ellen.
- (20) Az Uniónak az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) irányító testületeiben lévő képviselőit ösztönözni kell ezen irányelv végrehajtására, és az irányelvnek érvényt szerző, az EBRD weboldalán megjelentetett részletes eljárásokat tartalmazó pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni politika közzétételére.
- (21) Aggályokra ad okot a szerencsejáték-ágazat által nyújtott szolgáltatásoknak a büntetendő cselekményből származó jövedelem tisztára mosása céljára történő felhasználása. A szerencsejáték-ágazattal összefüggő kockázatok enyhítése érdekében ezen irányelvnek ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását kell előírni a nagyobb kockázatot jelentő szerencsejátékok szervezői számára azon egyedi ügyletek esetén, amelyek összege legalább 2 000 EUR. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kötelezett szolgáltatók azonos kűszöbértéket alkalmaznak a nyereményfelvétel, a pénzbeli tétek – ideértve a szerencsejáték-zsetonok vásárlását és beváltását is – illetve a kettő együttes fennállása esetében. A fizikai létesítményekkel, így kaszinókkal és játéktérrel rendelkező szerencsejáték-szervezőknek biztosítaniuk kell, hogy az ügyfél-átvilágítás, amennyiben a létesítmény bejáratánál történik, összekapcsolható legyen az ügyfél által az említett létesítményben végrehajtott ügyletekkel. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a bizonyítottan alacsony kockázatú helyzetekben mentességet biztosítsanak bizonyos szerencsejáték szolgáltatásoknak az ezen irányelvben meghatározott követelmények közül néhány vagy valamennyi alól. A tagállamok csak szigorúan korlátozott és indokolt körülmények között vehetik fontolóra a mentességek alkalmazását, és csak abban az esetben, ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a kockázata alacsonynak tekinthető. A mentességekkel kapcsolatban egyedi kockázateértékelést kell végezni, melynek során mérlegelni kell, hogy az érintett ügyletek milyen fokú kockázatot jelentenek. A mentességekről értesíteni kell a Bizottságot. A tagállamoknak a kockázateértékelésben ki kell térniük arra, hogy milyen módon vették figyelembe a Bizottság által a szupranacionális kockázateértékelés keretében kiadott jelentések vonatkozó megállapításait.
- (22) A pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a kockázata nem minden esetben ugyanolyan mértékű. Ennek megfelelően teljes körű kockázatalapú megközelítést kell alkalmazni. A kockázatalapú megközelítés nem tekintendő a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók részére biztosított túlzottan megengedő lehetőségnek. Sokkal inkább a tényeken alapuló döntéshozatal alkalmazását jelenti az Uniót és az Unióban tevékenykedő szereplőket fenyegető pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok célzottabb kezelése érdekében.
- (23) A felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítása, értelmezése és csökkentése érdekében a tagállamoknak és az Uniónak szükségük van a kockázatalapú megközelítés alátámasztására. A kockázatazonosítás szupranacionális megközelítésének fontosságát nemzetközi szinten is felismerték, és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudgij-hatóság) (EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudgij-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) meg kell bízni azzal a feladattal, hogy vegyes bizottságuk útján adjanak véleményt az uniós pénzügyi ágazatot érintő kockázatokról.

- (24) A Bizottság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy megvizsgálja azokat a konkrét, határokon átnyúló fenyegetéseket, amelyek hatással lehetnek a belső piacra, és amelyeket az egyes tagállamok nem tudnak azonosítani, illetve amelyekkel szemben nem tudnak eredményesen küzdeni. A Bizottságot ezért meg kell bízni azzal a feladattal, hogy koordinálja a határokon átnyúló tevékenységekkel összefüggő kockázatok értékelését. E folyamat sikere szempontjából alapvető fontosságú az olyan megfelelő szakértők bevonása, mint például a pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással foglalkozó szakértői csoport, valamint a pénzügyi információs egységek és – adott esetben – más uniós szintű szervek képviselői. A folyamat tekintetében továbbá fontos információforrást jelentenek a nemzeti kockázatértékelések és a tagállami tapasztalatok. A határokon átnyúló fent említett kockázatoknak a Bizottság általi értékelése nem járhat együtt személyes adatok kezelésével. Az adatokat minden esetben teljes mértékben anonimizálni kell. A nemzeti és az uniós adatvédelmi felügyeleti hatóságokat csak abban az esetben kell bevonni, ha a pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok értékelése magánszemélyek magánéletének, illetve adatainak a védelmét érinti.
- (25) A kockázatértékelés eredményeit adott esetben időben a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátani, hogy azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni tudják saját kockázataikat.
- (26) Ezen túlmenően, az uniós szintű kockázatok magasabb fokú azonosítása, értelmezése, kezelése és csökkentése érdekében a tagállamoknak a kockázatértékeléseik eredményeit meg kell osztaniuk egymással, a Bizottsággal, az EBH-val, az EIOPA-val és az ESMA-val (a továbbiakban: a felügyeleti hatóságok).
- (27) Ezen irányelv alkalmazása során helyénvaló figyelembe venni az irányelv hatálya alá tartozó kisebb méretű kötelezett szolgáltatók jellemzőit és szükségleteit, és olyan elbánást kell biztosítani, amely megfelel a konkrét igényeknek és üzleti tevékenységük jellegének.
- (28) Az uniós pénzügyi rendszer és a belső piac megfelelő működésének a pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással szembeni védelme érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azoknak a harmadik országbeli joghatóságoknak az azonosítása céljával, amelyeknek a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit stratégiai hiányosságok jellemzik (a továbbiakban: kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok). A pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos veszélyek változó természete – kiegészülve a bűnözők rendelkezésére álló technológiák és eszközök folyamatos fejlődésével – a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok tekintetében szükségessé teszi a jogi keret gyors és folyamatos kiigazítását a meglévő kockázatok eredményes kezelése és az új kockázatok kialakulásának megakadályozása érdekében. A Bizottságnak figyelembe kell vennie a pénzmosság megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén a illetékes nemzetközi szervezetektől és standardalkotó intézményektől érkező olyan információkat, mint például a nyilvános FATF-nyilatkozatok, a kölcsönös értékelési jelentések vagy részletes értékelési jelentések, illetve a közzétett nyomkövetési jelentések, és adott esetben az ezekben esetlegesen bekövetkező változások alapján ki kell igazítani a saját értékeléseit.
- (29) A tagállamoknak elő kell írniuk legalább azt, hogy a kötelezett szolgáltatók fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak abban az esetben, ha a Bizottság által azonosított, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban letelepedett természetes személyek vagy jogi entitásokkal kapcsolatosan járnak el. Meg kell tiltani a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban letelepedett harmadik felekre való hagyatkozást is. A listán nem szereplő országokra nem lehet automatikusan úgy tekinteni, hogy azok rendelkeznek a pénzmosság megelőzését és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó hatékony rendszerekkel, és az ilyen országokban letelepedett természetes személyeket és jogi entitásokat pedig kockázatrészékenység alapján kell értékelni.
- (30) A kockázatok jellege változó, a változók pedig önmagukban vagy egymással ötvözve növelhetik vagy csökkenthetik a felmerülő potenciális kockázatot, és ennek folytán hatással vannak a megelőző intézkedésekre, például az ügyfél-átvilágítási intézkedésekre megfelelő szintjére. Így bizonyos körülmények között fokozott átvilágítást kell alkalmazni, míg más esetekben egyszerűsített átvilágítás is elegendő lehet.
- (31) Fel kell ismerni, hogy bizonyos helyzetek nagyobb kockázatot jelentenek a pénzmosság vagy a terrorizmusfinanszírozás szempontjából. Bár minden ügyfél kilétét és üzleti profilját meg kell állapítani, vannak olyan esetek, amikor különösen szigorú ügyfél-azonosítási és az ügyfelek kilétét igazoló ellenőrzési eljárásokra van szükség.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (32) Ez különösen igaz az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatokban, akik uniós vagy nemzetközi szinten fontos közhivatalt töltenek vagy töltöttek be és különösen az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatokban, akik olyan országokból származnak, ahol elterjedt a korrupció. Az ilyen kapcsolatok különösen a pénzügyi ágazatot tehetik ki jelentős, a megítélését érintő és jogi kockázatoknak. A korrupció elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítés is indokolja az ilyen személyek esetében alkalmazott különös figyelmet, valamint a megfelelő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását az olyan személyekre vonatkozóan, akiket hazai szinten vagy külföldön jelentős hivatal ellátásával bíztak meg, illetve akik nemzetközi szervezetek vezető személyiségei.
- (33) A politikai közszereplőkkel kapcsolatos előírások megelőző és nem büntető jellegűek, és azok nem jelenthetik a politikai közszereplők büntetendő cselekmény érintettjeként való megbélyegzését. Valamely személlyel való üzleti kapcsolat létesítésének visszautasítása csupán azon az alapon, hogy az adott ügyfél kiemelt közszereplőnek minősül, ellentétben ezen irányelv, valamint a FATF által megfogalmazott felülvizsgált ajánlások betűjével és szellemével.
- (34) A vezető tisztségviselők által az üzleti kapcsolat létesítéséhez adott jóváhagyásnak a megszerzése nem teszi szükségessé minden esetben az igazgatótanács jóváhagyását. Indokolt, hogy a jóváhagyást olyan személy is megadhatja, aki megfelelő ismeretekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az intézmény milyen mértékben van kitéve a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás jelentette kockázatoknak, valamint megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon.
- (35) Annak érdekében, hogy elejét lehessen venni az ügyfél-azonosítási eljárás újbóli lefolytatásának, amely üzleti késedelmekhez és a hatékonyság csökkenéséhez vezet, helyénvaló megfelelő biztosítékok mellett engedélyezni az olyan ügyfelek kötelezett szolgáltató általi befogadását, akiknek az azonosítását máshol már elvégezték. Azokban az esetekben, amikor valamely kötelezett szolgáltató harmadik személyre hagyatkozik, az ügyfél-átvilágításnak azon kötelezett szolgáltató végső felelősségének kell maradnia, amelynek az ügyfelet befogadják. A harmadik személy vagy az a személy, aki az ügyfél befogadását végezte, az ügyféllel való, ezen irányelv hatálya alá tartozó kapcsolata erejéig továbbra is felel az ezen irányelvben foglalt előírások betartásáért, beleértve a gyanús ügyletek bejelentésére és a nyilvántartások tárolására vonatkozó kötelezettségét is.
- (36) A kötelezett szolgáltatók és az irányelv hatálya alá nem tartozó külső természetes vagy jogi személyek között fennálló, szerződésen alapuló meghatalmazotti vagy kiszervezési kapcsolat esetében a kötelezett szolgáltató részeként tevékenykedő meghatalmazottakra vagy a kiszervezett szolgáltatás nyújtójára vonatkozó bármely, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggő kötelezettség kizárólag a felek közötti szerződésen alapulhat, nem pedig ezen az irányelven. Az ezen irányelvnek való megfelelés felelősségének ezért továbbra is elsődlegesen a kötelezett szolgáltatót kell terhelnie.
- (37) Valamennyi tagállam létrehozott vagy létre kell hoznia működési szempontból független és autonóm pénzügyi információs egységeket a kapott információk annak céljából történő gyűjtésére és elemzésére, hogy a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megakadályozása és az ellenük való küzdelem érdekében megállapítsa az összefüggést a gyanús ügyletek és az azok mögött húzódó büntetendő cselekmények között. A működési függetlenség és autonómia azt jelenti, hogy a pénzügyi információs egységeknek rendelkezniük kell a feladataik önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, az arra vonatkozó önálló döntéshozatalt is beleértve, hogy szükség van-e bizonyos meghatározott információk elemzésére, igénylésére, illetve továbbítására. A gyanús ügyleteket és a pénzmosásra, a kapcsolódó alaphüvelykekre vagy a terrorizmus finanszírozására vonatkozó más információkat jelenteni kell a pénzügyi információs egységnek, amelynek országos központként kell működnie az információk fogadása és elemzése, valamint az elemzéseik eredményének az illetékes hatóságokhoz történő továbbítása tekintetében. Minden gyanús ügyletet jelenteni kell az összeg nagyságától függetlenül, ideértve a megkísérelt, de végre nem hajtott ügyleteket is. A bejelentett információk küszöbértéken alapuló információkat is tartalmazhatnak.
- (38) A gyanús ügyletek végrehajtásának általános tilalmától eltérve, a kötelezett szolgáltatók az illetékes hatóságok értesítését megelőzően végrehajthatják a gyanús ügyleteket, ha a végrehajtás elmaradása lehetetlen, vagy valószínűleg akadályozná egy feltételezett pénzmosási vagy terrorizmus finanszírozását szolgáló művelet kedvezményezettjeinek felderítését. Ez azonban nem érinti a tagállamok által vállalt azon nemzetközi kötelezettségeket, hogy a terroristák, terrorista szervezetek vagy a terrorizmust finanszírozó személyek pénzeszközeit és vagyoni eszközeit az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak megfelelően haladéktalanul befagyasszák.
- (39) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos kötelezett szolgáltatók számára megfelelő önszabályozó testületet jelöljenek ki a pénzügyi információs egység helyett első körben tájékoztatandó hatóságként. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban az első körben az önszabályozó testületnek történő jelentéstétel fontos biztosítékot jelent a jogászokra alkalmazandó bejelentési kötelezettségekkel kapcsolatos alapvető jogok védelmének fenntartása szempontjából. A tagállamoknak rendelkezniük kell a szakmai titoktartás, az információk bizalmas jellege és a magánélet védelme biztosításának módjáról, illetve az ehhez szükséges eszközökről.
- (40) Amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy ilyen önszabályozó testületet jelöl ki, engedélyezheti vagy előírhatja a testületnek, hogy az általuk képviselt személyektől kapott információt ne továbbítsa a pénzügyi

információs egység felé amennyiben az ilyen információt valamely ügyfelük hozta tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerezték be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviselésének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor

- (41) A pénzmosásra utaló gyanúról bejelentést tevő munkavállalókat számos esetben érte fenyegetés vagy ellenséges fellépés. Bár ez az irányelv nem avatkozhat be a tagállamok igazságszolgáltatási eljárásaiba, rendkívül fontos, hogy e kérdést rendezzék annak érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszer hatékonysága biztosítva legyen. A tagállamoknak tisztában kell lenniük ezzel a problémával, és minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy megvédjék a magánszemélyeket – köztük a kötelezett szolgáltatók alkalmazottait és képviselőit – az ilyen fenyegetésektől és ellenséges fellépésektől, továbbá nemzeti jogukkal összhangban megfelelő védelmet kell biztosítaniuk az említett személyek számára, különösen a személyes adataik védelméhez való joguk és a hatékony jogi védelemhez és képviseléshez való joguk tekintetében.
- (42) A személyes adatok ezen irányelv céljaira történő kezelésére a nemzeti jogba átültetett 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó. A személyes adatoknak az uniós intézmények és szervek általi, ezen irányelv céljaira történő kezelésére a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alkalmazandó. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el. Ezen irányelv nem érinti a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmét, ideértve a nemzeti jogba átültetett 2008/977/IB tanácsi kerethatározat⁽³⁾ rendelkezéseit.
- (43) Alapvető fontosságú, hogy az irányelvnek és a felülvizsgált FATF ajánlásainak az összehangolását az uniós jogszabályoknak – különösen az uniós adatvédelmi jog és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogok védelme tekintetében – teljes mértékben megfelelve végezzék. Ezen irányelv végrehajtásának egyes aspektusai adatok gyűjtését, elemzését, tárolását és megosztását foglalják magukban. A személyes adatok említett kezelését az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett, kizárólag az ezen irányelvben rögzített célokra, illetve az irányelv által előírt tevékenységekre vonatkozóan indokolt engedélyezni, beleértve az ügyfél-átvilágítás végrehajtását, a folyamatos monitoringot, a szokatlan és gyanús ügyletekkel kapcsolatos nyomozást és azok bejelentését, valamely jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosának azonosítását, a politikai közszereplők azonosítását, továbbá az információk illetékes hatóságok, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények és egyéb kötelezett szolgáltatók általi megosztását. A kötelezett szolgáltatók a személyes adatok összegyűjtését és ezt követő kezelését szigorúan csak az irányelv előírásainak betartásához szükséges mértékig végezhetik el, és a személyes adatok nem kezelhetők tovább olyan módon, amely összeegyeztethetetlen az említett céllal. Szigorúan meg kell tiltani mindenekelőtt a személyes adatok kereskedelmi célból történő további kezelését.
- (44) A felülvizsgált FATF által megfogalmazott ajánlások szerint az illetékes hatóságokkal való teljes körű együttműködés érdekében, továbbá annak érdekében, hogy a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a megelőzése, felderítése, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozás céljaira az illetékes hatóságok által benyújtott tájékoztatási kérelmeknek mielőbb eleget tudjanak tenni, a kötelezett szolgáltatóknak legalább öt éven át meg kell őrizniük az ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében tudomásukra jutott, szükséges információkat, valamint az ügyletek adatait. Az eltérő módszerek alkalmazásának elkerülése, továbbá a személyes adatok védelmére és a jogbiztonságra vonatkozó előírások teljesítése érdekében ezt a tárolási időszakot az üzleti kapcsolat végét, illetve az alkalmi ügylet befejezését követő öt éves időtartamban kell meghatározni. Amennyiben azonban a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a megelőzése, felderítése, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozás céljaira ez szükséges, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a nemzeti büntetőjognak a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozások és jogi eljárások esetén alkalmazandó, a bizonyítékokra vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül – a szükségesség és arányosság értékelését követően lehetővé tegyék vagy előírják az adatok további, öt évet meg nem haladó időtartamra történő tárolását. A tagállamoknak elő kell írniuk az adatok biztonságát szavatolni hivatott egyedi biztosítékok bevezetését, és rendelkezniük kell arról, hogy mely személyek vagy személyek mely kategóriái, illetve mely hatóságok rendelkezhetnek kizárólagos hozzáféréssel a tárolt adatokhoz.
- (45) Annak érdekében, hogy az ezen irányelvnek a tagállamok nemzeti jogrendjébe való átültetésének időtartama alatt biztosítható legyen a megfelelő és hatékony igazságszolgáltatás, továbbá hogy az irányelvet zökkenőmentesen együtt lehessen alkalmazni a tagállamok nemzeti eljárásjogával, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2008/977/IB kerethatározata (2008. november 27.) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

lehetséges eseteinek megelőzése, felderítése vagy az ezekkel kapcsolatos nyomozások céljából végzett, a tagállamokban az irányelv hatálybalépésekor folyamatban lévő jogi eljárásokat érintő információkat és dokumentumokat a hatálybalépés napjától számított öt éven át kell tárolni, mely időszak további öt évre meghosszabbítható.

- (46) Az ezen irányelv alkalmazásában kezelt személyes adatokra vonatkozik az érintettnek az adathoz való hozzáférési joga. Az érintettnek a gyanús ügyletekhez kapcsolódó bejelentésekben foglalt bármely információkhoz való hozzáférése azonban súlyosan aláásná a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságát. Ezért a 95/46/EK irányelv 13. cikkével, illetve adott esetben a 45/2001/EK rendelet 20. cikkével összhangban indokolt lehet e jog alól kivételeket tenni vagy e jogot korlátozni. Az érintettnek jogában áll kérelmeznie, hogy a 95/46/EK irányelv 28. cikkében említett valamely felügyelő hatóság, vagy adott esetben az európai adatvédelmi biztos ellenőrizze az adatkezelés jogszerűségét, továbbá joga van az említett irányelv 22. cikkében említett jogorvoslathoz. A 95/46/EK irányelv 28. cikkében említett felügyelő hatóság hivatalból is eljárhat. A hozzáférési jogot érintő korlátozások sérelme nélkül indokolt, hogy a felügyelő hatóság tájékoztathassa az érintettet arról, hogy a felügyelő hatóság valamennyi szükséges ellenőrzést elvégezte, továbbá arról, hogy milyen eredménnyel zárult az adatkezelés jogszerűségének a vizsgálata.
- (47) Azok a személyek, akik vagy amelyek valamely hitelintézet vagy pénzügyi intézmény számára szerződés alapján kizárólag papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, valamint azon személyek, akik vagy amelyek a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények számára a pénzeszközök továbbításával kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb támogató rendszert, illetve elszámolási és kiegyenlítési rendszert működtetnek, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (48) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzetközi probléma, és az ellenük folytatott küzdelemnek globálisnak kell lennie. Amennyiben az uniós hitelintézetek és pénzügyi intézmények olyan harmadik országokban rendelkeznek fióktelepekkel és leányvállalatokkal, amelyekben az e területre vonatkozó követelmények enyhébbek, mint az adott tagállamban, az egy intézményen vagy intézménycsoporton belül túlzottan eltérő előírások alkalmazásának elkerülése érdekében ezen fióktelepek és leányvállalatok vonatkozásában az uniós előírásokat kell alkalmazniuk, vagy ha ez nem lehetséges, akkor értesíteniük kell a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait.
- (49) A kötelezett szolgáltatók számára – ahol ez alkalmazható – visszajelzést kell adni a gyanús ügylettekkel összefüggésben általuk tett bejelentések hasznosságáról és az azok nyomán hozott intézkedésekről. Ennek lehetővé tétele érdekében és azért, hogy ellenőrizhető legyen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik eredményessége, a tagállamoknak erre vonatkozó statisztikákkal kell rendelkezniük és ezek minőségét folyamatosan fejleszteniük kell. Az uniós szinten gyűjtött statisztikai adatok minőségének és összhangjának további javítása érdekében a Bizottságnak nyomon kell követnie a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem alakulását az Unióban, és rendszeresen áttekintést kell közzétennie.
- (50) Amennyiben a tagállamok előírják a területükön fióktelepnek nem minősülő telephellyel rendelkező olyan elektronikus pénz-kibocsátók és pénzforgalmi szolgáltatók számára, amelyeknek a főirodája valamely másik tagállamban van, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön, lehetővé kell tenni számukra annak előírását, hogy a kinevező intézmény nevében eljáró központi kapcsolattartó pont gondoskodjon arról, hogy a telephelyek betartsák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályokat. Ezen túlmenően, a tagállamoknak – többek között a megfelelő felügyelet elvégzésének az elősegítése révén – biztosítaniuk kell, hogy ez a követelmény arányos legyen, és ne lépje túl a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartására vonatkozó célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (51) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzváltó irodák, a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők, illetve társasági szolgáltatók vagy a szerencsejáték-szervezők tekintetében az e szervezetek üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek, valamint az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai alkalmas és megfelelő személyek legyenek. Az adott személyek alkalmasságának és megfelelőségének minimális feltételeit annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy ezáltal megakadályozható legyen, hogy e szervezeteket a vezetőik, illetve tényleges tulajdonosaik visszaélések elkövetése céljára használják fel.
- (52) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között meghatalmazottak hálózatan keresztül – telephelyet működtet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a feladata kell, hogy legyen annak felügyelete, hogy a kötelezett szolgáltató alkalmazza-e a csoport minden tagjára kiterjedő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikákat és eljárásokat. Ennek keretében helyszíni látogatásokra is sor kerülhet a másik tagállamban található telephelyeken. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának szorosan együtt kell működnie a fogadó tagállam illetékes hatóságával, és tájékoztatnia kell az utóbbit minden olyan kérdéstről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a telephely megfelel-e a fogadó tagállamban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében meghatározott szabályoknak.

- (53) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között meghatalmazottak vagy a 2009/110/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban elektronikus pénzt értékesítő személyek hálózatán keresztül – telephelyet működtet, továbbra is a fogadó tagállam illetékes hatósága felel annak biztosításáért, hogy a telephely megfeleljen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak, adott esetben többek között helyszíni vizsgálatok és külső monitoring révén, valamint az említett követelmények súlyos megsértése esetén megfelelő és arányos intézkedések meghozatalával. A fogadó tagállam illetékes hatóságának szorosan együtt kell működnie a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával, és tájékoztatnia kell az utóbbit minden olyan kérdésről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a kötelezett szolgáltató hogyan alkalmazza a csoportnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikáit és eljárásait. A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok azonnali orvoslást igénylő súlyos megsértésének a felszámolása érdekében a fogadó tagállam illetékes hatósága számára lehetővé kell tenni, hogy olyan megfelelő és arányos átmeneti korrekciós intézkedéseket alkalmazzon, amelyeket hasonló körülmények között a hatáskörükbe tartozó kötelezett szolgáltatókra kell alkalmazniuk az ilyen súlyos hiányosságok orvoslása érdekében, adott esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a segítségével vagy azzal együttműködésben.
- (54) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás transznacionális jellegére tekintettel rendkívül fontos a pénzügyi információs egységek közötti koordináció és együttműködés. Az ilyen jellegű koordináció és együttműködés javítása és különösen annak biztosítása érdekében, hogy a gyanús ügyletekről tettbe jelentések eljussanak azon tagállam pénzügyi információs egységéhez, amely számára azok a leghasznosabbak, ezen irányelvnek részletes szabályokat határoz meg.
- (55) Az Unió Pénzügyi Információs Egységek Platformja a pénzügyi információs egységek képviselőiből álló, 2006 óta működő informális csoport, amelynek célja, hogy elősegítse a pénzügyi információs egységek közötti együttműködést és az együttműködéssel kapcsolatos olyan kérdésekről történő eszmecsere, mint például a pénzügyi információs egységek közötti, valamint a pénzügyi információs egységek és harmadik országok pénzügyi információs egységei közötti hatékony nemzetközi együttműködés, a határokon átnyúló ügyek közös elemzése, továbbá a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzeti és nemzetközi szintű kockázatainak értékelése szempontjából fontos trendek és tényezők.
- (56) Az uniós pénzügyi információs egységek közötti információcsere javítása kiemelt jelentőségű a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás transznacionális jellegének kezelése szempontjából. A tagállamoknak ösztönözniük kell az információcserére szolgáló biztonságos eszközök – különösen a decentralizált számítógépes hálózat (a továbbiakban: a FIU.net) vagy annak utódja, valamint az e hálózat által kínált módszerek – használatát. Engedélyezni kell a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, további feldolgozásnak alá nem vetett és nem továbbított információknak a pénzügyi információs egységek közötti, elemzési célokból történő előzetes cseréjét, feltéve, hogy az ilyen információcsere nem ütközik a nemzeti jog alapvető elveibe. A pénzügyi információs egységek megállapítása szerint potenciálisan adóüncselekményekhez kapcsolódó ügyekre vonatkozó információcsere nem érintheti az adózás területén folytatott olyan információcserét, amelyre a 2011/16/EU tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően, illetve az adóügyekben folytatott információcserére és igazgatási együttműködésre vonatkozó nemzetközi előírásoknak megfelelően került sor.
- (57) Annak érdekében, hogy képesek legyenek teljes mértékben és gyorsan reagálni a pénzügyi információs egységektől érkező megkeresésekre, a kötelezett szolgáltatóknak rendelkezniük kell olyan hatékony rendszerekkel, amelyek segítségével teljes körűen, időben, biztonságos és a bizalmasságot garantáló csatornákon keresztül hozzáférhetnek az olyan üzleti kapcsolatokra vonatkozó információkhoz, amelyeket meghatározott természetes vagy jogi személyekkel tartanak vagy tartottak fenn. Az uniós és a nemzeti joggal összhangban a tagállamok fontolóra vehetik például a bankügyletek nyilvántartására vonatkozó rendszerek vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszerek létrehozását, ami – adott esetben a bírósági engedélyezés sérelme nélkül – biztosítaná a pénzügyi információs egységek számára a bankszámlákkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférést. A tagállamok mérlegelhetik továbbá olyan mechanizmusok kidolgozását, amelyek célja annak biztosítása, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek olyan eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik a vagyoni eszközöknek a tulajdonos előzetes értesítése nélküli azonosítását.
- (58) A tagállamoknak ösztönözniük kell az illetékes hatóságokat arra, hogy ezen irányelv alkalmazásában gyors, konstruktív és hatékony módon biztosítsák a lehető legszélesebb körű, határokon átnyúló együttműködést, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó szabályok vagy eljárások sérelme nélkül. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen azt, hogy pénzügyi információs egységeik saját kezdeményezésre vagy kérésre egyaránt szabad információcserét folytassanak harmadik országok pénzügyi információs egységeivel, az uniós jogszabályokra, valamint a pénzügyi információs egységeket tömörítő Egmont Csoport által az információcserére vonatkozóan kidolgozott elvekre figyelemmel.
- (59) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fontosságának arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és intézkedéseket állapítsanak meg a nemzeti jogban az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések betartásának elmulasztása esetére. A tagállamoknak jelenleg tág lehetőségük van az alapvető megelőző rendelkezések megszegése tekintetében

⁽¹⁾ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

különböző közigazgatási szankciók és intézkedések alkalmazására. Ez a sokféleség hátrányos lehet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén tett erőfeszítések szempontjából és azzal a kockázattal jár, hogy az uniós fellépés elaprózottá válik. Ezen irányelvnek ezért egy sor olyan közigazgatási szankciót és intézkedést kell előírnia, amelyek minimális lehetőségként a tagállamok rendelkezésére állnak az ügyfél-átvilágítási intézkedésekhez, a nyilvántartáshoz, a gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentésekhez, valamint a kötelezett szolgáltatók belső ellenőrzéséhez kapcsolódó előírások súlyos, ismétlődő vagy rendszeres megsértése esetére. A szankciók és intézkedések körének kellően szélesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a tagállamok és az illetékes hatóságok számára, hogy figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók közötti különbségeket, különösen a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, valamint az egyéb kötelezett szolgáltatók esetében, tekintettel méretükre, jellemzőikre és tevékenységük jellegére. Ezen irányelv átültetése során a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelvvel összhangban kiszabott közigazgatási szankciók és intézkedések, valamint a nemzeti joggal összhangban kiszabott büntetőjogi szankciók ne sértsék a ne bis in idem elvet.

- (60) A kötelezett szolgáltatóknál vezetői feladatot ellátó vagy azok fölött más módon irányítást gyakorló személyek alkalmasságának az értékelése céljából a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre vonatkozó információk cseréjét a nemzeti jogba átültetett 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak ⁽¹⁾ és a 2009/316/IB tanácsi határozatnak ⁽²⁾, valamint a nemzeti jog egyéb vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell végrehajtani.
- (61) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályozástechnikai standardoknak biztosítaniuk kell a következetes harmonizációt és a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne a felügyeleti hatóságokat, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szervezeteket megbízni a Bizottsághoz benyújtandó olyan szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (62) A felügyeleti hatóságok által ezen irányelvnek megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadnia, az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban.
- (63) Figyelembe véve, hogy a 2005/60/EK és a 2006/70/EK irányelvet ezen irányelvnek megfelelően lényegesen és alapvetően kell módosítani, az egyértelműség és a következetesség érdekében a két irányelvet össze kell vonni és új irányelvvel kell felváltani.
- (64) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a pénzügyi rendszernek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás révén történő védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel a tagállamok által pénzügyi rendszereik védelme érdekében elfogadott egyedi intézkedések adott esetben esetleg nem lennének összhangban a belső piac működésével, valamint a jogállamiság és az uniós közrend szabályaival, az Unió szintjén azonban a fellépés léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (65) Az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Alapjogi Charta által elismert elveket, mindenekelőtt a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát, a megkülönböztetés tilalmát, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét, valamint a védelemhez való jogot.
- (66) A Chartának a mindenfajta megkülönböztetést tiltó 21. cikkével összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ennek az irányelvnek a végrehajtása az ügyfél-átvilágítással összefüggésben végzett kockázateértékelések tekintetében megkülönböztetés nélkül történjen.
- (67) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (68) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2013. július 4-én véleményt nyilvánított ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ A Tanács 2009/315/IB kerethatározata (2009. február 26.) a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról (HL L 93., 2009.4.7., 23. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2009/316/IB határozata (2009. április 6.) a 2009/315/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról (HL L 93., 2009.4.7., 33. o.).

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽⁴⁾ HL C 32., 2014.2.4., 9. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Tárgy, Hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

- (1) Ezen irányelv célja, hogy megelőzze az uniós pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználását.
- (2) A tagállamok biztosítják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás tilalmát.
- (3) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő szándékos elkövetői magatartás minősül pénzmosásnak:
- a) vagyon átalakítása vagy átruházása annak ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik, a vagyon jogellenes eredetének elrejtése vagy leplezése céljából, vagy az ilyen cselekmény elkövetésében részt vevő személy részére tevékenysége jogi következményeinek elkerüléséhez nyújtott segítség céljából;
 - b) a vagyon valódi jellegének, származásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak vagy tulajdonjogának titkolása vagy leplezése annak ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;
 - c) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata annak a szerzés időpontjában való ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;
 - d) az a), b) és c) pontban említett bármely cselekmény elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása.
- (4) A cselekmény akkor is pénzmosásnak minősül, ha a legalizálni kívánt vagyont eredményező cselekményeket más tagállam vagy egy harmadik ország területén hajtották végre.
- (5) Ezen irányelv alkalmazásában „terrorizmusfinanszírozás”: pénzeszközök bármely, közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt részben vagy egészben a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ 1–4. cikkében meghatározott bűncselekmények elkövetésére fogják felhasználni.
- (6) A (3) és a (5) bekezdésben említett cselekmények tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

2. cikk

- (1) Ez az irányelv a következő kötelezett szolgáltatókra alkalmazandó:
- 1. hitelintézetek;
 - 2. pénzügyi intézmények;
 - 3. a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:
 - a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók;
 - b) közjegyzők és a jogi hivatások más független képviselői, amennyiben azok akár az ügyfelük nevében és javára bármilyen pénzügyi vagy ingatlanügyletben eljárnak, akár ügyfelüknek az alábbiakra vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:
 - i. ingatlan vagy üzleti részesedés adásvétele;
 - ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek kezelése;
 - iii. bankszámlák, megtakarítási vagy értékpapírszámlák megnyitása vagy kezelése;

⁽¹⁾ A Tanács 2002/475/IB kerethatározata (2002. június 13.) a terrorizmus elleni küzdelemről (HL L 164., 2002.6.22., 3. o.).

- iv. társaságok létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges hozzájárulások megszervezése;
- v. bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók, társaságok, alapítványok vagy hasonló konstrukciók létesítése, működtetése vagy vezetése;
- c) az a) vagy b) pont hatálya alá nem tartozó, bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók;
- d) ingatlanügynökök;
- e) árukkal kereskedő más természetes vagy jogi személyek, amennyiben legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést teljesítenek vagy kapnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- f) szerencsejáték-szervezők.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a játékkaszinók kivételével és megfelelő kockázatértékelést követően bizonyos szerencsejátékok szervezőit részben vagy egészben mentesíthetik az ezen irányelvvel átültetett nemzeti rendelkezések alól az alapján, hogy e szolgáltatások jellege, illetve adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

A kockázatértékeléseik során figyelembe vett tényezők között a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy az érintett ügyletek milyen fokú kockázatot jelentenek, tekintetbe véve az alkalmazott fizetési módokat is.

A tagállamoknak a kockázatértékeléseikben ki kell térniük arra, hogy milyen módon vették figyelembe a Bizottság által a 6. cikk alapján kiadott jelentések vonatkozó megállapításait.

A tagállam által az első albekezdés alapján hozott döntésről, valamint az egyedi kockázatértékelésen alapuló indokolásról minden esetben értesíteni kell a Bizottságot. A Bizottság tájékoztatja az említett döntésről a többi tagállamot.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy pénzügyi tevékenységgel csak alkalmasszerűen vagy nagyon korlátozott mértékben foglalkozó természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek esetében alacsony a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a kockázata, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:

- a) a pénzügyi tevékenység abszolút értelemben korlátozott;
- b) a pénzügyi tevékenység ügyletenként korlátozott;
- c) nem a pénzügyi tevékenység az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége;
- d) a pénzügyi tevékenység kiegészíti az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenységét és közvetlenül kapcsolódik ahhoz;
- e) az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége nem az (1) bekezdés 3. pontjának a)–d) vagy f) pontjában említett tevékenység;
- f) a pénzügyi tevékenységet csak az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége ügyfeleinek nyújtják és nem általában a nyilvánosságnak ajánlják.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének 13. pontja szerinti készpénz-átutalási tevékenységgel foglalkozó természetes vagy jogi személyekre.

(4) A (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység teljes forgalma nem haladhat meg egy bizonyos küszöbértéket. E küszöbértéknek megfelelően alacsonynak kell lennie. E küszöbérték nemzeti szinten kell meghatározni, és a pénzügyi tevékenység típusától függően változik.

(5) A (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok ügyletenként és egyedi ügyletenként maximális küszöbértéket alkalmaznak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor. A maximális küszöbértéket a pénzügyi tevékenység típusától függően, nemzeti szinten kell meghatározni. A maximális küszöbértéknek kellően alacsonynak kell lennie annak biztosítása érdekében, hogy a kérdéses ügylettípusok pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás céljára gyakorlati szempontból ne legyenek alkalmasak, illetve hatékonyak, és nem haladhatja meg az 1 000 EUR-t.

(6) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység forgalma nem haladhatja meg az érintett természetes vagy jogi személy teljes forgalmának 5 %-át.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

(7) A pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának e cikk alkalmazásában történő értékelése során a tagállamok különös figyelmet fordítanak valamennyi olyan pénzügyi tevékenységre, amely esetében – jellegénél fogva – különösen valószínűnek tartják, hogy pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából felhasználják vagy visszaélnék vele.

(8) A tagállam által a (3) bekezdés alapján hozott döntésben fel kell tüntetni az alapjául szolgáló indokokat. A tagállamok a körülmények megváltozása esetén visszavonhatják az ilyen határozatokat. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezekről a határozatokról. A Bizottság tájékoztatja ezen határozatokról a többi tagállamot.

(9) A tagállamok kockázatalapú monitoring tevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk alapján hozott határozatok által nyújtott mentességekkel ne éljenek vissza.

3. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, ideértve annak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott, az Unióban található fióktelepeit, függetlenül attól, hogy a főirodája az Unión belül vagy harmadik országban található-e;
2. „pénzügyi intézmény”:
 - a) a hitelintézettől eltérő vállalkozás, amely a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenységet végez, beleértve a pénzváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is;
 - b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító, amennyiben az említett irányelv hatálya alá tartozó életbiztosítási tevékenységeket folytat;
 - c) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
 - d) a befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazó kollektív befektetési vállalkozás;
 - e) a 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 2. cikkének 5. pontjában meghatározott biztosítási közvetítő, amennyiben életbiztosítási és egyéb, befektetéshez kapcsolódó szolgáltatásokkal összefüggésben jár el, kivéve az említett cikk 7. pontjában meghatározott szerződéses biztosítási közvetítőt;
 - f) az a)–e) pontokban említett pénzügyi intézményeknek az Unióban található fióktelepei, függetlenül attól, hogy a főirodájuk valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e;
3. „vagyon”: mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikus és digitális is, amely bizonyítja az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy bennük lévő érdekeltséget;
4. „büntetendő cselekmény”: a következő súlyos bűncselekmények elkövetésében való mindenfajta bűnözői részvétel:
 - a) a 2002/475/IB kerethatározat 1–4. cikkében meghatározott cselekmények;
 - b) a kábítószeres és a pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ-egyezmény 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett bármely bűncselekmény;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/92/EK irányelve (2002. december 9.) a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

- c) a 98/733/IB tanácsi együttes fellépés ⁽¹⁾ 1. cikkében meghatározott bűnszervezetek tevékenységei;
- d) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény ⁽²⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében és 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő, legalább súlyosnak minősülő csalás;
- e) korrupció;
- f) minden olyan bűncselekmény – többek között a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó és a tagállamok nemzeti jogában meghatározott adóbűncselekmények –, amely esetében a maximálisan kiszabható büntetési tétel egy évnél hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás, illetve azon tagállamok esetében, amelyeknek a jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, minden olyan bűncselekmény, amely esetében a legalacsonyabb kiszabható büntetési tétel hat hónapnál hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás;
5. „önszabályozó testület”: olyan testület, amely egy bizonyos szakma gyakorlóit képviseli és részt vesz a szabályozásukban, egyes felügyeleti és monitoring típusú funkciók ellátásában, valamint a rájuk vonatkozó szabályok betartásában;
6. „tényleges tulajdonos”: minden olyan természetes személy, aki az ügyfél végső tulajdonosa, vagy végső irányítást gyakorol fölötté, és/vagy azon természetes személy(ek), aki(k)nek nevében valamely ügyletet végrehajtanak, vagy valamely tevékenységet folytatnak, beleértve legalább a következőket:
- a) gazdasági társaságok esetében:
- i. azon természetes személy(ek), aki(k) valamely jogi entitás részvényei vagy szavazati jogai megfelelő százalékanak, vagy megfelelő tulajdonosi érdekeltségnek közvetlen vagy közvetett tulajdonosaként – beleértve a bemutatóra szóló részvények birtoklását is –, illetve más módon gyakorolt irányítás révén a jogi személy végső tulajdonosa(i), vagy afölött végső irányítást gyakorol(nak), amennyiben ez a jogi személy nem a szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós jognak megfelelő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak, amelyek garantálják a tulajdonosi információk megfelelő szintű átláthatóságát.
- Közvetlen tulajdonlásra utal, ha valamely természetes személynek 25 % plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint 25 %-os tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Közvetett tulajdonlásra utal, ha természetes személy(ek) irányítása alatt álló valamely gazdasági társaságnak, vagy ugyanazon természetes személy(ek) irányítása alatt álló több gazdasági társaságnak 25 % plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint 25 %-os tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Ez nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy úgy döntsének, hogy az említetteknek alacsonyabb százalékarány is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra. A más módon gyakorolt irányítás meglete többek között a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 22. cikkének (1)–(5) bekezdésében szereplő kritériumokkal összhangban állapítható meg;
- ii. amennyiben valamennyi lehetőség kimerítése után az i. alpont alapján egyetlen személy sem határozható meg és nincs ok gyanúra, illetve ha bármilyen kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a meghatározott személy(ek) a tényleges tulajdonos(ok), akkor a vezető tisztségviselő(k) tisztét betöltő természetes személy(ek) tekintendő(k) tényleges tulajdonosnak; a kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük az i. alpont, valamint ezen alpont szerinti, a tényleges tulajdonos azonosítása érdekében meghozott intézkedésekről;
- b) bizalmi vagyonkezelés esetében:
- i. a vagyonrendelő;
- ii. a vagyonkezelő(k);
- iii. adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személy;
- iv. a kedvezményezettek; abban az esetben, ha a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személy hasznát élvező egyének kiléte még nincs meghatározva, azon személyek csoportja, akiknek legfőbb érdeke a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személy létrehozása, illetve működése;
- v. bármely más természetes személy, aki a kezelt vagyon felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon végső irányítást gyakorol;

⁽¹⁾ 1998. december 21-i 98/733/IB együttes fellépés, amelyet az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikke alapján fogadott el az Európai Unió tagállamaiban a bűnszervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításáról (HL L 351., 1998.12.29., 1. o.).

⁽²⁾ HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- c) jogi entitások, például alapítványok, valamint a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás esetében a b) pontban említettekhez hasonló pozíciót betöltő természetes személy(ek)e;
7. „bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltató”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik személyek részére bármely következő szolgáltatást üzletszerűen nyújtja:
- a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;
 - b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, személyegyesítő társaságban tagként vagy más jogi személyek esetében hasonló tisztségben folytatott tevékenység, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;
 - c) székhely, üzleti cím, levelezési vagy igazgatási cím, továbbá bármely más kapcsolódó szolgáltatás nyújtása társaság, személyegyesítő társaság vagy más jogi személy, illetve társulás jellegű jogi megállapodás részére;
 - d) kifejezett bizalmi vagyonkezelés vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás keretében vagyonkezelőként végzett tevékenység vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;
 - e) eljárás részvényesi meghatalmazottként olyan más személy javára, amely nem szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós joggal összhangban lévő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak, vagy annak megszervezése, hogy ilyen részvényesi meghatalmazottként eljárást más személy végezzen;
8. „levelezőbanki kapcsolatot”:
- a) banki szolgáltatások egy bank mint a levelező bank általi biztosítása egy másik bank mint válaszadó bank részére, beleértve többek között a folyó- és forrást jelentő egyéb számlák vezetését és egyéb szolgáltatásokat, mint például készpénzkezelés, nemzetközi pénzáttalálás, csekkelszámolás, az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák nyújtása és a devizaszolgáltatások;
 - b) kapcsolat egyes hitelintézetek között, egyes pénzügyi intézmények között, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, beleértve, amikor hasonló szolgáltatást nyújt egy levelező intézet egy válaszadó intézetnek, továbbá beleértve az értékpapírügyletek és pénzáttalások céljára kialakított kapcsolatokat is;
9. „kiemelt közszereplő”: olyan természetes személy, aki fontos közhivatalt tölt vagy töltött be, ideértve az alábbiakat:
- a) államfők, kormányfők, miniszterek és miniszterhelyettesek vagy államtitkárok;
 - b) országgyűlési képviselők vagy hasonló jogalkotó szervek tagjai;
 - c) a politikai pártok irányító szerveinek tagjai;
 - d) a legfelsőbb bíróságok, alkotmánybíróságok és magas rangú bírói testületek tagjai, akiknek a döntései ellen – kivételes körülményektől eltekintve –nem lehet fellebbezni;
 - e) a számvevőszékek és a központi bankok igazgatósági tagjai;
 - f) nagykövetek, ügyvivők és a fegyveres erők magas rangú tisztviselői;
 - g) állami tulajdonú vállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai;
 - h) nemzetközi szervezetek igazgatói, igazgatóhelyettesei, vezetőtestületi tagjai vagy ezzel egyenértékű funkciót betöltő személyek;
- Az a)–h) pontban említett közhivatalok egyikébe sem értendő bele a középvezetői és a beosztotti pozíciót betöltő személyek;
10. „családtagok” a következők:
- a) a kiemelt közszereplő házastársa vagy a kiemelt közszereplő házastársnak megfeleltethető hozzátartozója;
 - b) a kiemelt közszereplő gyermekei, azok házastársa, illetve a kiemelt közszereplő gyermekei házastársnak megfeleltethető hozzátartozója;
 - c) a kiemelt közszereplő szülei;

11. „közeli kapcsolatban álló személyek”:
- a) azon természetes személyek, akikről tudott, hogy a kiemelt közszereplővel közösen valamely jogi entitás vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosai vagy vele szoros üzleti kapcsolatban állnak;
 - b) azon természetes személyek, akik egyedüli tényleges tulajdonosai egy olyan jogi entitásnak vagy társulás jellegű jogi megállapodásnak, amelyről tudott, hogy valójában a kiemelt közszereplő javára hozták létre.
12. „vezető tisztségviselő”: olyan tisztségviselő vagy alkalmazott, aki megfelelő ismeretekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az intézmény milyen mértékben van kitéve pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak és megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon, de nem feltétlenül az igazgatótanács tagja;
13. „üzleti kapcsolat”: olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely a kötelezett szolgáltató szakmai tevékenységéhez kapcsolódik, és amely a kapcsolat létesítésekor tartósan mutatkozik;
14. „szerencsejáték szervezése”: olyan szolgáltatás, amely vagyoni értékkel bíró téttel játszott szerencsejátékot foglal magában, ideértve azokat is, amelyek esetében a készség is szerepet játszik, így a lottó- és kaszinójátékokat, a kártyajátékokat és a fogadást, mely szolgáltatások nyújtása valamely fizikai létesítményben, vagy bármely más távoli hozzáférést biztosító eszköz útján, például elektronikus módon, vagy más kommunikációs módszerrel és a szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére történik;
15. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalkozáscsoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint a 2013/34/EU irányelv 22. cikke szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások;
16. „elektronikus pénz”: 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz;
17. „fiktív bank”: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, illetve hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által folytatott tevékenységekkel megegyező tevékenységeket folytató intézmény vagy intézet, amelyet olyan államban jegyeztek be, amelyben nem rendelkezik érdemi ügyvitelt és vezetést magában foglaló fizikai jelenléttel, továbbá nincs kapcsolatban valamely szabályozott pénzügyi csoporttal.

4. cikk

(1) A tagállamok a kockázatalapú megközelítéssel összhangban biztosítják, hogy ezen irányelv hatálya részben vagy egészben kiterjedjen a 2. cikk (1) bekezdésében említett kötelezett szolgáltatóktól eltérő, olyan tevékenységeket folytató szakmákra és vállalkozáskategóriákra, amelyeknél különösen valószínű, hogy azokat pénzügyi célra vagy terrorizmus finanszírozására használják fel.

(2) Amennyiben egy tagállam ezen irányelv hatályát a 2. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő szakmákra vagy vállalkozáskategóriákra is kiterjeszti, erről a döntéséről tájékoztatja a Bizottságot.

5. cikk

A pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak, az uniós jog keretein belül.

2. SZAKASZ

Kockázatértékelés

6. cikk

(1) A Bizottság értékelést készít a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról.

A Bizottság e célból 2017. június 26-ig jelentést készít, amelyben feltárja, elemzi és értékeli a szóban forgó uniós szintű kockázatokot. Ezt követően a Bizottság két évente, illetve szükség esetén gyakrabban naprakészé teszi jelentését.

(2) Az első albekezdésben említett jelentés legalább a következő szempontokra terjed ki:

- a) a belső piac legnagyobb kockázatnak kitett területei;

- b) az egyes érintett ágazatokkal összefüggő kockázatok;
- c) az illegális bevételek tisztára mosására használt legelterjedtebb bűnözői eszközök.

(3) A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdésben említett jelentést, annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, értelmezéséhez, kezeléséhez és enyhítéséhez, valamint hogy lehetővé tegye a többi érdekelt fél, köztük a nemzeti jogalkotók, az Európai Parlament, a felügyeleti hatóságok és a pénzügyi információs egységek képviselői számára a kockázatok jobb megértését.

(4) A Bizottság ajánlást fogalmaz meg a tagállamoknak a feltárt kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekről. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereik keretében, erről értesítik a Bizottságot, és döntésüket indokolják.

(5) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül 2016. december 26-ig véleményt bocsátanak ki az uniós pénzügyi ágazatot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról (a továbbiakban: az együttes vélemény). Ezt követően az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül kétfévente bocsátanak ki jelentést.

(6) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor a munkát uniós szinten szervezi meg és figyelembe veszi az (5) bekezdésben említett együttes véleményeket, valamint bevonja a munkába a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás területének tagállami szakértőit, a felügyeleti hatóságok képviselőit és adott esetben más uniós szintű szereket. A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az együttes véleményeket annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, kezeléséhez és enyhítéséhez.

(7) A Bizottság kétfévente, illetve szükség esetén gyakrabban jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a rendszeres kockázatértékelések megállapításairól és az e megállapítások alapján tett intézkedésekről.

7. cikk

(1) Valamennyi tagállam megfelelő lépéseket tesz az őt érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, valamint az ezekkel kapcsolatos adatvédelmi problémák feltárása, értékelése, értelmezése és enyhítése érdekében. A tagállamok az említett kockázatértékelést naprakészen tartják.

(2) Minden tagállam kijelöli azt a hatóságot, illetve kialakítja azt a mechanizmust, amely koordinálja az (1) bekezdésben említett kockázatokra adott nemzeti válaszlépéseket. A hatóság kilétéről értesíteni kell a Bizottságot, a felügyeleti hatóságokat, valamint a többi tagállamot, illetve el kell juttatni részükre a mechanizmus leírását.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatértékelések végrehajtásakor a tagállamok felhasználják a 6. cikk (1) bekezdésében említett jelentés megállapításait.

(4) Az (1) bekezdésben említett kockázatértékelés vonatkozásában valamennyi tagállam:

- a) felhasználja az értékelés(ek)e t a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak javítására, különösen azon területek meghatározása révén, ahol a kötelezett szolgáltatóknak fokozott intézkedéseket kell alkalmazniuk, és adott esetben megállapítja, hogy milyen intézkedésekre van szükség;
- b) adott esetben meghatározza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsonyabb vagy magasabb kockázatot jelentő ágazatokat vagy területeket;
- c) felhasználja az említett értékelés(ek)e t arra, hogy hozzájáruljon a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló erőforrások elosztásához és rangsorolásához;
- d) felhasználja az értékelés(ek)e t annak biztosítására, hogy minden egyes ágazatban vagy területen a pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak megfelelő szabályozás jöjjön létre;
- e) a megfelelő információkat azonnal a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja, hogy megkönnyítse a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázataira vonatkozó saját értékeléseik elkészítését.

(5) A tagállamok a kockázatértékelések eredményeit a Bizottság, a felügyeleti hatóságok és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják.

8. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók megtegyék a megfelelő intézkedéseket a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás kockázatainak megállapítása és értékelése céljából, figyelembe véve többek között olyan kockázati tényezőket, amelyek az ügyfelekkel, országokkal vagy földrajzi területekkel, termékekkel, szolgáltatásokkal, ügyletekkel és szállítási csatornákkal kapcsolatosak. Ezeknek az intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a kötelezett szolgáltató jellegével és méretével.

(2) Az (1) bekezdésben említett kockázatértékeléseket dokumentálni kell, naprakészen kell tartani és az érintett illetékes hatóságok, valamint az érintett önszabályozó testületek rendelkezésére kell bocsátani. Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy eltekintenek az egyéni dokumentált kockázatértékelések előírásától, amennyiben az ágazatban rejlő konkrét kockázatok egyértelműek és ismertek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók rendelkezzenek az uniós és tagállami szinten, valamint a kötelezett szolgáltatók szintjén megállapított, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak enyhítésére és hatékony kezelésére irányuló politikákkal, kontrollmechanizmusokkal és eljárásokkal. Az említett politikáknak, kontrollmechanizmusoknak és eljárásoknak arányosaknak kell lenniük a kötelezett szolgáltatók jellegével és méretével.

(4) A (3) bekezdésben említett politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások közé tartoznak a következők:

- a) belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások kialakítása, ideértve a kockázatkezelési gyakorlatok modelljét, az ügyfél-átvilágítást, bejelentést, nyilvántartást, belső kontrollt, a jogszabályoknak való megfelelést, többek között, amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, a jogszabályoknak való megfelelésért felelős vezető kinevezését és a munkavállalók átvilágítását;
- b) amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, független ellenőrzési funkció, amelynek célja az a) pontban említett belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások tesztelése.

(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók kérjenek jóváhagyást a vezető tisztségviselőktől a bevezetett politikákra, kontrollmechanizmusokra és eljárásokra vonatkozóan, továbbá, hogy adott esetben nyomon kövessék és megerősítsék a megtett intézkedéseket.

3. SZAKASZ

Harmadik országokkal szembeni stratégia

9. cikk

(1) A belső piac megfelelő működésének védelme érdekében meg kell határozni azokat a harmadik országokat, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve (a továbbiakban: a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok).

(2) A Bizottság felhatalmazást kap a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok meghatározásáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 64. cikkkel összhangban történő elfogadására, figyelembe véve a stratégiai hiányosságokat, különösen az alábbiakat illetően:

- a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:
 - i. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás bűncselekménnyé nyilvánítása,
 - ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések,
 - iii. nyilvántartási követelmények és
 - iv. gyanús ügyletek bejelentése;
- b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei és eljárásai a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén;
- c) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem rendszere hatékony eszköz-e a harmadik ország pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatainak kezelésére.

(3) A (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az említett bekezdésben említett stratégiai hiányosságok feltárását követő egy hónapon belül kell elfogadni.

(4) A Bizottság a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szövegezésekor adott esetben figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit az egyes harmadik országok jelentette kockázatok tekintetében.

II. FEJEZET

ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

10. cikk

(1) A tagállamok megtiltják a hitelintézetek és pénzügyi intézmények számára, hogy nem névre szóló számlát vezessenek és nem névre szóló takarékbetétkönyvet nyissanak. A tagállamok minden esetben előírják, hogy a meglévő, nem névre szóló számlák és takarékbetétkönyvek tulajdonosait és kedvezményezettjeit – a lehető leghamarabb, és minden esetben még a számlák vagy takarékbetétkönyvek bármilyen módon történő felhasználását megelőzően – ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek vessék alá.

(2) A tagállamok intézkedéseket tesznek a bemutatóra szóló részvényekkel és a bemutatóra szóló opciós utalványokkal való visszaélés megakadályozására.

11. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a következő körülmények fennállása esetén ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak:

- a) üzleti kapcsolat létesítésekor;
- b) olyan alkalmi ügylet teljesítésekor, amely
 - i. legalább 15 000 EUR összegű, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor; vagy
 - ii. az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkének (9) pontja értelmében 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzáttalálásnak minősül;
- c) árukkal kereskedő természetes vagy jogi személyek esetében legalább 10 000 EUR összegű alkalmi ügylet készpénzben történő teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- d) szerencsejáték-szervezők esetében, amennyiben a nyereményfelvételnél, a tét megtételénél vagy mindkettőnél legalább 2 000 EUR összegű ügyletet hajtanak végre, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- e) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre;
- f) ha kétség merül fel a korábban szerzett ügyfél-azonosító adatok valódiságával vagy megfelelőségével kapcsolatban.

12. cikk

(1) A tagállamok a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjától, valamint a 14. cikktől eltérve, a kockázat alacsony voltát kimutató megfelelő kockázaterértékelés alapján lehetővé tehetik a kötelezett szolgáltatók számára, hogy az elektronikus pénz tekintetében eltekintsenek bizonyos ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazásától, amennyiben valamennyi alábbi kockázatot mérséklő feltétel teljesül:

- a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem tölthető fel újra, vagy maximum 250 EUR összegű, kizárólag egy tagállamban használható havi fizetési tranzakciós limit vonatkozik rá;
- b) az elektronikusan tárolt maximális összeg nem haladja meg a 250 EUR-t;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzáttalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd a Hivatalos Lap 1. oldalát).

- c) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kizárólag áruk vagy szolgáltatások vásárlására használják;
- d) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem finanszírozható anonimitást biztosító elektronikus pénzzel;
- e) a kibocsátó megfelelően ellenőrzi az ügyletet, illetve az üzleti kapcsolatot, hogy fel tudja tární a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában a tagállamok 500 EUR-ra emelhetik a kizárólag az adott tagállamban használható készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a maximális összeget.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben előírt eltérés ne legyen alkalmazható az elektronikus pénz pénzbeli értékének készpénzben való kivétele, illetve készpénzre való beváltása esetén, ha a beváltott összeg értéke meghaladja a 100 EUR-t.

13. cikk

(1) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések a következőket foglalják magukban:

- a) az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése, dokumentumok, illetve megbízható és független forrásból származó adatok vagy információk alapján;
- b) a tényleges tulajdonos azonosítása és ésszerű intézkedések meghozatala a kilétének ellenőrzésére annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltató biztos legyen abban, hogy ki a tényleges tulajdonos, ideértve a jogi személyek, bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók, gazdasági társaságok, alapítványok és hasonló társulás jellegű jogi megállapodás vonatkozásában ésszerű intézkedések meghozatalát az ügyfél tulajdonosi és irányítási rendszerének megértése céljából;
- c) értékelés és – adott esetben – információszerzés az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről;
- d) az üzleti kapcsolat folyamatos monitoringja, ideértve a kapcsolat fennállása folyamán teljesített ügyletek elemzését annak ellenőrzése érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban vannak-e az kötelezett szolgáltatóknak az ügyfélről, az üzleti és kockázati profilról szerzett ismereteivel, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök származását is, valamint annak biztosítása, hogy a dokumentumok, adatok és információk naprakészek legyenek.

A kötelezett szolgáltatók az első albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtásakor kötelesek ellenőrizni azt is, hogy az ügyfél nevében eljárni szándékozó személy rendelkezik-e ilyen meghatalmazással, és kötelesek azonosítani és ellenőrizni e személy kilétét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az (1) bekezdésben megállapított ügyfél-átvilágítási követelmények mindegyikét alkalmazzák. A kötelezett szolgáltatók azonban kockázatérzékenységi alapon meghatározzák ezeknek az intézkedéseknek a terjedelmét.

(3) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatóknak, hogy a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor legalább az I. mellékletben szereplő változókat vegyék figyelembe.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók bizonyítani tudják az illetékes hatóságok vagy az önszabályozó testületek számára, hogy az intézkedések az általuk feltárt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok figyelembevételével megfelelők.

(5) Az életbiztosítási, illetve egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási üzletág tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények az ügyfélre és a tényleges tulajdonosra vonatkozóan előírt ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kedvezményezett azonosítását vagy megnevezését követően azonnal végrehajtásuk az életbiztosítások és egyéb befektetés biztosítások kedvezményezettjei tekintetében is a következő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket:

- a) olyan kedvezményezettek esetében, amelyek konkrétan megnevezett természetes vagy jogi személyek, illetve társulás jellegű jogi megállapodások, a személy nevének megállapítása;
- b) jellemzők vagy csoport alapján, illetve egyéb módon megjelölt kedvezményezettek esetében elegendő információ megszerzése a szóban forgó kedvezményezettekről annak érdekében, hogy a hitelintézet, illetve pénzügyi intézmény meggyőződjön arról, hogy a kifizetés időpontjában meg tudja állapítani a kedvezményezett kilétét.

Az első albekezdés a) és b) pontja tekintetében a kedvezményezettek kilétét a kifizetéssel egyidejűleg kell ellenőrizni. Amennyiben az életbiztosítást vagy az egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítást részben vagy egészben harmadik félre engedményezik, az a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, amelynek tudomása van az engedményezésről, a természetes vagy jogi személyre, illetve társulás jellegű jogi megállapodásra történő engedményezés időpontjában azonosítja a tényleges tulajdonost, aki saját hasznára megkapja az engedményezett biztosítás értékét.

(6) Bizalmi vagyonkezelésnek vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásnak a konkrét jellemzők vagy csoport alapján kijelölt kedvezményezettjei esetében a kötelezett szolgáltatónak elegendő információt kell szereznie a kedvezményezetttről, hogy meggyőződjön arról, hogy a kifizetés időpontjában, illetve amikor a kedvezményezett az őt megillető jogokat érvényesíti, képes lesz megállapítani a kedvezményezett kilétét.

14. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétét igazoló ellenőrzésnek az üzleti kapcsolat létesítése vagy az ügylet végrehajtása előtt kell megtörténnie.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétének ellenőrzése az üzleti kapcsolat létesítése során történjen meg, amennyiben ez a szokásos üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges, és ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn. Ebben az esetben az eljárásokat az első kapcsolatfelvételt követően a lehető leghamarabb végre kell hajtani.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik a hitelintézetnél vagy pénzügyi intézménynél való számlanyitást, beleértve az átruházható értékpapírokkal való ügyleteket lehetővé tévő számla nyitását, feltéve, hogy megfelelő biztosítékok szavatolják, hogy sem az ügyfél, sem a nevében eljáró személy nem végezhet ügyletet a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások maradéktalan teljesítéséig.

(4) A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, amikor a kötelezett szolgáltató nem tud megfelelni valamely ügyfél esetében a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásoknak, akkor nem hajthat végre az ügyfél megbízása alapján bankszámlán keresztül műveleteket, nem létesíthet vele üzleti kapcsolatot, nem hajthatja végre az ügyletet, és meg kell, hogy szüntesse az üzleti kapcsolatot, továbbá mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcsolatban a 33. cikknek megfelelően gyanús ügyletről bejelentést készít a pénzügyi információs egység részére.

A tagállamok nem alkalmazzák az első albekezdést közjegyzőkre, egyéb független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra szigorúan csak abban az esetben, ha az említett személyek ügyfeleik jogi helyzetének megállapítását végzik, illetve amikor igazságszolgáltatási eljárásokban, illetve azokkal kapcsolatosan ügyfeleik védelmét vagy képviselőségét látják el, beleértve az ilyen eljárás kezdeményezését vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást is.

(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók ne csak valamennyi új ügyfél esetében alkalmazzanak ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, hanem kockázatérzékenységi alapon megfelelő időszakokban a meglévő ügyfelek esetében is, többek között akkor is, ha az ügyfél e tekintetben fontos körülményei változnak.

2. SZAKASZ

Egyszerűsített ügyfél-átvilágítás

15. cikk

(1) Amennyiben valamely tagállam vagy kötelezett szolgáltató alacsony kockázatú területeket jelöl meg, a tagállam engedélyezheti a kötelezett szolgáltatók számára, hogy egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak.

(2) Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását megelőzően a kötelezett szolgáltatók meggyőződnek arról, hogy az üzleti kapcsolat vagy az ügylet kockázatának szintje alacsony.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók végrehajtsák az ügyletek és az üzleti kapcsolatok kellő monitoringját, hogy fel tudják tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

16. cikk

A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók az ügyféltípushoz, vagy földrajzi területhez, valamint meghatározott termékekhez, szolgáltatásokhoz, ügyletekhez vagy szállítási csatornákhöz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a potenciálisan alacsony kockázattal járó helyzetekre vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott tényezőket.

17. cikk

A felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a figyelembe veendő kockázati tényezőkről és az azokban a helyzetekben megteendő intézkedésekről, amikor az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések indokoltak. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, különös intézkedéseket kell megállapítani.

3. SZAKASZ

Fokozott ügyfél-átvilágítás

18. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 19–24. cikkben említett esetekben, továbbá ha ügyfelük olyan harmadik országban letelepedett természetes személy, illetve jogi entitás, amelyet a Bizottság kiemelt kockázatot jelentő harmadik országnak minősített, valamint egyéb, a tagállamok vagy a kötelezett szolgáltatók által magasabb kockázatot jelentőnek tekintett esetekben fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak a szóban forgó kockázatok megfelelő kezelése és enyhítése céljából.

A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések nem szükségképpen alkalmazandók automatikusan az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók olyan fióktelepei és többségi tulajdonú leányvállalatai esetében, amelyek ugyan kiemelt kockázatot jelentő országban találhatók, de amelyek maradéktalanul betartják a 45. cikk szerinti csoportszintű politikákat és eljárásokat. A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók ilyen esetekben kockázatalapú megközelítést alkalmazzanak.

(2) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy ésszerű mértékben vizsgálják meg valamennyi olyan összetett és szokatlanul nagy volumenű ügylet és szokatlan ügylettípus hátterét és célját, amelynek nincs látható gazdasági vagy nyilvánvalóan jogszerű célja. A kötelezett szolgáltatóknak mindenekelőtt meg kell erősíteniük az üzleti kapcsolat monitoringjának mértékét és jellegét annak meghatározásához, hogy a szóban forgó ügyletek vagy tevékenységek gyanúsak tűnnek-e.

(3) A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a potenciálisan nagy kockázattal járó helyzetekre vonatkozóan a III. mellékletben meghatározott tényezőket.

(4) A felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a figyelembe veendő kockázati tényezőkről és az azokban a helyzetekben megteendő intézkedésekről, amikor fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések indokoltak. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, egyedi intézkedéseket kell megállapítani.

19. cikk

Harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, határon átnyúló levelező banki kapcsolatok esetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára előírják, hogy:

- a) gyűjtsenek elegendő információt a válaszadó intézményről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó intézmény üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény megítélését és a felügyelet színvonalát;
- b) mérjék fel a válaszadó intézménynek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrollszközeit;
- c) szerezzék meg a vezető tisztségviselők jóváhagyását az új levelezőbanki kapcsolatok létesítése előtt;
- d) dokumentálják minden egyes intézmény felelősségi körét;
- e) az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák tekintetében győződjenek meg arról, hogy a válaszadó intézmény ellenőrizte a levelező intézmény számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyletek kilitét, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint győződjenek meg arról is, hogy a válaszadó intézmény kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

20. cikk

A kiemelt közszereplőkkel folytatott ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kötelezett szolgáltatók számára előírják, hogy:

- a) rendelkezzenek megfelelő kockázatkezelési rendszerekkel, ezen belül kockázatalapú eljárásokkal annak megállapításához, hogy az ügyfél vagy az ügyfél tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e;
- b) alkalmazzák az alábbi intézkedéseket a kiemelt közszereplőkkel folytatott üzleti kapcsolatok esetében:
 - i. szerezzék meg a vezető tisztségviselők jóváhagyását az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok létesítéséhez vagy folytatásához;
 - ii. tegyenek megfelelő intézkedéseket az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tárgyát képező vagyon és pénzeszközök származásának megállapítása érdekében;
 - iii. kísérik folyamatosan fokozott figyelemmel ezeket az üzleti kapcsolatokat.

21. cikk

A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatóknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak megállapítására, hogy az életbiztosítás és/vagy egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási kötvény kedvezményezettje vagy – amennyiben szükséges – a kedvezményezett tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e. Az említett intézkedéseket legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás egészben vagy részben történő engedményezésekor kell megtenni. Nagyobb kockázat megállapítása esetén a tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása mellett:

- a) tájékoztassák a vezető tisztségviselőket a biztosítás alapján járó összegek kifizetése előtt;
- b) végezzenek fokozott vizsgálatot a biztosítás szerződőjével folytatott üzleti kapcsolat egészére vonatkozóan.

22. cikk

A kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy amennyiben a kiemelt közszereplő valamely tagállam vagy harmadik ország általi, kiemelt közfeladattal való, illetve nemzetközi szervezet általi, kiemelt közfeladattal való megbízása megszűnik, legalább további 12 hónapon keresztül kötelezően vegyék figyelembe az említett személlyel összefüggésben továbbra is felmerülő kockázatokat, és alkalmazzanak megfelelő kockázatalapú intézkedéseket mindaddig, amíg vonatkozásában fennáll a kiemelt közszereplőkre jellemző kockázat.

23. cikk

A 20. és 21. cikkben említett intézkedéseket a kiemelt közszereplők családtagjaira és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell.

24. cikk

A tagállamok megtiltják a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek, hogy fiktív bankkal létesítsenek, illetve tartsanak fenn levelezőbanki kapcsolatot. A tagállamok előírják, hogy ezen intézmények tegyenek megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy nem kezdeményeznek és nem tartanak fenn levelező banki kapcsolatot olyan hitelintézettel, illetve pénzügyi intézménnyel, amelyről tudják, hogy lehetővé teszi számláinak valamely fiktív bank általi használatát.

4. SZAKASZ***Harmadik felek teljesítése*****25. cikk**

A tagállamok engedélyezhetik a kötelezett szolgáltatók számára, hogy harmadik félre hagyatkozzanak a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítése tekintetében. Az e követelmények teljesítésére vonatkozó végső felelősséget azonban továbbra is a harmadik félre hagyatkozó kötelezett szolgáltató viseli.

26. cikk

(1) E szakasz alkalmazásában „harmadik fél” minden, a 2. cikkben felsorolt kötelezett szolgáltató, e kötelezett szolgáltatók tagszervezetei vagy egyesületei, vagy valamely tagállamban vagy harmadik országban található egyéb intézmény vagy személy, aki vagy amely

- a) az ezen irányelvben megállapítottaknak megfelelő ügyfél-átvilágítási és nyilvántartási előírásokat alkalmaz; és
- b) aki vagy amely tekintetében a VI. fejezet 2. szakaszának megfelelő módon felügyelik, hogy betartja-e ezen irányelv előírásait.

(2) A tagállamok megtiltják, hogy a kötelezett szolgáltatók olyan harmadik felekre hagyatkozzanak, amelyek kiemelt kockázatot jelentő harmadik országban telepedtek le. A tagállamok mentesíthetik az említett tilalom alól az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók fióktelepeit és többségi tulajdonú leányvállalatait, ha azok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak.

27. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásokra vonatkozó szükséges információkat megszerezzék attól a harmadik féltől, amelyre hagyatkoznak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyekhez az ügyfél fordul, megtegyék az annak biztosításául szolgáló szükséges lépéseket, hogy a harmadik fél kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsássa az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos azonosítási és kiletét igazoló ellenőrzési adatainak, valamint a kileté szempontjából fontos egyéb dokumentációnak a vonatkozó másolatait.

28. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága (a csoportszintű politikák és eljárások esetében) és a fogadó tagállam illetékes hatósága (a fióktelepek és leányvállalatok esetében) úgy tekinthesse, hogy valamely kötelezett szolgáltató a csoportprogramja révén betartja a 26. és 27. cikk szerint elfogadott rendelkezéseket, amennyiben a következő feltételek mind teljesülnek:

- a) a kötelezett szolgáltató olyan harmadik fél által nyújtott információra támaszkodik, amely ugyanannak a csoportnak a tagja;
- b) az említett csoport ezen irányelvnek vagy vele egyenértékű szabályoknak megfelelő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, nyilvántartásra vonatkozó szabályokat és a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni programot alkalmaz;
- c) a b) pontban említett követelmények hatékony végrehajtását a székhely szerinti tagállam vagy a harmadik ország illetékes hatósága csoportszinten felügyeli.

29. cikk

Ez a szakasz nem vonatkozik a kiszervezéses vagy meghatalmazotti jogviszonyokra, amelyek esetében szerződéses megállapodás alapján a kiszervezett szolgáltatás nyújtóját vagy a meghatalmazottat a kötelezett szolgáltató részének kell tekinteni.

III. FEJEZET

A TÉNYLEGES TULAJDONLÁSRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK

30. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön bejegyzett társaságok és egyéb jogi entitások kötelesek legyenek megfelelő, pontos és időszerű információkat beszerezni és nyilvántartani a tényleges tulajdonosaikról, beleértve a tényleges tulajdonosi érdekeltségek részletes adatait.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett jogi entitások kötelesek legyenek a kötelezett szolgáltatók részére a jog szerinti tulajdonosra vonatkozó információkon túl a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkat is nyújtani, amikor a kötelezett szolgáltatók a II. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket végeznek.

(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben hozzáférhessenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett információkat minden tagállamban egy központi nyilvántartásban tárolják, például a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkében említett kereskedelmi nyilvántartásban vagy cégjegyzékben, vagy nyilvános nyilvántartásban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az említett nemzeti mechanizmusok jellemzőiről. Az említett adatbázisban található, a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk a nemzeti rendszereknek megfelelően gyűjthetők.

(4) A tagállamok előírják, hogy a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és időszerű legyen.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz:

- a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;
- b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;
- c) bármely személy vagy szervezet, amely bizonyítani tudja a jogos érdekét.

A c) pontban említett személyek vagy szervezetek minimálisan a tényleges tulajdonos névére, születési évére és hónapjára, állampolgárságára, a tartózkodási helye szerinti ország nevére, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó adatokhoz kell, hogy hozzáférhessenek.

E bekezdés alkalmazásában a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférésre az adatvédelmi szabályok vonatkoznak, és a hozzáférés feltétele lehet az online regisztráció és a díjfizetés. Az információk megszerzéséért felszámított díj nem haladhatja meg annak adminisztrációs költségeit.

(6) Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett jogi személyek riasztása nélkül hozzáférjenek a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz. A kötelezett szolgáltatók számára szintén engedélyezni kell az időben történő hozzáférést az ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzésekor.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben képesek legyenek eljuttatni az (1) és (3) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.

(8) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ügyfél-átvilágítási előírások II. fejezet szerinti teljesítése során nem hagyatkozhatnak kizárólagosan a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni.

(9) A tagállamok kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó, az (5) bekezdés b) és c) pontjában említett információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. Az e bekezdés alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőről van szó.

(10) 2019. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásoknak a 2009/101/EK irányelv 4a. cikkének (1) bekezdésében létrehozott európai központi platformon keresztül történő biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

31. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a jogszabályaik hatálya alá tartozó, kifejezett bizalmi vagyongazdálkodás esetében a vagyongazdálkodók megfelelő, pontos és naprakész információt szerezzenek és tartsanak nyilván a kezelt vagyon tekintetében a tényleges tulajdonosra vonatkozóan. Ezen információk körébe tartozik

- a) a vagyonrendelők,
- b) a vagyongazdálkodó(k)nek,
- c) (adott esetben) a vagyongazdálkodást ellenőrző személynek,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

d) a kedvezményezetteknek vagy a kedvezményezettek csoportjának, valamint

e) a kezelt vagyon fölött tényleges irányítást gyakorló más természetes személynek a kiléte.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonkezelők közöljék a kötelezett szolgáltatókkal a jogállásukat, és időben biztosítsák számukra az (1) bekezdésben említett információkat, amennyiben vagyonkezelőként üzleti kapcsolatot létesítenek vagy a 11. cikk b), c) és d) pontjában meghatározott küszöbértékeket meghaladó alkalmi ügyletet hajtanak végre.

(3) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben hozzáférhessenek.

(4) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció adóügyi következményekkel jár, akkor az (1) bekezdésben említett információkat központi nyilvántartásban kell tárolni. Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett bizalmi vagyonkezelési konstrukció részes feleinek riasztása nélkül hozzáférjenek a központi nyilvántartáshoz. A kötelezett szolgáltatók részére is engedélyezhető időben történő hozzáférés a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

(5) A tagállamok előírják, hogy a (4) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és naprakész legyen.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítése során ne hagyatkozzanak kizárólagosan a (4) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben képesek legyenek eljuttatni az (1) és (4) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben előírt intézkedéseket a bizalmi vagyonkezelési konstrukcióhoz hasonló szerkezetű vagy funkciójú más, társulás jellegű jogi megállapodásra is alkalmazzák.

(9) 2019. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a központi nyilvántartások biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

IV. FEJEZET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

32. cikk

(1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellene való eredményes küzdelem érdekében minden tagállam pénzügyi információs egységet hoz létre.

(2) A tagállamok írásban értesítik a Bizottságot a pénzügyi információs egység elnevezéséről és címéről.

(3) Az egyes pénzügyi információs egységeknek működési szempontból függetlennek és autonómnak kell lenniük, aminek értelmében rendelkezniük kell a feladataik önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, ideértve annak képességét, hogy önálló döntést hozzanak arra vonatkozóan, hogy szükség van-e bizonyos meghatározott információk elemzésére, igénylésére és továbbítására. A pénzügyi információs egység mint központi tagállami egység feladata a gyanús ügyletek bejelentésére és a pénzmosásra, kapcsolódó alaphüccselekményekre vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó információk fogadása és elemzése. A pénzügyi információs egység feladata továbbá az elemzései eredményeinek, illetve minden további vonatkozó információnak a továbbítása az illetékes hatóságoknak, amennyiben felmerül a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüccselekmények vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy további információkat szerezzen a kötelezett szolgáltatóktól.

A tagállamoknak a pénzügyi információs egységeiket megfelelő pénzügyi, humán és technikai erőforrásokkal kell ellátni annak érdekében, hogy azok feladataikat el tudják látni.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzügyi információs egységeik időben, közvetlenül vagy közvetve hozzáférhessenek azokhoz a pénzügyi, igazgatási és büntetőhatósági információkhoz, amelyekre feladataik megfelelő ellátásához szükségük van. A pénzügyi információs egységeknek képesnek kell lenniük arra, hogy reagáljanak az adott tagállambeli illetékes hatóság információ iránti kérelmére, ha az említett információ iránti kérelem alapja pénzmosáshoz kapcsolódó alaphüccselemény vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egység dönt arról, hogy elemzi-e, illetve továbbítja-e az információkat.

(5) A pénzügyi információs egység nem köteles teljesíteni az információ iránti kérelmet, ha objektív módon feltételezhető, hogy a szóban forgó információ átadása hátrányosan érintené a folyamatban levő nyomozást vagy elemzéseket, vagy – kivételes körülmények esetén – ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekeit, illetve ha azok nem lényegesek az információkérés céljai szempontjából.

(6) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok adjanak visszajelzést a pénzügyi információs egységeknek az e cikk szerint nyújtott információk felhasználásáról, és az említett információk alapján végzett nyomozások és ellenőrzések kimeneteléről.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazást kapjon sürgős intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására, és felfüggeszzen valamely ügyletet, illetve megtagadja valamely tervezett ügylet jóváhagyását annak érdekében, hogy elemezze az ügyletet, megbizonyosodjon a gyanúról, és továbbítsa az elemzés eredményeit az illetékes hatóságoknak, amennyiben fennáll annak gyanúja, hogy az adott ügylet pénzmosáshoz vagy a terrorizmus finanszírozásához kapcsolódik. A pénzügyi információs egységeknek jogosultaknak kell lenniük ilyen intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására egy más tagállambeli pénzügyi információs egység megkeresése alapján, a megkeresett pénzügyi információs egység nemzeti jogában meghatározott időszakra és az abban megadott feltételekkel.

(8) A pénzügyi információs egység elemzésének a következőkből kell állnia:

- a) operatív elemzés, amely az egyedi esetekre és meghatározott célokra vagy megfelelő konkrét információkra összpontosít, az egységnek továbbított információk típusától és mennyiségétől, valamint az információ várható felhasználástól függően; és
- b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás trendjeinek és mintáinak stratégiai elemzése.

33. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók és adott esetben igazgatóik és munkavállalóik számára, hogy teljes mértékben működjenek együtt a következők révén:

- a) saját kezdeményezésükre a pénzügyi információs egység haladéktalan tájékoztatása – például jelentés benyújtása révén –, ha a kötelezett szolgáltató tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy bizonyos pénzeszközök – tekintet nélkül az érintett pénzügyi összeg nagyságára – büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak, valamint ilyen esetben azonnali válaszadás a pénzügyi információs egység további információt igénylő kérésére; és
- b) a pénzügyi információs egység kérelme alapján, annak minden szükséges információval való, közvetlen vagy közvetett módon történő haladéktalan ellátása, az alkalmazandó jogban megállapított eljárásoknak megfelelően.

Minden gyanús ügyletet jelenteni kell, beleértve a megkísérelt ügyleteket is.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt a 8. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban kijelölt személy eljuttatja annak a tagállamnak a pénzügyi információs egységéhez, amelynek a területén az információt továbbító kötelezett szolgáltató letelepedett.

34. cikk

(1) A 33. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok kijelölhetik az érintett szakmának egy megfelelő önszabályozó testületét mint a 33. cikk (1) bekezdésében említett információkról tájékoztatandó hatóságot.

A (2) bekezdés sérelme nélkül, a kijelölt önszabályozó testület az e bekezdés első albekezdésében említett esetekben haladéktalanul és szűrés nélkül továbbítja az információkat a pénzügyi információs egységnek.

(2) A tagállamok nem alkalmazzák a 33. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket a közjegyzőkre, független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra, e mentesség azonban szigorúan csak azokra az információkra vonatkozik, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerzik be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviselésének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

35. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy mindaddig ne hajtsák végre azokat az ügyleteket, amelyekkel összefüggésben tudomásuk van arról, illetve azt feltételezik, hogy az ügylet büntetendő cselekményből származó jövedelemmel vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, mindaddig, amíg végre nem hajtják a 33. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti intézkedéseket, és amíg nem teljesítik a pénzügyi információs egység vagy az illetékes hatóságok által az érintett tagállam jogával összhangban esetlegesen adott bármely további utasítást.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett ügyletek végre nem hajtása nem lehetséges, vagy végrehajtásuk valószínűleg akadályozná a gyanús ügylet kedvezményezettjeinek felderítését, a kötelezett szolgáltatók az ügylet végrehajtását követően haladéktalanul értesítik a pénzügyi információs egységet.

36. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a kötelezett szolgáltatóknál az illetékes hatóságok által a 48. cikkel összhangban végzett ellenőrzések során vagy bármilyen más módon az említett hatóságok olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, akkor azonnal tájékoztatják a pénzügyi információs egységet.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a törvény vagy rendelet által a részvény- és devizapiacok, valamint a származtatott pénzügyi eszközök piacának ellenőrzésére felhatalmazott felügyeletet tájékoztassák a pénzügyi információs egységet, ha olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban.

37. cikk

Ha a kötelezett szolgáltató, illetve a kötelezett szolgáltató igazgatója vagy alkalmazottja jóhiszeműen információkat fed fel a 33. cikk és a 34. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után a kötelezett szolgáltatónak, illetve igazgatóinak vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét, még abban az esetben sem, ha a kötelezett szolgáltató, illetve annak igazgatója vagy alkalmazottja előtt nem volt ismeretes, hogy pontosan milyen büntetendő cselekményről van szó, és függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e jogellenes cselekményre.

38. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel vagy az ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

2. SZAKASZ

Információ felfedésének tilalma

39. cikk

(1) A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem tájékoztathatják sem az érintett ügyfelet, sem egyéb harmadik feleket arról, hogy a 33. vagy a 34. cikkel összhangban adatok kerültek, kerülnek vagy kerülnek majd továbbításra, illetve arról, hogy pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem vonatkozik az információknak az illetékes hatóságok – ideértve az önszabályozó testületeket is – részére, vagy bűnüldözés céljából történő felfedésére.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem akadályozza az információk felfedését a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, illetve ezen intézmények és harmadik országokban található fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoportszintű politikák és eljárások pedig megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek.

(4) Az (1) bekezdésben említett tilalom nem akadályozza az információk felfedését a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett, tagállambeli kötelezett szolgáltatók vagy olyan harmadik országbeli szolgáltatók között, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, ha az érintett személyek szakmai tevékenységüket – akár alkalmazottként, akár más módon – ugyanazon jogi személyen belül vagy egy olyan átfogóbb szervezet keretében folytatják, amely szervezethez a személy tartozik, és amelynek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, vagy közös megfelelés-ellenőrzéssel rendelkezik.

(5) A 2. cikk (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában, valamint 3. pontja a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében az e cikk (1) bekezdése szerinti tilalom nem akadályozza az információk felfedését az érintett kötelezett szolgáltatók között azokban az esetekben, amelyek ugyanazon ügyfélre és ugyanazon, két vagy több kötelezett szolgáltatót érintő ügyletre vonatkoznak, amennyiben ezek tagállambeli kötelezett szolgáltatók, vagy olyan harmadik országban található szolgáltatók, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, továbbá ugyanazon szakmához tartoznak, valamint ha a szakmai titoktartásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó előírások hatálya alá tartoznak.

(6) Ha a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók megkísérlik meggyőzni az ügyfelet arról, hogy hagyjon fel valamely jogellenes tevékenységgel, ez nem minősül az információ e cikk (1) bekezdése szerinti felfedésének.

V. FEJEZET

ADATVÉDELEM, ADATTÁROLÁS ÉS STATISZTIKAI ADATOK

40. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a nemzeti jognak megfelelően őrizzék meg az alábbi dokumentumokat és információkat bármilyen esetleges pénzmosásnak vagy terrorizmus finanszírozásának a pénzügyi információs egység vagy más illetékes hatóság általi megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás során történő felhasználás céljából:

- a) ügyfél-átvilágítás esetében a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítéséhez szükséges dokumentumok és információk másolata, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig;
- b) az ügyletekkel kapcsolatos bizonyítékok vagy rögzített adatok, melyek lehetnek az ügylet azonosításához szükséges eredeti dokumentumok vagy az alkalmazandó nemzeti jog értelmében az igazságszolgáltatási eljárásokban elfogadható másolatok, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig.

Az első albekezdésben említett tárolási időszak leteltét követően a tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók törlik a személyes adatokat, hacsak a nemzeti jog másként nem rendelkezik, amelyben meg kell határozni, hogy a kötelezett szolgáltatók mely körülmények között tárolhatják vagy kötelesek tovább tárolni az adatokat. A tagállamok lehetővé tehetik vagy előírhatják az adatok további tárolását, miután alapos értékelést végeztek tekintetben, hogy szükséges és arányos-e a további tárolás, valamint ha azt a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének, felderítésének vagy az azzal kapcsolatos nyomozás céljából szükségesnek tartják. A további tárolás időtartama nem haladhatja meg a további öt évet.

(2) 2015. június 25-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely kötelezett szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a kötelezett szolgáltató a nemzeti joggal összhangban 2015. június 25-től számított öt évig tárolhatja ezeket az információkat, illetve dokumentumokat. A tagállamok a nemzeti büntetőjog bizonyítékokra vonatkozó, a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további öt évig történő tárolását, amennyiben megállapításra került, hogy a tárolási időszak meghosszabbítása feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

41. cikk

(1) A személyes adatok ezen irányelv szerinti kezelésére a nemzeti jogba átültetett 95/46/EK irányelv irányadó. A Bizottság és a felügyeleti hatóságok által ezen irányelv szerint kezelt személyes adatokra a 45/2001/EK rendelet irányadó.

(2) A kötelezett szolgáltatók személyes adatokat ezen irányelv alapján kizárólag az 1. cikkben említett pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. Ezen irányelv alapján tilos a személyes adatok más – például kereskedelmi – célú kezelése.

(3) A kötelezett szolgáltatók üzleti kapcsolat létesítése vagy alkalmi ügylet végrehajtása előtt kötelesek az új ügyfelek számára biztosítani a 95/46/EK irányelv 10. cikkében előírt tájékoztatást. E tájékoztatásnak magában kell foglalnia mindenekelőtt egy általános közleményt azokról a jogi kötelezettségekről, amelyeknek a kötelezett szolgáltatók ezen irányelv értelmében kötelesek megfelelni az ezen irányelv 1. cikkében említett pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából végzett személyesadat-kezelés során.

(4) Az információ felfedésének a 39. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalma alkalmazásában a tagállamok jogalkotási intézkedéseket fogadnak el, amelyekben az alábbi célokból részben vagy teljes mértékben korlátozzák az érintettnek a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáféréshez fűződő jogát, amennyiben – kellő figyelemmel az érintett személy jogos érdekeire – e részleges vagy teljes mértékű korlátozás szükséges és arányos intézkedésnek minősül egy demokratikus társadalomban:

- a) annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltató vagy az illetékes nemzeti hatóság megfelelően elláthassa az ezen irányelv szerinti feladatait; illetve
- b) az ezen irányelv alkalmazásában végzett hivatalos vagy jogi vizsgálatok, elemzések, nyomozások vagy eljárások akadályozásának elkerülése érdekében, továbbá biztosítandó, hogy a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése vagy az azzal kapcsolatos nyomozás ne kerüljön veszélybe.

42. cikk

A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy rendelkezzenek olyan rendszerekkel, amelyek segítségével képesek átfogóan, gyorsan, biztonságos csatornákon keresztül és a megkeresések teljes körű bizalmasságot biztosítva a nemzeti jogukkal összhangban reagálni a pénzügyi információs egységtől vagy más hatóságoktól érkező, arra vonatkozó megkeresésekre, hogy tartanak-e fenn, vagy a megkeresést megelőző öt évben tartottak-e fenn üzleti kapcsolatot meghatározott természetes vagy jogi személyekkel, és e kapcsolat milyen jellegű, illetve milyen jellegű volt.

43. cikk

A személyes adatoknak az 1. cikkben említett pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából ezen irányelv alapján végzett kezelése a 95/46/EK irányelv értelmében közérdeknek minősül.

44. cikk

(1) A tagállamok – a 7. cikk szerinti kockázatértékelések elkészítésének elősegítése céljából – biztosítják, hogy a rendszerek hatékonysága szempontjából fontos kérdésekre vonatkozó átfogó statisztikák révén ellenőrizni tudják a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikák közé tartoznak a következők:

- a) az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok méretére és jelentőségére vonatkozó adatok, többek között a szervezetek és személyek száma és az egyes ágazatok gazdasági jelentősége;
- b) a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti rendszer bejelentési, nyomozati és bírósági szakaszaira vonatkozó adatok, többek között a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, az ilyen bejelentéseket követő intézkedések, és éves szinten a vizsgált esetek száma, a vádemeléssel érintett személyek száma, a pénzmossással vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekmények miatt jogerősen elítélt személyek száma, az alaphűncselekmények típusai, ha van erre vonatkozó információ, és a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon euróban kifejezett értéke;
- c) amennyiben rendelkezésre állnak, a további vizsgálatokat eredményező bejelentések számának és százalékos arányának meghatározására szolgáló adatok a kötelezett szolgáltatók részére készült éves jelentésekkel együtt, részletezve az általuk benyújtott bejelentések hasznosságát és nyomon követését;
- d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljes körűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok.

(3) A tagállamok biztosítják a statisztikák összevont áttekintésének közzétételét

(4) A tagállamok a (2) bekezdésben említett statisztikákat eljuttatják a Bizottságnak.

VI. FEJEZET

POLITIKÁK, ELJÁRÁSOK ÉS FELÜGYELET

1. SZAKASZ

Belső eljárások, képzés és visszajelzés

45. cikk

(1) A tagállamok a valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók számára előírják, hogy csoportszintű politikákat és eljárásokat alkalmazzanak, többek között adatvédelmi politikát, valamint az információk csoporton belüli – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem célját szolgáló – megosztására vonatkozó politikát és eljárásokat. Az említett politikákat és eljárásokat hatékony módon kell végrehajtani, illetve lefolytatni a tagállamokban és harmadik országokban található fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok szintjén.

(2) A tagállamok előírják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyek valamely más tagállamban telephelyeket működtetnek, gondoskodjanak arról, hogy e telephelyek tiszteletben tartsák e tagállamnak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezett szolgáltatóknak olyan harmadik országban van fióktelepük vagy többségi tulajdonú leányvállalatuk, amelyekben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó minimumkövetelmények a tagállam által előírtakhoz képest kevésbé szigorúak, a harmadik országban található fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat hajtsa végre a tagállami előírásokat, többek között az adatvédelemre vonatkozóan, olyan terjedelemben, ahogy a harmadik ország joga azt lehetővé teszi.

(4) A tagállamok, valamint a felügyeleti hatóságok tájékoztatják egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben előírt politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását. A megoldás érdekében ilyen esetekben összehangolt intézkedést lehet tenni.

(5) A tagállamok előírják, hogy azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdésben meghatározott politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé, a kötelezett szolgáltatók gondoskodjanak arról, hogy az adott harmadik országban működő fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik kiegészítő intézkedéseket foganatosítsanak a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának kezelése érdekében, és tájékoztassák a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait. Amennyiben a kiegészítő intézkedések nem elegendőek, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak további felügyeleti intézkedéseket kell foganatosítaniuk, beleértve többek között a pénzügyi csoport felszólítását arra, hogy a fogadó országban ne létesítsen üzleti kapcsolatokat vagy szüntesse meg azokat, valamint adott esetben arra, hogy fejezze be működését a harmadik országban.

(6) A felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki, amelyekben pontosan meghatározzák az (5) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések típusait és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények által abban az esetben végrehajtandó minimális intézkedéseket, amennyiben a harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) és a (3) bekezdésben előírt intézkedések végrehajtását.

A felügyeleti hatóságok az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. december 26-ig benyújtják a Bizottsághoz.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (6) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az információ csoporton belüli megosztása engedélyezett legyen. Amennyiben a pénzügyi információs egység másként nem rendelkezik, a csoporton belül meg kell osztani azokat a pénzügyi információs egységnek bejelentett információkat, melyek szerint bizonyos pénzösszegek feltételezhetően büntetendő cselekményből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak.

(9) A tagállamok előírhatják a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 3. pontja szerinti olyan elektronikuspénz-kibocsátók és a 2007/64/EK irányelv 4. cikke 9. pontja szerinti olyan pénzforgalmi szolgáltatók számára, amelyek a területükön fióktelepnek nem minősülő telephellyel rendelkeznek és amelyeknek a főirodája valamely másik tagállamban van, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön, amely a kinevező intézmény nevében biztosítja a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartását, és elősegíti az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak ellátását, többek között az általuk kért dokumentumok és információk rendelkezésre bocsátásával.

(10) Az európai felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt a (9) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

Az európai felügyeleti hatóságok az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. június 26-ig benyújtják a Bizottsághoz.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (10) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

46. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az esetükben fennálló kockázatokkal, a jellegükkel és a méretükkel arányos intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy alkalmazottaik ismerjék az irányelvnek megfelelően elfogadott előírásokat, ideértve többek között a vonatkozó adatvédelmi követelményeket.

Ezek az intézkedések magukban foglalják az alkalmazottaik részvételét rendszeres speciális képzési programokban, amelyek segítséget jelentenek számukra az olyan műveletek felismerésében, amelyek pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával lehetnek kapcsolatban, és útmutatást nyújtanak az ilyen esetekben követendő eljárást illetően.

Ha a 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét egy jogi személy alkalmazottjaként végzi, akkor az ebben a szakaszban foglalt kötelezettségek nem e természetes személyre, hanem az őt alkalmazó jogi személyre vonatkoznak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók hozzáférjenek a pénzmosást, valamint a terrorizmust finanszírozók elkövetői módszereire és a gyanús ügyletek felismerését lehetővé tevő utalásokra vonatkozó naprakész információkhoz.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – ha megvalósítható – a kötelezett szolgáltatók időben visszajelzést kapjanak a feltételezett pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó bejelentések hatékonyságáról és a bejelentések nyomán tett intézkedésekről.

(4) A tagállamok előírják, hogy adott esetben a kötelezett szolgáltatók kijelöljék az irányító testület azon tagját, aki felelős az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és hatósági rendelkezések végrehajtásáért.

2. SZAKASZ

Felügyelet

47. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a pénzváltó irodákat, illetve a készpénzes csekkbevéltőhelyeket, a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatókat nyilvántartásba kell venni, vagy működésüket engedélyhez kell kötni, és a szerencsejáték-szervezők működését szabályozni kell.

(2) A tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára annak biztosítását, hogy az (1) bekezdésben említett szervezeteknél irányító funkciót betöltő személyek, illetve az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai alkalmas és megfelelő személyek legyenek.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a vonatkozó területeken jogerősen elítélt bűnelkövetők vagy elkövető társaik az érintett kötelezett szolgáltatókban vezetői feladatokat lássanak el, vagy azok tényleges tulajdonosai legyenek.

48. cikk

(1) A tagállamok előírják az illetékes hatóságoknak, hogy folytassanak hatékony monitoringot az irányelvnek való megfelelés érdekében és tegyék meg a szükséges intézkedéseket a megfelelés biztosítására.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek – többek között a megfelelés monitoringja és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából fontos adatok igénylésére vonatkozó hatáskörrel –, valamint hogy feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, humán és műszaki erőforrás álljon rendelkezésükre. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra és az adatvédelemre vonatkozó szabályoknak, valamint feddhetetlenek és kellően képzettek legyenek.

(3) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények, valamint a szerencsejáték-szervezők esetében az illetékes hatóságoknak megerősített felügyeleti jogkörrel kell rendelkezniük.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy azon tagállam illetékes hatóságai, amelyekben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, felügyeljék, hogy a telephelyek betartják-e ezen tagállamnak az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit. A 45. cikk (9) bekezdésében említett telephelyek esetében ez a felügyelet magában foglalhatja azt is, hogy az azonnali orvoslást igénylő súlyos hiányosságok esetén e hatóságok megfelelő és arányos intézkedéseket hozhassanak. Ezen intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és meg kell őket szüntetni, amint az azonosított hiányosságok orvoslása – többek között a 45. cikk (2) bekezdésével összhangban, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével vagy azokkal együttműködésben – megtörtént.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, együttműködjenek azon tagállam illetékes hatóságaival, amelyben a kötelezett szolgáltató főirodája található, biztosítandó az ezen irányelvben foglalt előírások betartásának hatékony felügyeletét.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a kockázatalapú felügyeleti megközelítés alkalmazásakor az illetékes hatóságok:

a) jól ismerjék a tagállamukban felmerülő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

b) a helyszínen és a helyszínen kívül hozzáférjenek valamennyi, a kötelezett szolgáltatók ügyfeleivel, termékeivel és szolgáltatásaival összefüggő konkrét belföldi és nemzetközi kockázatokra vonatkozó lényeges információhoz; és

c) a helyszíni és helyszínen kívüli ellenőrzés gyakoriságát és intenzitását a kötelezett szolgáltatók kockázati profiljához és a tagállamban felmerülő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokhoz igazítsák.

(7) A kötelezett szolgáltatók pénzügyi és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázati profiljának – többek között a meg nem felelés kockázatának – értékelését időszakosan felül kell vizsgálni, illetve abban az esetben is, ha a kötelezett szolgáltató vezetésében és működésében jelentős esemény vagy változás következik be.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló mérlegelési jogkört és megfelelően ellenőrizzék az ebbe a mérlegelési jogkörbe tartozó kockázatterteléseket, valamint belső eljárásrendjüket, ellenőrzéseiket és eljárásaik megfelelőségét és végrehajtását.

(9) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok lehetővé tehetik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett feladatokat önszabályozó testületek végezzék, feltéve, hogy ezek az önszabályozó testületek elegendő tesznek e cikk (2) bekezdésének.

(10) Az európai felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatást bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a kockázatalapon végzett felügyelet jellemzőire és azon lépésekre vonatkozóan, amelyeket az ilyen felügyelet esetén alkalmazni kell. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, különös intézkedéseket kell megállapítani.

3. SZAKASZ

Együttműködés

1. alszakasz

Nemzeti együttműködés

49. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő döntéshozók, pénzügyi információs egységek, felügyelet és egyéb illetékes hatóságok rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmussal, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló politikáik és tevékenységük kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 7. cikk szerinti kötelezettségük teljesítése céljából.

II. alszakasz

Együttműködés az európai felügyeleti hatóságokkal

50. cikk

Az illetékes hatóságok ellátják az európai felügyeleti hatóságokat az ezen irányelv szerinti feladataik végrehajtásához szükséges információkkal.

III. alszakasz

Együttműködés a Pénzügyi Információs Egységek között és a Bizottsággal

51. cikk

A Bizottság támogatást adhat a koordináció megkönnyítéséhez, beleértve a pénzügyi információs egységek közötti információcserét az Unión belül. A Bizottság rendszeresen összehívhatja a tagállami pénzügyi információs egységek képviselőiből álló Unió Pénzügyi Információs Egységek Platformjának ülését a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés előmozdítása, eszmecsere, valamint egyrészt a pénzügyi információs egységek és a bejelentést tevő szolgáltatók számára lényeges végrehajtási kérdésekkel, másrészt az együttműködéshez kapcsolódó kérdésekkel összefüggő tanácsadás érdekében; ilyen utóbbi kérdés lehet például a pénzügyi információs egységek közötti hatékony együttműködés, a határon átnyúló dimenziójú gyanús ügyletek azonosítása, a FIU.net-en vagy annak utódján keresztül történő bejelentések formátumának az egységesítése, a határon átnyúló ügyek közös elemzése, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzeti és nemzetközi szintű kockázatainak értékelése szempontjából fontos trendek és tényezők azonosítása.

52. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek szervezeti jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek.

53. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek – saját kezdeményezésre vagy kérésre – kicseréljék az olyan információkat, amelyek a pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával, illetve az abban érintett természetes vagy jogi személlyel kapcsolatos információknak a pénzügyi információs egység általi kezelése vagy elemzése során fontosak lehetnek, abban az esetben is, ha az esetlegesen elkövetett alaphüccselekmények típusa az információcsere időpontjában még nem ismeretes.

Az erre vonatkozó kérésnek tartalmaznia kell a lényeges tényeket, háttér-információkat, a kérés indokát és azt, hogy a kért információt milyen módon használják fel. Amennyiben a pénzügyi információs egységek erről megállapodnak, több különböző információcsere-mechanizmust is lehet alkalmazni, különösen a FIU.net-en vagy annak utódján keresztül.

Ha valamely pénzügyi információs egységhez a 33. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján valamely más tagállamot érintő bejelentés érkezik, a bejelentést azonnal továbbítani kell az érintett tagállam pénzügyi információs egysége részére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység köteles legyen a számára belföldön általában rendelkezésre álló hatáskörét teljes mértékben felhasználni az információ megszerzésére és elemzésére, amikor választ ad egy másik pénzügyi információs egység (1) bekezdésben említett információkérésére. A megkeresett pénzügyi információs egység köteles időben reagálni a megkeresésre.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység kíván további információkat szerezni az ő területén működő, másik tagállamban letelepedett kötelezett szolgáltatóról, akkor a megkeresést azon tagállam pénzügyi információs egységéhez kell intézni, amelynek területén a kötelezett szolgáltató letelepedett. Az említett pénzügyi információs egység köteles a megkereséseket és a válaszokat haladéktalanul továbbítani.

(3) A pénzügyi információs egység az információcserét csak abban a kivételes esetben tagadhatja meg, ha az ellentétes lenne nemzeti jogának alapelveivel. Az említett kivételeket pontosan meg kell határozni, elkerülendő az információkkal való visszaélést és azok elemzési célú szabad cseréjének indokolatlan korlátozását.

54. cikk

Az 52. és az 53. cikknek megfelelően kapott információt és dokumentumokat a pénzügyi információs egység ezen irányelv szerinti feladatainak végrehajtására kell felhasználni. Az 52. és az 53. cikk szerinti információk és dokumentumok átadása során a továbbító pénzügyi információs egység korlátozhatja vagy feltételekhez kötheti a szóban forgó információ felhasználását. Az információt fogadó pénzügyi információs egység minden ilyen korlátozásnak és feltételnek eleget tesz.

55. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 52. és 53. cikk szerint átadott információkat kizárólag arra a célra használják fel, amelyre azokat kérték vagy adták, valamint hogy az említett információkat az azokat fogadó pénzügyi információs egység kizárólag az információt szolgáltató pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásával továbbíthassa más hatóságok, szervezetek vagy hivatalok részére, illetve használhassa fel az eredetileg jóváhagyottaktól eltérő célokra.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egységnek haladéktalanul és a lehető legszélesebb körben meg kell adnia az előzetes hozzájárulást az információk az illetékes hatóságok részére történő továbbításához. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg a hozzájárulást az információk továbbításához, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, hátráltatná valamely büntető ügyben indult nyomozás lefolytatását, egyértelműen aránytalan lenne valamely természetes vagy jogi személynek vagy a megkeresett pénzügyi információs egység tagállamának jogos érdekeihez képest, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell.

56. cikk

(1) A tagállamok kötelezik pénzügyi információs egységeiket arra, hogy az egymás közötti kommunikációhoz védett csatornákat vegyenek igénybe, és ösztönzik a FIU.net vagy annak utódja használatát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységeik – az ebben az irányelvben meghatározott feladataik teljesítése céljából – működjenek együtt a legfejlettebb technológiák alkalmazása érdekében a nemzeti joguknak megfelelően. Ezeknek a technológiáknak lehetővé kell tenniük, hogy a pénzügyi információs egységek a személyes adatok teljes védelmének biztosítása mellett anonim módon összevessék adataikat más pénzügyi információs egységek adataival annak érdekében, hogy felkutassák a pénzügyi információs egységek elemzéseinek más tagállamokban található alanyait és azonosítsák jövedelmüket és pénzeszközeiket.

57. cikk

Az adóbűncselekményeknek az egyes tagállamok jogában szereplő eltérő meghatározása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy a nemzeti jog által lehetővé tett legnagyobb mértékben információcserét folytassanak más pénzügyi információs egységekkel, vagy segítséget nyújtsanak azoknak.

4. SZAKASZ

Szankciók

58. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért az e cikkel és az 59–61. cikkel összhangban felelősségre vonhatóak legyenek. Az ezen előírásból következő szankcióknak vagy intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos jogának sérelme nélkül a tagállamok szabályokat állapítanak meg a közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan, valamint biztosítják, hogy illetékes hatóságaik megállapíthassanak ilyen szankciókat és intézkedéseket az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megszegése esetére, továbbá gondoskodnak arról, hogy e szankciók és intézkedések alkalmazásra kerüljenek.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy intézkedéseket előíró szabályokat. Ilyen esetben a tagállamok közlik a Bizottsággal büntetőjoguk vonatkozó rendelkezéseit.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyre vonatkoznak, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén a szankciók és az intézkedések alkalmazhatók legyenek a vezető testület tagjaira vagy bármely természetes személyre, aki a nemzeti jog szerint felelős a kötelezettség megszegéséért.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges.

(5) Az illetékes hatóságok ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, a következők bármelyike szerint gyakorolják a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatásköreiket:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók és intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

59. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen legalább azokban a helyzetekben, amikor a kötelezett szolgáltatók súlyosan, ismétlődően, rendszeresen vagy e módokat ötvözve megsértik a következő cikkekben előírt követelményeket:

- a) 10–24. cikk (ügyfél-átvilágítás);
- b) 33., 34. és 35. cikk (gyanús ügyletek bejelentése);
- c) 40. cikk (nyilvántartás); és
- d) 45. és 46. cikk (belső kontrollok).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- b) határozat, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;
- d) a kötelezett szolgáltató vezető testülete valamely – a kötelezettségszegésért felelősnek tartott – tagjának vagy a kötelezettségszegésért felelős bármely más természetes személynek az átmeneti eltiltása vezető funkciójának a kötelezett szolgáltatókban történő gyakorlásától;
- e) maximális közigazgatási pénzbírság, melynek összege a jogsértésből származó nyereség összegének legalább kétszerese, amennyiben a nyereség meghatározható, vagy pedig legalább 1 000 000 EUR.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – a (2) bekezdés e) pontjától eltérve – amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, az alábbi szankciók is alkalmazhatók legyenek:

- a) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű vagy a legutolsó rendelkezésre álló, az ügyvezető szerv által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevétel 10 %-ával egyenértékű maximális közigazgatási pénzbírság; amennyiben a kötelezett szolgáltató anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv 22. cikkével összhangban összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelsőbb szintű anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel vagy a vonatkozó számviteli irányelvek szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;

b) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2015. június 25-én ennek megfelelő értékű maximális közigazgatási pénzbírság.

(4) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (2) bekezdés a)–d) pontjában említetteken túl egyéb típusú közigazgatási szankciókat szabjanak ki, vagy a (2) bekezdés e) pontjában és a (3) bekezdésben említett összegeket meghaladó közigazgatási pénzbírságot vessenek ki.

60. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokat az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon közvetlenül azt követően közzétegyék, hogy a szankció által sújtott természetes vagy jogi személy értesítést kapott e határozatról. A közzétételnek legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat tartalmaznia kell. A tagállamok nem kötelesek alkalmazni ezen albekezdést a vizsgálati jellegű intézkedéseket elrendelő határozatokra.

Amennyiben az illetékes hatóság az első albekezdésben említett felelős természetes vagy jogi személyek kilétének vagy ezen természetes vagy jogi személyek személyes adatainak közzétételét az ilyen jellegű adatok közzétételének arányosságára vonatkozó, eseti alapú értékelés alapján aránytalannak találja, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság köteles:

- a) elhalasztani a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek; vagy
- b) a közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot anonimizálva, a nemzeti jognak megfelelő módon közzétenni, ha ezen anonim közzététel hatékony védelmet jelent az érintett személyes adatok számára; a közigazgatási szankció vagy intézkedés anonim közzététele esetén a vonatkozó adatok közzétételét ésszerű hosszúságú időre el lehet halasztani, amennyiben előre látható, hogy ezen időszak alatt az anonim közzététel okai megszűnnek; vagy
- c) eltekinteni a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételétől, amennyiben a fenti a) és b) pontban meghatározott opciókat nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:

- i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
- ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

(2) Amennyiben a tagállamok engedélyezik azon határozatok közzétételét is, melyek ellen jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, az illetékes hatóságoknak haladéktalanul közzé kell tenniük a hivatalos honlapjukon ezt az információt, valamint a későbbiekben a jogorvoslati eljárás eredményére vonatkozó információt. A közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő korábbi határozatot semmissé tevő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk a közzétételt követően öt évig elérhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat azonban csak annyi ideig lehet elérhető az illetékes hatóság honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján ez szükséges.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden lényeges körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, amelyet például a felelősnek tartott jogi személy teljes forgalmában vagy a felelősnek tartott természetes személy éves jövedelmében lehet kifejezni;
- d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által a jogsértés eredményeképpen elért nyereség, amennyiben meghatározható;
- e) harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

- f) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
- g) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek az 59. cikk (1) bekezdésében említett azon jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki magában, vagy a jogi személy egy szervének részeként járt el, és a jogi személyben vezető tisztséget tölt be a következők szerint:

- a) a jogi személy képviselésének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal jogköre; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha az e cikk (5) bekezdésében említett személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé az 59. cikk (1) bekezdésében említett jogsértéseknek a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését.

61. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy az ezt az irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések lehetséges vagy tényleges megsértésének eseteit az illetékes hatóságoknál bejelentésük.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és az azok nyomán hozandó intézkedésekre vonatkozó konkrét eljárások;
- b) a kötelezett szolgáltatónak a kötelezett szolgáltatón belüli jogsértést bejelentő alkalmazottai vagy a hasonló helyzetben lévő személyek megfelelő védelme;
- c) a bejelentett személy megfelelő védelme;
- d) a személyes adatok védelme mind a jogsértést jelentő személy, mind a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személy esetében, a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelően;
- e) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják azt, hogy garantált legyen a kötelezett szolgáltatón belül elkövetett jogsértést bejelentő személy kilétének titokban tartása, kivéve, ha a nemzeti jog további vizsgálatok vagy későbbi igazságszolgáltatási eljárások összefüggésében előírja annak felfedését.

(3) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára annak biztosítását, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre alkalmazottaik vagy a hasonló helyzetben lévő személyek számára ahhoz, hogy a jogsértéseket a kötelezett szolgáltatón belül egy külön erre szolgáló, független és névtelenséget biztosító, a kötelezett szolgáltató jellegének és méretének megfelelő csatornán keresztül jelenteni tudják.

62. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik tájékoztassák a felügyelő hatóságokat a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan az 58. és az 59. cikkel összhangban elrendelt valamennyi közigazgatási szankcióról és intézkedésről, beleértve az ezekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárásokat és azok kimenetelét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok nemzeti jogukkal összhangban ellenőrizzék, hogy szerepel-e a bünyügyi nyilvántartásban az érintett személyre vonatkozó, e szempontból jelentőséggel bíró ítélet. Az ilyen célú információcserét a nemzeti jogszabályokba átültetett 2009/316/IB határozattal és a 2009/315/IB kerethatározattal összhangban kell folytatni.

(3) A felügyelő hatóságok kötelesek működtetni egy olyan honlapot, amelyen linkek mutatnak minden egyes illetékes hatóság azon webhelyére, ahol az közzéteszi a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan a 60. cikkel összhangban elrendelt közigazgatási szankciókat és intézkedéseket, és a felügyelő hatóságok kötelesek azt is feltüntetni a honlapon, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra teszik közzé a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 25. cikke (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a központi szerződő fél olyan harmadik országban telepedett le vagy rendelkezik engedéllyel, melynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszerét a Bizottság szerint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*) megfelelően nem jellemzik olyan stratégiai hiányosságok, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).”

64. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság 9. cikkben említett felhatalmazása a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására határozatlan időre szól 2015. június 25-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 9. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

65. cikk

A Bizottság 2019. június 26-ig jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról, és azt benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

66. cikk

A 2005/60/EK és a 2006/70/EK irányelv 2017. június 26-tól kezdődő hatállyal hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az ezen irányelv IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

67. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. június 26-ig megfeleljenek. Az említett intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok állapítják meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

68. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

69. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2015. május 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

I. MELLÉKLET

A kötelezett szolgáltatók annak meghatározásakor, hogy a 13. cikk (3) bekezdése szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedéseket milyen mértékben alkalmazzák, a kockázati változók következő, nem kimerítő listáját veszik figyelembe:

- i. valamely számla vagy kapcsolat célja;
 - ii. az ügyfél által elhelyezendő vagyoni eszközök szintje vagy a végrehajtott ügyletek mérete;
 - iii. az üzleti kapcsolat rendszeressége vagy időtartama.
-

II. MELLÉKLET

A 16. cikkben említett potenciálisan alacsony kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:

- a) tőzsdén jegyzett állami társaságok, amelyekre közzétételi követelmények vonatkoznak (tőzsdei szabályok vagy jogszabályok, illetve más érvényesíthető eszköz révén), amelyek a tényleges tulajdonlás megfelelő átláthatóságának biztosítására vonatkozó követelményeket keletkeztetnek;
- b) közigazgatási hatóságok vagy állami vállalatok;
- c) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint alacsony kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek lakóhellyel.

2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügylethez vagy szolgáltatási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:

- a) olyan életbiztosítási kötvények, amelyek biztosítási díja alacsony;
- b) nyugdíjrendszerekhez kapcsolódó biztosítási kötvények, ha nem tartalmazzak visszaváltási záradékot, és a kötvényt nem lehet biztosítékként felhasználni;
- c) alkalmazottnak nyugellátást nyújtó nyugdíj-, nyugellátási és hasonló rendszer, amelyben a hozzájárulás a bérekből való levonással történik, és a rendszer szabályai nem engedik meg a rendszerben lévő tagi részesedés engedményezését;
- d) pénzügyi termékek vagy szolgáltatások, amelyek egyes ügyféltípusok számára megfelelően meghatározott és korlátozott szolgáltatásokat nyújtanak, hogy pénzügyi integrációs célból javuljon a hozzáférés;
- e) olyan termékek, amelyek esetében a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos kockázatot más tényezők, például az elektronikus pénzeszközök korlátozása vagy a tulajdonlás átláthatósága (például az egyes elektronikuspénz-típusok) révén kezelik.

3. Földrajzi kockázati tényezők:

- a) tagállamok;
 - b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel rendelkező harmadik országok;
 - c) olyan harmadik országok, amelyekben hiteles források szerint alacsony szintű a korrupció vagy más büntetendő cselekmény;
 - d) olyan harmadik országok, amelyeknek – hiteles források, például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomkövetési jelentések szerint – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos előírásai összhangban vannak a felülvizsgált FATF-ajánlásokkal, és hatékonyan alkalmazzák ezeket az előírásokat.
-

III. MELLÉKLET

A 18. cikk (3) bekezdésében említett potenciálisan magasabb kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:
 - a) az üzleti kapcsolat szokatlan körülmények között zajlik;
 - b) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint magas kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek lakóhellyel;
 - c) olyan jogi személyek vagy társulás jellegű jogi megállapodások, amelyek magánvagyon-kezelő gazdasági egységek;
 - d) olyan társaságok, amelyeknek részvényesi meghatalmazottjaik vagy bemutatóra szóló részvényeik vannak;
 - e) nagy készpénzforgalmat lebonyolító vállalkozások;
 - f) a társaság tulajdonosi szerkezete a társaság üzleti tevékenységének jellegéhez képest szokatlannak vagy túlzottan összetettnek tűnik;
 2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügyletkez vagy szállítási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:
 - a) magánbanki szolgáltatások;
 - b) olyan termékek vagy ügyletek, amelyeknél az anonimitás előnyben részesített;
 - c) nem személyes üzleti kapcsolatok vagy ügyletek, bizonyos biztonsági óvintézkedések – például elektronikus aláírás – nélkül;
 - d) ismeretlen vagy nem kapcsolt harmadik felektől érkező kifizetések;
 - e) új termékek vagy új üzleti gyakorlatok, többek között új teljesítési mechanizmus, valamint új vagy fejlődő technológiák alkalmazása mind új, mind korábban meglévő termékek esetében;
 3. Földrajzi kockázati tényezők:
 - a) a 9. cikk sérelme nélkül olyan országok, amelyek hiteles források – például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomkövetési jelentések – szerint nem rendelkeznek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel;
 - b) olyan országok, amelyekben hiteles források szerint magas szintű a korrupció vagy az egyéb büntetendő cselekmények száma;
 - c) olyan országok, amelyek például az Unió vagy az ENSZ által megállapított szankciók, embargó vagy hasonló intézkedés hatálya alá tartoznak;
 - d) olyan országok, amelyek terroristák tevékenységét finanszírozzák vagy támogatják, vagy területükön ismert terrorista szervezetek működnek.
-

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez az irányelv	A 2005/60/EK irányelv	A 2006/70/EK irányelv
—		1. cikk
—		3. cikk
—		5. cikk
—		6. cikk
—		7. cikk
1. cikk	1. cikk	
2. cikk	2. cikk	
2. cikk, (3)–(9) bekezdés		4. cikk
3. cikk	3. cikk	
3. cikk, (9), (10) és (11) bekezdés		2. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
4. cikk	4. cikk	
5. cikk	5. cikk	
6–8. cikk	—	
10. cikk	6. cikk	
11. cikk	7. cikk	
13. cikk	8. cikk	
14. cikk	9. cikk	
11. cikk, d) pont	10. cikk, (1) bekezdés	
—	10. cikk, (2) bekezdés	
15., 16. és 17. cikk	11. cikk	
—	12. cikk	
18–24. cikk	13. cikk	
22. cikk		2. cikk, (4) bekezdés
25. cikk	14. cikk	
—	15. cikk	
26. cikk	16. cikk	
—	17. cikk	
27. cikk	18. cikk	
28. cikk	—	
29. cikk	19. cikk	
30. cikk	—	
31. cikk	—	
—	20. cikk	
32. cikk	21. cikk	
33. cikk	22. cikk	

Ez az irányelv	A 2005/60/EK irányelv	A 2006/70/EK irányelv
34. cikk	23. cikk	
35. cikk	24. cikk	
36. cikk	25. cikk	
37. cikk	26. cikk	
38. cikk	27. cikk	
39. cikk	28. cikk	
—	29. cikk	
40. cikk	30. cikk	
45. cikk	31. cikk	
42. cikk	32. cikk	
44. cikk	33. cikk	
45. cikk	34. cikk	
46. cikk	35. cikk	
47. cikk	36. cikk	
48. cikk	37. cikk	
49. cikk	—	
50. cikk	37a. cikk	
51. cikk	38. cikk	
52–57. cikk	—	
58–61. cikk	39. cikk	
—	40. cikk	
—	41. cikk	
—	41a. cikk	
—	41b. cikk	
65. cikk	42. cikk	
—	43. cikk	
66. cikk	44. cikk	
67. cikk	45. cikk	
68. cikk	46. cikk	
69. cikk	47. cikk	

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 199., 2007. július 31.)

A 12. oldalon, a 4.7. pontban:

a következő szövegrész: „4.7. A felek által kikötött bíróság

”

helyesen: „4.7. A felek által kikötött bíróság

□”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU